

Jag har ett stort problem med min hund. Det är en tik på ett år, hon är en blandning av schäfer och dalmatiner. Hon har börjat bita efter folk som kommer hem till oss på besök. Varje gång min kusin på fyra år kommer hit har jag givit stränga order om att hon inte får leka med hunden, som biter om någon kommer nära. Jag skriver nu därför att min syster idag tog med en kompis hem som klappade hunden på magen då hon låg på rygg. Plötsligt hoppade hunden upp, morrade och bet efter henne. Detta är ett stort problem och jag vet inte vad jag ska göra, hoppas verkligen ni kan hjälpa mig!

Problemet är väl att folk/barn rör sig för nära hunden, utan att fått veta att man inte skall klappa henne/följa efter henne/gå till henne då hon ligger och eller äter. Barn är oftast häftiga och din hund har helt troligt ingen större vana av barn och har troligen också blivit skrämmd av barn. Se till att hunden får vara ifred för obehöriga och speciellt barn. Om man skall leka med och eller kela med hunden, så är det på hundens villkor, när hon kommer och vill leka /hälsa. Med den regeln, så händer helt troligt ingenting.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min rottweiler 75%, 25% pyrene vaktar ben/ saker så pass att hon biter och markerar för allt och alla, vad ska man göra? Har haft hunden i 6 månader nu den är 1 1/2 nu. Är detta något man kan träna bort? Hon har tom varit på barnen vid 3 tillfällen utan anledning. Måste jag göra mig av med hunden, det blir ytterligare ett nytt hem för henne. Mot mig är hon inte alls sådan.

Din hund består av två vaktande raser, den är dessutom en omplaceringshund vilkens liv du inte känner till om. För att hunden skall vara i harmoni och vara trygg när du är med, krävs mycket kunskap, förståelse och träning av dig. Sök kollega till mig för träning. Se min länksida för att finna din närmsta instruktör av god kvalité via;

www.fidos.se/lankar

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag är en lycklig ägare till en cockerblandning på snart 2 år. Hon är väldigt lekfull och uppför sig mycket trevligt när vi är på agility. Men hon är TOTALT OCH FULLKOMLIGT MATFIXERAD! Hon stjälar kattens mat som står på golvet och hon orkar inte göra någonting om hon inte får mat. Vad kan jag göra?

Kattens mat måste flyttas på, det är direkt skadligt för en hund att äta kattmat var och varannan dag. Använd del av dagens hundfodret som hundgodis, vid träning. Jobba först med mycket godis, sedan ger du godis för varannan gång som det blev bra rätt och sedan var femte och några gånger för varje rätt beteende/utförande, igen. På så vis kan du stoppa den värsta matfixeringen, om hon vet att det kommer godis men inte riktigt när. Ta alltså och minska fodergivan med den mängd "godis" du serverar.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min hund, en pappis, blir väldigt uppjagad och biter när någon (utom familjen) kommer hem till oss. Hur hanterar jag det här problemet? Jag har varit i kontakt med både hundkonsult och

veterinär som båda förespråkar tuffa metoder för att komma tillrätta med beteendet. Går det verkligen inte att hantera det med mjukare metoder?

Inget löses med hårda metoder, det ända det skapar är stress oro och ohörsamhet.

Mjuka metoder är metoder som vilken förälder/vuxen som helst använder på sina barn/elever. Det vill säga man lär ut vad man menar, inte skriker/slår in det - det lär man inte läxan av, endast hur läraren är.

Se till dig själv, besöket hur ni är, troligen ligger det mycket i sekvensen för mötet, som stressar upp din Papillon. Vilken är en både läraaktig och lugn hund generellt.

Veterinärer kan inte hundars beteende, vänd dig till utbildad hundpsykolog. Sök kollega till mig, för att få korrekt hjälp, se www.fidos.se/lankar

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Har en blandras hane som snart är ett år. Jag har tyvärr fått problem med honom, och ingen hundkunnig person jag känner har kunnat hjälpa mig. Första gången vi var hos veterinären blev han skrämmd, sen dess tycker han inte om män. Problemen blir bara värre. Han morrar och kryper mellan benen på mig. Jag jobbar med problemet och har funnit ett sätt som fungerar ganska bra. När man är ute och går så kan han börja morra på människor vi möter, inte alla. Det är alltid olika vilka han morrar på. Gammal som ung. Ibland går det hur bra som helst. Människor som möter oss tittar snett på en. De som känner honom vet att han inte vill något illa. Eftersom han är min första hund så gick jag på valpkurs, försökte sedan gå en fortsättningskurs men han blir så stressad när man är på banan så jag fick sluta kurs nummer två. Där verkar han vara rädd för både människor och hundar. Han har ända sen han varit valp fått träffa andra hundar i varierande ålder och storlek. Jag gillar verkligen min hund och vill få en lösning på problemen. Vad ska jag göra?

Du behöver experthjälp på nära håll, varför jag rekommenderar dig konsultation av kollega till mig, i ditt när/hemområde. Sök via www.fidos.se/lankar.

En hundpsykolog läser din hund på rätt sätt och utsätter den inte för mer stress, utan ger dig tips på hur du skall förfara vid stress/osäkerhet hos din hund. Dessutom får du ett samtal som ger mer information än du troligt tänker på kan påverka din hunds inställning om olika möten/individer. Se till att du skaffar en trevligare veterinär och gärna en kvinna. Detta bör du träna ett par gånger, veterinärbesök fast du inte behöver gå dit, bara för att låta din hund få någorlunda tillit till dem, en veterinär kan man komma att behöva fler gånger i livet än man önskar och hunden behöver vara rimligen lugn vid besöket. Denna träning kan även kollega till mig tipsa dig om, hur man förfar för att hunden skall "släppa på sin oro" bäst.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Det är så att jag har en fodertik. Hon är född i Tyskland men var i USA under en tid på en kennel för att slippa sitta i karantän. Jag tog över henne i augusti. Hon blev ett år i november. Jag har jätte svårt att få henne rumsren. Hon kissar nästan alltid när vi är ute, men kan även göra det inne sen. Hon äter även sin avföring och det har inte hänt många gånger att hon har bajsat ute. Hon har inga direkt fasta tider för det så därför kan man inte planera promenaderna efter det heller. Jag skulle bli glad om ni hade några tips.

Din hund verkar vara mycket stressad. Att äta sin egen avföring är inte normalt och tyder ofta på stark stress. En så pass ung hund som varit iväg på dessa resor, som det är mellan Tyskland, USA och Sverige, har haft det stressigt. Hunden har dessutom inte fått lära sig rumsrenhet. Du behöver hjälp på plats med en konsultation. Sök kollega till mig, i närheten av din hemort, se; www.fidos.se/lankar

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en liten Parson Russell-tik, som jag har ganska stora problem med. Hon är nu 5 år, och jag har haft henne sedan hon var valp. Hon har växt upp på vår gård tillsammans med mig, mina föräldrar och våra andra hundar. Dessa är väldigt trevliga och väl fungerande, både i vår familj och med andra hundar och människor, men detta kan tyvärr inte sägas om henne. Hon är ingen "typisk terrier", utan är ganska vek. Hon är rädd för många saker och blir lätt nervös och hispig. Att höja rösten mot henne om hon har gjort något fel är totalt uteslutet, eftersom hon då blir helt ifrån sig. Detta trots att hon hade en väldigt harmonisk, lugn och kärleksfull uppväxt. Hon är nästan löjligt fäst vid mig och ska "skydda" mig från de andra hundarna i familjen. När hon var yngre gick detta inte så långt, men det senaste året har vi inte kunnat ha henne tillsammans med våra andra tikar eftersom hon då börjar slåss med dem. När jag inte är hemma kan man dock ha dem ihop. Var hon befinner sig på rangskalan vet jag inte riktigt, men hon är mycket tuff mot våra andra hundar och på det viset inte alls vek. Hon blir mycket osäker när hon träffar nya människor. Till att börja med är hon ofta rädd för dem, sedan är hon så inställsam att hon nästan kryper ur skinnet för att få dem att tycka om henne (ofta med motsatt effekt). Överlag är hon väldigt fjäskig, utom mot mig. Jag tror att hon känner att jag tycker om henne och att jag inte blir irriterad på henne, och därför behöver hon inte ställa in sig hos mig. Hon är otroligt uppmärksam och registrerar precis ALLT i omgivningen. Hon kan exempelvis känna av att någon är på dåligt humör, utan att denna överhuvudtaget har öppnat munnen, och hon springer då iväg och gömmer sig bakom soffan. Hon är fruktansvärt vaktig, speciellt när det gäller mig. Eftersom hon växte upp på en gård, träffade hon inte så många andra hundar än våra egna. Nu i efterhand kan jag se att det var ett misstag att inte ge henne mer social träning då, men det är ju svårt att ändra på i efterhand. Som valp blev hon dessutom vid ett tillfälle attackerad av en annan hund när vi var på utställning med henne. Hon låg då och sov i mitt knä när en annan hund gav sig på henne. Innan denna incident var hon ganska glad och positiv de gånger vi tog med henne någonstans, men efteråt har hon blivit annorlunda. Jag tävlar i agility med mina andra hundar, och då brukar hon få följa med. Hon är fruktansvärt misstänksam mot andra hundar, hon vill gärna gömma sig någonstans och där ligger hon sedan och morrar åt varenda hund hon ser. När jag går omkring med henne i koppel någonstans där det finns många andra vovvar, blir hon väldigt "mammig" och vill att jag ska bära henne (att hon vill bli buren av mig när något är otäckt är vanligt). När vi är ute någonstans är hon hela tiden på spänn, väldigt uppjagad och kan inte slappna av. Hon "gruffar" mot andra hundar, men om någon skulle komma fram och hälsa på henne, slänger hon sig genast ned på rygg. Jag håller på med agility även med henne, men att tävla är givetvis uteslutet. De gånger jag har försökt, har hon för det mesta rymt från banan. Hon har ibland haft "racerryck" och sprungit omkring som en galning inne på banan, totalt okontrollerbar, men för det mesta har hon agerat väldigt förvirrat och nervöst, som att hon inte alls har förstått vad det hela har handlat om. Hon har fungerat hyfsat på framhoppning, tills vi har kommit in på banan. Då har det plötsligt inte varit roligt längre (hon agerar ungefär som om hon hade rampfeber). Hon vill upp i mitt knä och bli buren, hon blir uppjagad, när hon kommer lös springer hon runt och fjäskar för domare och funktionärer, ibland rymmer hon helt resolut från banan och ibland har hon sprungit rakt in i andras tält och gömt sig där. Att

hon inte kan tävla bekymrar mig inte, men att hon ständigt ska må så dåligt och vara orolig bekymrar mig däremot.

Hon är egentligen en sådan glad och pigg liten hund, och jag vill att hon ska kunna vara sådan jämt. Men jag vet inte alls hur jag ska gå till väga för att hon ska komma över sina beteendestörningar. Jag är alltid lugn, snäll och försiktig med henne, jag försöker uppmuntra henne i situationer som hon upplever som jobbiga, och försiktigt tillrättavisa henne när hon betar sig på ett icke acceptabelt sätt. Men vi kommer ingenstans.

Det förstår jag, din hund är osäker i många situationer och borde som du själv skrev behandlats annorlunda som ung hund. För att nu få någorlunda rätsida på hennes oro bör du ha ett samtal med en hundpsykolog, då detta sätt att skriva (trots ditt utförliga brev) tar för lång tid med flera frågor från mig svar från dig och så vidare. Sök kollega till mig via www.fidos.se/lankar eller ring mig på min betaltelefon 0939- 107 10 32

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min collie ser "spöken" överallt. Han är osäker på det mesta. Vad ska jag göra? Han är mycket duktig i folkträngsel eller bland bilar. Tycker om barn och tjejer, mer tveksam mot killar. Höga ljud, siluetter av saker. Ibland vågar han gå fram och lukta. Jag undviker inte det han är rädd för utan försöker gå fram och bagetallisera det han är osäker på. Gör jag rätt?

Ja, helt och speciellt om det han är osäker för inte blir farligt på nära avstånd, var kul och lugnt belönande under "spänningen"

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en kompis som har en dvärgpinscher som är 2,5 år. på senare tid har det hänt att hon har nafsat och bitit folk oprovocerat. Detta gör hon antagligen för att hon är rädd och känner sig hotad. Förstår dock inte varför hon känner sig rädd. Det bör tilläggas att hon är väldigt reserverad och tyr sig bara till folk hon känner. Hur ska vi göra för att lösa problemet?

Pinscher är en sensitiv hund som inte tål att behandlas hur som helst och deras försvar är blixtnabba nyp/bett. Sök kollega till mig för att få fullständig information och hjälp. Sök kollega via www.fidos.se/lankar

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har 2 hanhundar, den ena blir 7 år är blandning mellan flatte/labbe och är epeleptiker. Lillebror är 5 år o blandning mellan flatte/border collie, de har samma mamma. Storebror älskade att åka bil o var lättlärd o världens lugnaste ända tills han var 8 mån o fick ett anfall som resulterade i att han låg i koma i 7.5 tim innan han vaknade på djursjukhuset. Prover togs för ev borrelia mm så diagnosen blev epelepsi som han får tabl för. Sedan den dagen HATAR han åka bil, lillebror älskade också att åka bil ända tills vi gjorde misstaget o lät båda åka till vet för vaccinering samtidigt. Det är precis som storebror har sagt att bilen är farlig? Lillebror ligger alldeles stilla o säger inte ett knyst när han åker bil men han kräks o är rädd så vi får lyfta in honom i bilen. Storebror piper o kräks ibland men kan inte vara stilla, (de åker aldrig tillsammans mer). Det spelar ingen roll om de ska på "nöjestur". Storebror har även blivit rädd

för dammsugaren, det räcker han ser den så sticker han. Innan la han sig ner o ville bli dammsugad (han njöt av detta) vi fattar inte vad som hänt? Han har också blivit jättestimmig, hoppig, och riktigt skriker när här kommer folk vilket det nästan gör varje dag så det är lite jobbigt för han överför allt till lillebror så han blir också en studsboll! Lillebror vill ju helt klart visa att han också finns o vill ha lite kel, storebror tar stor plats o ska alltid vara den som folk ska kela med o stöter bort lillebror. Vi aktiverar grabbarna på olika sätt både med varandra o ensamma, storebror älskar att plocka upp saker från golvet vilket jag bla lärde honom som liten o myser när vi ska klippa klor mm. Vi märker att han glömt mycket han lärt o verkar inte som han lyssnar ibland? Vi börjar undra om det kan vara så att han har fått en hjärnskada? Ibland önskar man att det hade varit bättre om han inte hade vaknat upp ifrån koman men samtidigt är han snäll mot allt o alla, han tror han är mamma till våra katter så de kan ligga o "sutta" på honom o han tvättar dem. Snälla ge oss ett råd om ni kan på hur vi ska gå tillväga med grabbarna. Vi älskar båda våra grabbar lika mycket o behandlar dem inte olika. Hade det varit så att storebror varit aggressiv hade beslutet varit enkelt men så är inte fallet, samtidigt är vi rädda att lillebror tar skada o blir likadan (när lillebror är själv är han jätte lugn) trots här kommer folk, så han gör tydligen som storebror gör.

Jag undrar om det inte är så att era hundar behandlas lite väl mycket som ”storebror och lillebror” med mänskliga tankar om dem och deras beteende. Köp Staffan Nordins bok Spårhundsboken och jobba med spår med era hundar, likaså tycker jag att ni via www.jycke-tryck.se köper Maries bok Min bästa vän, vilken innehåller massor av sidor med inlärningstips vilka med fördel börjar tränas inomhus och sedan tränar man det utomhus, kul och massor av energi går åt och på köpet ökar kontakt, lydnad och hundarna blir trötta av arbete vilket ger både fysisk som mental harmoni. Använd inte bilen i onödan med hundarna utan gå långa härliga promenader och när ni skall bila se till att ni inte talar med hundarna i bilen och kör då till hundrastning.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en schäfertik som jag tagit hand om sen hon var 1 år, nu är hon snart 3 år. Då vi tog hand om henne så visade det sig att han inte haft det bra hos sin uppfödare, livrädd för folk, vågade inte komma in i huset, dag 3 så tvingade vi in henne, nu så är det så att hon klarar inte av män, hon blir helt enkelt rädd så hon skakar, förr kissade hon på sig. Hon skäller och reser ragg från svans till huvud, hon accepterar oss i familjen, men ingen annan, kvinnor går bättre. Men hon litar inte på andra, leka med andra hundar går jättebra, helst om det är matte som är ute med dom hon träffar. Vi tror att hon varit med om något hos sin uppfödare men dom nekar. Hon är hur gullig som helst då vi är själva. Men kommer det främmande så blir hon tokig. Visst har hon blivit lite bättre, men inte bra. Jag har gått på hundkurser och tränar lydnad med henne på schäferhundsklubben och det går bra, nu då hon lärt känna dom som är där. Om jag har henne lös och hon ser nått före mig så springer hon dit och skäller och springer runt och tycker att personen i fråga ska försvinna. Hon hoppar inte på dom men visar ett hotfullt beteende, hon blir blockerad och hör inte att man kallar på henne, men om jag ser personen först så kan jag få stopp på henne och hon vill då inte gå fram till dom, utan drar sig undan i kopplets längd och skäller. Känns som om jag försökt allt snart förutom en hundpsykolog, kan detta vara medfött då jag vet att alla andra valpar i kullen är lika dana. Jag gör allt för att hon ska få det bättre, hon är trygg med mig men det verkar som hon agerar innan hon reagerar.

Beklagar din och din hunds situation. Du kan under inga omständigheter låta din hund springa fram till folk och cirkla dem med skall, var mer uppmärksam eller ha henne kopplad. Det du säger om uppfödaren och kullsyskonen får mig att tro att detta beteende kommer dels från arv från tiken och sedan har det helt klart spåtts på genom att din hund levt med otrevliga män. Du behöver konsultation av en hundpsykolog för att få rätt hjälp och svar på alla dina frågor. Gör dig och hunden den tjänsten sök kollega via www.fidos.se/lankar.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har två King Charles Spaniel och den som är äldst, det är henne vi har problem med. Så fort det är otäckt ljud på TV eller ett annat djur, framförallt en hund som skäller. Då börjar hon direkt att skälla, morra. Likaså när det knackar på dörren, så skäller hon. Hon lugnar sig snabbt när vi bestämt säger till. Hon är en osäker hund och har varit det hela tiden.

Jobba med mental träning och var alltid låg och mjuk i rösten mot henne, svara inte på hennes skällande genom att själv skälla. Glöm inte att belöna de första små, små förändringarna i beteendet, som blir en följd av att ni ändrar ert i dessa hennes "oroliga" situationer.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en Stabyhoun (tik) som är snart 2 år. När vi är ute och åker bil har hon de senaste 3 månaderna börjat skälla eller pipa. Vi har prövat många saker för att försöka råda bot på detta problem, men inget verkar hjälpa. Hon betar sig inte så hela tiden men nästan. Har det någon betydelse att hon sitter i en bur? När hon var liten så var hon lös där bak i bagaget på våran kombi. Vi skaffade en bur för att hon kraffsade så på rutorna.

Detta beteende bottnar troligen i hennes upphetsning för att ni (kanske) är på väg till trevlig hundpromenad, det förstärks av att ni (kanske) har skrikit tyst/stilla och så vidare. Rasta er hund lite innan ni åker bil och åk till för hunden trevlig plats och kommentera inte hennes ljud alls, då hon är tyst säg Braa duktig tös och tystna igen om hon "väsnas", servera vatten till henne innan hemfärd.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund är en labradorhane, snart 2 år. Han är underbart snäll och alltid glad över att träffa andra, såväl hundar som människor. Han är stabil och vi har alltid känt att vi kan lita på honom, att vi verkligen känner vår hund. Men nu har han vid några tillfällen morrat åt, dels ett barn och dels en vuxen man. Båda två har det gemensamt att de är rädda för hundar eller åtminstone just vår hund. Det är inga personer som vi är bekanta med utan vi har bara mött dem. Det känns väldigt olustigt och vi är oroliga över detta beteende som vi annars inte alls känner igen hos vår hund tidigare. Min fråga är nu; vad ska vi göra när detta händer? Vid ett tillfälle har vi bannat honom, vid ett annat gick jag bara därifrån. Vi vill ju kunna lita på vår hund även då vi inte själva är med?

Ni skall gå därifrån eller placera hunden sittande en bit ifrån om /när ni står och pratar med "folk" han verkar ogilla. Hans beteende beror troligen på att han läser att dessa människor är osäkra och osäkra individer är de som är farliga.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag börjar undra om det inte är något fel på min hund. Jag har en blandning mellan schäfer och newfoundland på snart 3 år. Problemet är att han är väldigt reserverad mot andra människor. Häromdagen flög han på en kille som stannade och pratade med oss på våran promenad. Så här har han varit en längre tid nu och jag har provat att avleda, att ha han sittande/liggande vid min sida men han är helt fokuserad på "hotet" som står vid oss. Jag har 2 hundar. Den andra fyller 3 i juli, jämgamla alltså. På insidan bryr dom sig inte mycket om varandra kan leka lite då och då. På utsidan däremot slåss dom om allt. Dom är inte lösa ihop utan får alltid gå i koppel. Den andra är en schäfer. Varför är dom så?

Jämgamla hundar av samma kön kan vara svårt att ha eftersom det är en för mycket i flocken enligt hundarna. Läs Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv, den ger dig massor av information om hundar och deras språk. New Foundland har i sitt beteende mindre intresse för individer utanför flocken och en hel del vakt, jag tycker du skall söka kollega till mig för att få en konsultation, så att dina problem inte ökar utan minskar. Sök kollega via min hemsida www.fidos.se/lankar

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har ett stort problem med min schäfer tik. Hon är ca 1,5 år gammal. Hon har alltid varit rädd för det mesta. Studsar till vid dom flesta små ynka ljud. För några månader sen började hon visa rejäla vaktinstinkter. Hon har alltid sprungit till dörren och skällt när det kommer nån. Men helt plötsligt så började hon nu bete sig aggressivt när det kommer manliga personer. Hon reser ragg, morrar och skäller. Hade jag varit besökaren hade jag själv blivit rädd. Sitter besökaren sedan ner vill hon visa honom alla sina leksaker. Men när dom reser sig upp är hon tillbaka till det aggressiva beteendet. Hon har inte bitit någon. Men när dom vänder sig om kör hon nosen mot baksidan låret på dom. Träffar hon dom dock några gånger blir hon kompis med dom. Jag har inte sett någon kille behandlat henne illa någon gång men jag är inte säker på om det kan ha hänt eller inte. Det är bara när hon är inomhus hon är så här. När jag är ute och går är det inga problem. Vad kan jag göra för att träna bort det?

Din hund har säkert befogad rädsla för män, tyvärr händer det ju att hundar skräms/behandlas illa av människor mer eller mindre, resultatet av tidig skrämsel/chock kommer oftast upp till ytan vid tonåren, där din hund nu är. Helst vill jag att du ihop med kollega till mig får en lösning på detta, sök kollega via www.fidos.se/lankar

Tips två är att du alltid möter alla manliga bekanta utomhus först och att ni går en liten promenad tillsammans och sedan går in ihop. Be dina bekanta att ignorera hundens oro och inte göra något inte ens titta på henne, men som sagt här är det bäst att använda de proffs som finns Hundpsykologer, sök kollega.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

När min finnspetsvalp var 13 v.(är nu 10 mån) fick jag stenskott på bakrutan och den exploderade vilket resulterade i en mycket hög smäll. Valpen satt i en bur bak i bilen, sedan dess blir hon jättestressad (skakar och dreglar och hjärtat slår för fullt) av att åka bil. Har provat med att ha henne i knät, i en övertäckt bur. Åkt korta sträckor men det funkar inte. Hon hoppar självmant in i bilen om den inte är startad. Hur ska jag träna bort detta? Ge lungnande fungerar inte om vi ska kunna jaga med henne, måste ta bilen till jaktmarken.

Mitt bästa förslag är att du skall söka konsultation med kollega till mig, sök din närmsta via www.fidos.se/lankar

Denna händelse skulle tagits i med en gång, hunden har utsatts för chock och behöver få korrekt behandling/träning för att kunna övervinna sin befogade oro för bilåkning. Tips två sätt en DogBag, se www.serpentine.se i baksätet, spännes fast med säkerhetsbältet och låt hunden åka där, trösta på inget sätt hundens oro.

Hunpsykolog

Charlotte Swanstein

En av mina vänner har nyss skaffat en blandras hund, den är nu 6 mån , dom hämtade hunden när hon var 4 mån har från födseln bott i hundgård med andra hundar. Hunden är rädd för det mesta går alltid med svansen mellan benen verkar inte lita på nån. Vid min första kontakt så kom dock hunden fram till mig och nosade på mig snabbt för att sen snabbt dra sig tillbaka så höll hon på en stund innan hon slutligen satt sig bredvid mig, då skakade bakbenen och svansen låg mellan benen, när dom är ute med hunden så rycker hunden till för det minsta lilla det kan vara en bil , en dörr som slår igen etc. Hunden har dock blivit bättre eftersom första veckorna ville hon inte ens pinka när hon var på promenad, nu både pinkar hon och tar sig tid att lukta omkring lite. Har ni något råd ni kan ge mig om denna hund så vore jag tacksam, vad gör man med en sån hund? Har själv aldrig haft nått liknande så jag vet inte riktigt.

Hunden är varken socialiserad eller miljötränad och behöver dessa båda under mycket trygga och lugna former i små, små portioner. Viktigt är att hunden tränas på ett sådant sätt att rädslor minskas för var vecka.

Kollega till mig kan vara bästa hjälpen genom konsultation, sök kollega via www.fidos.se/lankar

Hunpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en goldentik, 4 år gammal. Hon är en omplaceringshund som jag fick för 1½ år sedan. Hon är en ganska vek individ som gör allt för att vara oss till lags. Problemet som uppstått med henne är att hon har bitit min dotter (1½år) och min sambo. Själv var jag inte hemma så jag såg inte när det hände men enligt min sambo så stod hunden och slickade ur en kastrull när vår lilla dotter gick fram till henne och troligtvis försökte ta kastrullen. Då bet hunden henne i handen. Sen kom min sambo och satte sig ner på huk, och då trodde väl hunden att det återigen var dottern som störde. Min fråga är nu hur vi ska hantera detta? Vi är ju givetvis oroliga för att något värre ska hända. Förmodligen hade hunden först varnat och sen blivit arg för att hon var rädd om sin "mat". Jag vet ju att hund och barn inte går ihop och vi gör det vi kan för att separera dem. Men det går ju inte alltid att ha ögon i nacken. Det känns jättetråkigt att behöva placera om henne igen. Hon funkar ju fint hos oss annars, men som sagt, vågar vi chansa?

Ögon i nacken och på fler ställen behövs då man har barn och djur ihop och speciellt då man har tagit hand om en vuxen hund man inte har en aning om vad den utsatts för tidigare. Mat, tugg och sovplats är ställen där hunden under inga omständigheter får störas speciellt inte av barn, se till att det är skyddat på så vis att hunden slipper oron av att barn kommer inpå, då den äter och sover. Rasta hunden väl och träna något kul och användbart.

**Hunpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en tik, schapendoes, 2,5 år som helt plötsligt börjat flåsa alldeles förfärligt när vi åker bil. Hörde ett program på radio i somras där Charlotte tog upp detta men har tyvärr glömt vad hon svarade. Jag behöver hjälp.

Hunden känner oro – om det kan ha varit med om någon häftig inbromsning eller annat. Eller så känner hunden glädje över att bilen närmar sig favoritpromenaden, om det är dit ni brukar åka i bilen.

En hund som helt plötsligt i vuxen ålder börjar flåsa / hyperventilera är troligen inte åksjuk utan något av de andra jag nämnt. Receptet är svårt att skriva då jag vet för lite, men uppmärksamhet förstärker hundars beteende och ignorans släcker oftast ut beteende som man inte önskar.

**Hunpsykolog
Charlotte Swanstein**

För tre dagar sedan fick jag och min pojkvän våran blandras hane från Spanien, han är en fantastisk liten hund och vi tycker vansinnigt mycket om honom. Han är en blandning av maltesee bichon och spansk vattenhund. Han är mycket lättlärd och vill gärna göra de, än så länge, enkla övningar vi gör med honom. vi har hittills bara övat på "sitt", "vänta" och att inte dra i kopplet. Allt funkar mycket bättre för var dag som går! Han är helt rumsren och verkar aldrig känna sig rädd eller osäker. Den enda negativa respons han fått från oss hittills, när han gjort något som vi inte godkänner, är att vi vänder ryggen till och går i väg. I samband med detta har vi ibland även sagt nej med normal röst, kanske en aning mörkare. Han svarar fint på detta och lugnar sig alltid, tex slutar hoppa eller skälla. Fram tills för några timmar sedan har han inte haft några olater alls, förutom att vi alla försöker hitta vår rangposition och bevisa att vi är högst. Ibland försöker han nog tror vi, en han börjar nog förstå att det är vi som står högst. Alltså, fram tills idag inget mer än så, men nu har han börjat bita sönder sina filter, och äta upp dessa!!! Varför?? Han kan inte vara underaktiverad, för han får ofta komma ut och kissa och då även göra lite övningar osv. eftersom han inte fått motion så mycket innan han kom till oss, så har vi inte tagit så långa promenader för att han inte ska få träningsverk etc. men kanske måste vi börja med det och istället gå ut mer sällan? Är han stressad? Ska vi ta ifrån honom filtarna som vi nu har gjort, för att han inte ska få magen full av textilier, eller ska vi låta honom hållas? Känner att jag inte vill sabba den fina kontakt vi håller på att bygga upp, genom att göra fel just nu. Vi har sprutat lite citron på bithålen och han vill nu inte ta i den filten, däremot försöker han få tag på alla våra andra filter. Just nu har han lugnat sig och ligger ner, ska han få tillbaka filten?

Nummer ett man kan inte skaffa sig en ledarposition på det vis du beskriver att du tror det går till, läs min Hunden och Ledarskapet, kan köpas via www.fidos.se

Hunden behöver få komma ut på promenader för att lära känna sin omgivning och få göra av med energi. Filttuggandet kan vara tonsillit – alltså att er hunds halsmandlarna är inflammerade, gör ett veterinärbesök. Kul och bra med er inställning om rätt typ av träning för er hund, läs då gärna; Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv. Anders Hallgrens bok Hundars gyllene regler, min bok Aktivera din hund, så får du mer ”kött på benen”

Samtliga böcker finns på bibliotek.

Hunpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har nyligen tagit emot en blandrastik som är sex månader. Hon är väldigt nervös och har lite dålig "kontakt med mig som förare. Sen är hon rädd skäller och morrar på vuxna, barn och andra hundar när vi är ute. När någon kommer på besök så morrar hon reser ragg samtidigt som hon försiktigt nosar och viftar på svansen. Hon kan knappt gå i koppel utan hoppar och drar jätte mycket i kopplat. Jag är tacksam för nått litet tips hur jag ska kunna underlätta det lite för henne att känna sig tryggare.

Det din hund varit med om innan ni två träffades, får du nu se i hennes reaktioner, hon är rädd för olika typer av människor och troligen även miljöer. Min rekommendation är att du söker kollega till mig och går på kurs hos någon av dem, det kommer att lösa de flesta av dina problem och ge dig en tryggare hund. Sök kollega via www.fidos.se/lankar Läs även Anders Hallgrens bok Hundars gyllene regler.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Har en snart ettårig schäfer som sitt första år har haft ett helvete utan dess like. När hon var 12 veckor så blev hon biten av en rottis i nacken när vi satt och busade i en park. (Ägaren tappade sin hund) Efter det går min hund inte ihop med en enda hund. På avstånd (typ 10 meter) om jag har gett kommandot sitt och stanna så tittar hon bara men gör de minsta lilla skäll eller försöker komma fram till henne så blåser hon upp sig och skäller, reser ragg och då går det inte att prata med henne. Hon hör inget. Hur länge ska jag låta henne sitta på 10 meters avstånd? Går jag närmare blir hon som jag skrev ovan. Men jag har gjort så sen hon råkade illa ut, kommer hon aldrig glömma det? Eller lindras åtminstone? Dessutom när hon var 6 månader så bröt hon benet på två ställen och låg inne på djursjukhus efter det är hon ganska fientlig mot människor i allmänhet. Skäller när de kommer hem till mig och springer runt dem kan emellanåt resa ragg men det beror på vem det är. Lugnar dock ner sig efter några gånger när hon lärt känna dem. Hon gör dock inga utfall emot dem, biter inte dem men hon ser skrämmande ut och folk som kommer hem till mig blir rädd för henne. De är instruerade att inte titta henne i ögonen och ignorera dem och det verkar ju fungera när de har varit här några gånger. Ute är hon ungefär på samma sätt men då vill hon gärna hoppa upp mot ansiktet (även på familjemedlemmar). Nu får hon ju inte det men hur får man henne att sluta? Hon är en ganska lugn hund för att vara så ung. Visst hon leker och busar men ute är hon orolig har vi mött en hund så drar hon i kopplet som hon normalt inte gör hårt. En helt annan fråga, när ska schäfern löpa? Hon har inte löpt än.

Löptiden är högst individuell men mellan nio månader och vid ett års ålder brukar första löpet komma. Din hund har haft ett oturligt första år som du skrev, hon har blivit rädd både för vissa människotyper och för hundar, det ända sättet är att socialisera

henne med olika miljöer och med hundar, för att hon skall få en chans att lära sig både om andra och om sig själv. Ju längre tid hon hålls för sig själv ju svårare är det att få henne trygg i dessa situationer och då är risken mycket stor att hon själv en dag betar sig illa mot någon annan hund. Köp eller låna på biblioteket Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv, Anders Hallgrens Hundarnas gyllene regler och min bok Aktivera din hund. Läs dessa böcker för ökad kunskap och anmäl dig på en hundkurs och gå hundpromenad nästan var dag med någon hund som hon känner, det bör finnas någon. Lycka till!

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en berdie collie snart 4år. Han har börjat vägrat gå ut, springer och gömmer sig, verkar rädd för något. Han är annars en otroligt glad och livlig hund. Älskar att vara ute åka bil, bada ja allting. Detta började för någon dag sedan plus att han har pinkat inne några gånger. Man får tvinga ut han då pinkar han och bajsar som han ska. Men vad har hänt tror ni?

Har ingen aning, men det tycker jag ni borde ha, något har skrämmt hunden för att gå ut. Antingen är det ute något hänt eller i dörren hos er eller så. För att få hunden trygg igen sök kollega till mig. Du finner den närmst boende din hemort via www.fidos.se/lankar
**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag och min mamma köpte en Sibirian Husky i Mariestad för 2000kr i Maj och hon skulle sedan ha två valpar på henne. Hon skulle skicka papperna på henne, men det har hon inte gjort. När vi fick henne var hon helt förstörd, misshandlad. Hon sa att hunden skulle vara återställd efter två veckor. Hon har inte hört av sig efter det, vi har försökt att ringa till henne men utan resultat. Vi har till och med ringt hennes grannar för att få tag på henne. Jag vill ju ha papper på min egen hund. Jag har lagt ner väldigt mycket tid på henne och nu är hon mycket bättre och är jätte gó. Jag vill inte lämna tillbaka hunden för då vet jag inte vad som händer med henne och jag tycker om henne otroligt mycket. Hur ska jag göra för att få papperna? Sen, hon har börjat skälla väldigt mycket nu. När våra kompisar kommer hit så blir dom rädda. Hur ska jag få henne att sluta skälla när hon är så rädd? Hon har enorm respekt för mig och lyder men inte när det kommer folk hit.

Du och din hund är i behov av professionell hjälp hemmavid, sök kollega till mig på www.immi.nu så lär du få jättebra råd och din hund blir en harmonisk hund. Om du inte får tag i dina papper, så se till att du spara alla andra kvitto kring hunden så som vaccinationspapper och kvitto, med dessa kan du bevisa att hunden är din. Plus skriv ner var när och hur mycket du betalt, hur många gånger du försökt komma i kontakt med tidigare ägaren, det ger dig rätten och framförallt hundens rätt att få stanna hos dig. Är hon Chipmärkt om inte gör det hos en veterinär. Din hund bör inte få valpar, då hon inte har haft ett sådant liv som behövs för att bli harmonisk hund. Var rädd om din hund och lämna inte henne tillbaks och respektera när hon blir rädd för andra människor de kan påminna om hennes tidigare dåliga erfarenheter. Det räcker mer än väl att din hund är trygg med dig och din mamma, andra människor har ingen rätt att klappa en hund som inte vill, låt henne vara ifred om hon inte vill, det stärker hennes ro.
**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag är stolt hundägare till en blandis(schäfer/rottis) kille på snart 1,5år. Han var sist och minst i kullen och har alltid varit lite osäker. Tex hemma så flyger han upp i taket om man råkar tappa ngt på golvet eller om man lyfter ngt föremål i närheten av honom. När han var ca6mån så blev han biten av en äldre hanhund helt oprovocerat, vilket fått honom osäker på andra hundar. Han reser alltid ragg när han träffar andra hundar, speciellt hanhundar. Och nu på sistone har han börjat morra och ska skrämmas samtidigt som han reser ragg med svansen på skaft. Vi bytte oxå lägenhet i september som verkar ha påverkat honom, han morrar och nafsar på folk som kommer hem till oss. Vi testade med att få honom att sitta en bit bort så att han inte skulle känna att han behövde försvara oss men det funkade inte heller. Han är min fösta vovve och jag vet inte riktigt hur jag ska få bort dom här beteendena. Hur man kan få honom att bli lite säkrare på sig själv? Annars är han helt underbar, gosig, rolig och smart, helt enkelt finast. PS. Är det verkligen normalt med hundar som fiser och rapar flera gånger per dag?

Beroende på vad för intag en mage får så kommer det ut gaser, både hos hund och människa. Inte trevligt kanske men bättre att gaserna kommer ut än att de stannar i magen och ställer till besvär, var noga med att ge din hund mat av god kvalité och inte mat som är ämnad för människor. Din hunds osäkerhet är inte bra av massor av skäl och du behöver få mer kunskap och vetskap om vad din hund signalerar med sitt beteende, varför jag rekommenderar dig en konsultations tid hos kollega, sök via www.immi.nu

Läs hundlitteratur, så som min bok Aktivera din hund Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv, Maria Hanssons bok Min bästa vän och Maria Andersson och Berit Berggrens Träna med glädje.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Köpte en Schäfer som var 4 mån för 2 månader sedan. Hon har vuxit upp ute i en stor hundgård med ca 8 äldre hundar på landet. Vi har sedan tidigare en Schäfer som är hur bra som helt på alla sätt. Men den nya förstår vi inte vilka signaler hon visar. Hon skäller och morrar på våra barn så for dom rör sig. Man kan tycka att hon borde vant sig vid dem efter 2 månader hos oss. Vi har provat att locka fram henne för att nosa , ignorerat henne, fyat henne när hon gör så men inget verkar fungera. Läget är nu att barnen törs inte vara ensamma hemma med henne längre, de känner sig rädda. Vad kan vi göra för att få bot detta ?

Söka hundpsykologhjälp med konsultation, via www.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Har en blandis bordercollie/flat coat retr, 2,5 år. Hon är livrädd för dammsugare. Jag har provat att helt ignorera dammsugaren + att säga till henne på skarpen att sluta "sjåpa dig" men inget hjälper. Hon skakar och springer och gömmer sig under sängen.

Bråka inte med hunden med dammsugaren, gör rent i huset och ignorera hunden helt, så hjälper du henne bäst.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min man har en engelsk bulldog som är 4 år. När jag träffade min man för 2 år sedan så hade vi en vän på besök som hade sin dotter på ca 9 månader med sig. Helt plötsligt flyger han upp mot henne och biter tag i strumpbyxorna på henne och jag blev liv rädd. Så gjorde han ca 2-3 ggr till. Nu har vi en egen dotter på 9 månader och han har lämnat hunden till sina föräldrar. Vi är ofta där och hälsar på och har då satt en grind mellan kök och hall så han inte ska komma åt henne, men han har gjort attack ett antal gånger mot grinden och vart nära på att hoppa över och morrar!! Jag avskyr detta och vill därför inte åka dit mer med våran dotter för jag är så rädd att det ska hända henne något. Vad kan man göra eller finns det bara en utväg och avliva hunden??? Detta har ju pågått så länge.

Hunden har dålig erfarenhet av barn eller är helt osocialiserad med barn, vilket inte hunden kan skyllas för, utan din man. Att du skall vara orolig för att hunden skall hoppa över en grind ter sig ganska otroligt. Bulldog är inte så smidiga och rörliga hundar. Var lugn när hunden är nära och se till att den rastas väl utomhus och framförallt inför er ankomst eller ihop med er, så skall ni se att det blir en trevligare situation. Barnet skall hållas från hunden, så att det inte kryper till hunden, som vill vara ifred som jag tolkar det.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min mamma har en rottweiler blandning och helt plötsligt en dag utan synbar anledning vägra han gå ut i hallen, han bara springer runt och gnäller med svansen mellan benen tittar ut mot hallen och morrar och reser ragg vi fattar ingenting ser han spöken eller?

Något /någon kan ha skrämt hunden just där, kanske något från brevinkastet. Sök kollega för konsultation, sök via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en 6 mån. collievalp. Problemet med henne är att när jag är ute på promenad vill hon absolut inte gå i närheten av stora träd eller för nära husväggar. Då tvärvägrar hon gå vidare o lägger sig ner. Enda sättet då är att ändra riktning och ex gå över vägen. Hon har inte haft någon "dålig erfarenhet" av detta som borde förklara hennes beteende. Hon är även väldigt "harig" av sig när det gäller ex andra hundar och människor. När vi är själva (2barn,2vuxna samt 2 katter) är hon väldigt framåt och kavat. Vad ska vi göra för att få henne mer orädd?

Colliehundar har haft olika problem med rädslor, rent avelsmässigt är detta känt sedan en bra tid. Sök kollega till mig, för att få professionell hjälp nu direkt, sök via www.immi.nu eller ring mig på min betaltelefon så att vi kan få ett fullständigt samtal, ring på 0939 – 107 10 32, välkommen

**Charlotte Swanstein
Hundpsykolog**

Vi har en kinesisk nakenhund som är drygt 8 månader gammal. När han var liten hade vi besök av en liten pojke. Troligtvis gjorde han något med vår hund så att han blev senare rädd

och irriterad för alla småpojkar. Detta är inte roligt när vi får barn på besök. Han skäller och morrar mot dem. Detta gäller bara pojkar. Hur ska vi få bort detta beteende?

Genom att låta er hund få träffa unga pojkar i lugn och ro, unga pojkar som ni har "styr" på så att hon kan lära sig att de kan vara väldigt kul att vara med. Observera att inget koppel eller annat som tvingar fram hunden får förekomma, det skall vara självvald nyfikenhet till pojkarna som kan ändra på beteendet. Och inse att det kan ta tid.

**Charlotte Swanstein
Hundpsykolog**

Jag har en Jack russel terrier på 1år. Hon tycker det är jobbigt att gå ut om man går ut med henne själv. Vi köpte henne när hon var 7 månader kan det vara så att hon är lite osäker, i så fall vad kan man göra åt det.

Det faktumet att du köpt din hund vid så "sen" ålder gör att du troligen inte alls vet vad hon har för erfarenheter. Behandla henne som hon vore valp i alla nya situationer och ha kul när ni är utomhus, för att mjukt lära henne allt hon ser i sin omgivning.

**Charlotte Swanstein
Hundpsykolog**

Har ni några tips om: Om man ska resa bort och ens hund ska bli passad av någon annan o den inte brukar äta när vi är borta. Hur ska man kunna få i den mat när den blir passad? För en hund kan inte vara utan mat för länge.

Den person som skall passa er hund kan göra det genom att bo hos er, på så vis känner hunden sig mer tillfreds. Annars bör personen vara relativt mycket ihop med er och hunden innan ni reser och ni bör vara hemma hos personen ihop flera gånger för att på så sätt skapa harmoni.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vad ska jag göra med min åskrädda hund. Hon blir nervös och tuggar sönder saker. (Tuggar aldrig på saker i vanliga fall)

Ömka inte henne, försök att lek något hunden uppskattar då det åskar eller helt ignorera henne, köp ett tuggben som hon får just då hon blir nervös och bitig.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en d. schnauzerhund på lite drygt ett år, och vi har haft honom från början. När han flyttade hem till oss hade vi två katter sedan tidigare, dessvärre försvann den ena katten kort därefter. Den andra katten som är kvar är en väldigt snäll streiliserad honkatt. Hunden har sedan första början emellanåt varit lite våldsam mot katten - han blir lite uppspelt och börjar att leka livligt med katten, (han nafsar i henna och "busmorrar")som kanske inte uppskattar det sådär jättemycket men hon säger aldrig ifrån utan låter honom hålla på. Vi (min man och

jag) säger till honom varje gång detta inträffar och berömmar honom varje gång han slutar. Katten tar verkligen hand om honom, hon putsar och fejar, reder ut tovor på honom mm. Hunden har respekt för andra katter som sagt i från, bla mina svärföräldrars katt och min brors. Vad kan vi göra för att få honom att sluta vara så våldsam mot vår egen katt, kan vi göra något eller måste katten själv säga ifrån?? Vill också poängtera att han har aldrig skadat henne.

Det ni gör genom att belöna honom då han lugnar sig är bra, för övrigt tror jag nog att katten ger honom "på moppo" om hon anser att han går för långt.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag undrar vad ni anser om att ta hunden med sig på flyget? Jag har en sheltie som jag skulle vilja ta med på en timmes flygning, men är osäker om det är bra för hunden. Han får sitta i kabinen, men tänk om han blir väldigt skräm. Jag tror inte att han vill sitta i bur, har ni något tips på något annat vattentätt man kan frakta sin hund i? Eller bör man inte ta med sin hund alls?

Personligen tycker jag inte det är en bra idé att flyga med hunden och vad jag förstår är det ren nöjesflygning inte en nödvändig transport sträcka. Hundar är landdjur och tycker självklart att det är otäckt och onaturligt att ge sig upp i luften. Om du absolut vill lära din hund detta, sök kollega till mig på din ort, för att få konsultation i hur du börjar med att lära in att flygplanet är positivt. Sök kollega via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en dansk-svensk gårdshund som nu är tre år. Han är väldigt aggressiv mot främmande människor som närmar sig vårt hus och det blir ännu värre om vi får besök. När vi är ute och går så är han likgiltig och orkar inte ens gå fram och hälsa på människor som han inte känner. Vi köpte honom från ett djurinternat när han var cirka ett år, då han hade hittats i en liten väska på Kastrups flygplats. Han har alltid varit rädd för män och barn, så vi tror att någon man eller ett barn har varit dumma mot honom tidigare. Han var väldigt sjuk när han var liten valp, och har flera gånger varit hos veterinären på grund av ett dåligt ben som numera är amputerat. Vi går på hundträning med honom och där får vem som helst komma fram och hälsa på honom. Vad kan vi göra för att han ska bli mindre aggressiv mot främmande människor? Vi tycker att det är väldigt jobbigt att vi inte vågar lita på honom när vi har gäster hemma.

I din berättelse finns svaret. Er hund har inte haft ett bra första år och helt troligt har både män och barn burit sig illa åt mot honom, varför du nu ser hans oro när han möter liknande, att så skall ske igen. Om vi då fyar och är barsk mot hunden, så förstärker vi dennes oro och det hela blir värre. Med den tråkiga bakgrunden er hund har, så är det bäst om ni på plats kan få hjälp med Hälsa-träning och socialisering i ert hem. Titta in på min hemsida www.fidos.se/lankar där finns hundpsykologer, som kan hjälpa er. Principen är att ni skall ge hunden trygghet genom att det finns regler för besök och för hund. Detta skall tränas under en längre tid, så att man vet att hunden förstått och att man själv känner sig säker på att hunden släpper in besökare.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Förra året råkade vi ut för ett inbrott och hunden var dessvärre ensam hemma. Hunden, Fido, är en 2,5 år gammal dansk-svensk gårdshund. Han verkar inte ha fått några fysiska men, men han hade motats in i sovrummet. Fördelen med det var att han inte gick runt i glasskärvor i vardagsrummet eller kunde smita. Men han har fått psykiska men och det visar sig i en något större aggressivitet mot främmande som kommer på besök plus att han skakar. Och när jag är ute och går med honom får han nästan panik och gnäller och försöker komma undan när vissa typer av personer kommer nära (ingen speciell person), typer som vi har en stark (bekräftad) misstanke är förknippade med inbrottet. Vi har ännu inte låtit honom vara ensam hemma eftersom vi håller på att göra hemmet säkrare. Samtidigt arbetar vi med att hjälpa honom bli av med den rädsla han lider av, men det är svårt och vi saknar kunskap, alternativt pengar till en hundpsykolog. Kan ni hjälpa oss med god råd, så blir vi och Fido extremt tacksamma?

Trots allt verkar det ju varit ”relativt bussiga inbrottstjuvar” eftersom hunden stängts in men visst sätter liknande händelser djupa spår. De spår ni märker när främmande kommer hem och eller när ni möter speciella människor, då indikerar hunden att dessa människor påminner om i sitt sätt, kroppspråk, utseende och eller doftspråk likhet med inbrottstjuvarna. Er hund skulle tidigare än nu fått hjälp om den skulle varit som mest effektiv men vi gör ett försök . Köp på hälsokosten en tablett som här i Sverige heter Valerina, det är en mildt rogivande tablett som på intet sätt skadar er hund eller ger den beroendeframkallande symptom. Ge er hund en tablett om dagen ihop med en B12 tablett. Ge dessa tabletter till förpackningen är slut, under tiden skall ni också träna med människor som kommer hem till er. Inrätta regler för att alla måste ringa på / knacka på och vänta att stiga in tills ni öppnar dörren, även om det är välbekanta vänner som kanske brukar gå in själv.

När ni släpper in folk, så se till att hunden sitter tre fem meter bakom er och kan sitta kvar där. När ni släppt in folket och hälsat, så kan de och Fido få hälsa. Se då till att de får av er en hundgodisbit/en bit korb eller så, att de sitter på huk, tittar lite förbi Fidos blick och erbjuder godsaken, Därefter räcker hälsningen och ni kan bjuda in gästen för en kopp kaffe eller så. När vår och sommar närmar sig kan ni och gästen ta er kaffekopp i trädgården (om sådan finns) och om Fido då är glad för gästen, så låt denne gömma några hundgodisbitar i trädgården medan ni håller Fido, skicka sedan iväg honom att söka efter godsaken. På så sätt kan ni etablera trevlig stämning med era gäster. Och Fido vet att ni släpper in och sedan får han en stunds hälsning. Vad det gäller promenaderna så låt Fido slippa hälsa på eller möta för tigt de människotyper han verkar orolig för. Ha stort tålamod och förståelse för att minsta möjliga likhet kan få ”igång” Fidos försvar vilket kan bli skallande och eller dovt morr, hjälp då er hund genom att ge den närhet och trygghet. Se också till att ni redan nu utökar era promenader med Fido, så att han får göra av med sin energi var dag i härliga skogs/naturpromenader. På dessa promenader var aktivt lärande/lekande med Fido, så att han på så sätt lär sig mer och i det växer som individ och då även kan tackla sina rädslor bättre.

På www.jycke-tryck.se finns flera bra hundböcker som ni kan köpa för tips och idéer för kul och nyttig inlärning. Främst tänker jag då på Marie Hansson bok ”Min bästa vän”, köp den! Den kostnaden är ingenting mot vad ni och Fido får ut av denna, kunskapsökning hos er.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund är en rödhårig fågelhund på 3 år. Han är inte socialiserad med barn, och vi haft en incident där det höll på att gå illa. Det ringer på dörren. Dörren öppnas och min hund far ut rakt på en 6-årig pojke. Min hund får tag i armen men tack och lov händer inget. Fast ärligt talat så tror jag inte att min hunds avsikt bara var att få tag i armen. Jag tror att han har svårt att förstå sig på de små människorna som alltid ser honom rakt i ögonen, när de möter honom. Jag tror att de gör honom väldigt osäker. Samtidigt har vi tagit upp ledarskapsövningarna igen. En annan gång sprang han efter en man, som promenerade på vägen och nafsade honom i baken. Jag vet inte vad mannen gjorde när han gick förbi vår trädgård, så det är lite svårt att säga. Men barnen; vad ska jag göra med dem? Jag kan ju inte gärna låna några 6-åringar för att träna min hund. (Jag mycket väl att man aldrig ska öppna dörren utan att ha hunden under kontroll) Har min hund/jag problem?

Det verkar som din hund är osocialiserad med barn, vilket kan rådats bot på genom träning. Man kan börja passera dagis, skolor och liknande platser med barn. När hunden inte visar intresse för barnens aktivitet och höga ljud (som ofta förekommer bland barn) så belöna din hund. Då/om han visar osäkerhets intresse med skall/raggresning/stelhet ignorera honom helt och vänta på att han tar kontakt med dig, belöna då och gå vidare. Min tanke här är inte att barnen skall på något vis vara/komma nära dig och hunden utan mer att ni börjar med att vistas/passera ställen med barn. När du märker att detta inte längre är ett problem/anspanning för din hund. Fortsätt då träningen med väl bekanta barn, som fått instruktioner att helt nonchalera hunden. Gå på promenad ihop med barnet/en och låt dem, när hunden är avspänd, vara kul och aktiva men ändå på ett stillsammare sätt. De kan gömma godisbitar i, vid träd, stubbar, parkbänkar och liknande. Barn bör associeras av hunden som kul på gång. Lär hunden att alltid sitta en bit bakom dig då ytterdörren skall öppnas och Hälsa får man först, då du säger Varsågod. Lätt att lära in men det kräver vårt fokus.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en härlig korsning mellan en tysk korthårig och labrador. Han är 3½ år gammal och har temperament efter labradoren. Han är otroligt go. För ett halvt år sedan blev han biten i benet av en annan hanhund som bara plötsligt flög på honom, han blev mycket sjuk av bettet. Vi var hos veterinär som behandlade honom för infektionen. Mitt problem är att sedan den händelsen har han morrat mot min 13-åriga son varje gång han vill kela med honom. Jag är rädd för hunden ska bita honom. Pojken blev mycket rädd och skrek då överfallet hände, kan det ha något med det att göra och vad ska jag göra? Jag kan bara inte avliva honom.

Nej man avlivar inte en hund för at den blivit påhoppad. Din hund har nog tyvärr kopplat ihop överfallet med din son, vad jag kan utläsa av din skrift. När din hund morrar så betyder det att han säger: - jag litar inte på dig, jag är rädd att det skall göra ont igen.

Med detta facit så förstår du nog att du måste instruera din son att vara mindre "påträngande" mot hunden och mer ägna sig åt kul lekar, så som att gömma saker åt hunden, lära den att bära olika saker, lära den olika "cirkuskonster". Den typen av relation mellan din hund och barnet ger nytt förtroende och minskar hundens oro och därmed minskar risken för din oro. Bra tips om hur man lär in olika nyttiga och kul saker finner du i Marie Hanssons bok, "Min bästa vän".

Den finns på bibliotek och på förlaget www.jycke-tryck.se
Hundpsykologen
Charlotte Swanstein

Jag har en korsning mellan beagle harrier och irländsk setter som är 3 år, och nu har jag ett problem med henne. Hon har börjat att skälla och morrar aggressivt åt vuxna, men är snäll och rar mot bar. Kan det bero på att hon har blivit sparkat på bakbenet när hon har stått vid en affär. Om det är så, vad kan jag då göra för henne?

Ja självklart är det så att hundar liksom vi lär sig av både plus och minus. Till att börja med koppla aldrig upp din hund utanför affärer, gå med hunden först och gå och handla själv sedan. Det är vår uppgift som hundägare att kunna garantera hunden trygghet. När din hund nu verkar misstänksam mot vuxna, som du vill/måste prata med, låt hunden få vara två steg sittande bakom dig medan du talar med dem och gå sedan förbi människorna med din hund vid din sida. De människor hon redan känner är det väl okey med hoppas jag och nya bekanta skall ta det försiktigt. Dels genom att inte direkt visa hunden något intresse och då hunden visar intresse mest låta den göra det och om man skall klappa henne, då gör man det under hakan och på bröstet, talar med en mjuk röst och ser inte hunden i ögonen. På så vis kan hon få åter förtroende för vissa men som sagt var rädd om din hund.

Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Jag har en 11 månader gammal blandrashund, som nyss har löpt för första gången. Hon är väluppfostrad och en glad och pigg hund. Jag har bara haft henne i tre månader och övertog henne efter ett par med ett 2-årigt barn, eftersom barnet blev allergisk. Hon trivs i vanliga fall med allt och alla, men hon nafsade efter min väninnas knappt 3-åriga dotter igår, när flickan kom fram till mig när hunden låg vid mina fötter. Det har hon aldrig gjort för. Min väninna trodde att det kunde bero på att hon löper. Det var mest en markering av att hon ville ha mig för sig själv. Jag sa ifrån och skickade bort hunden en stund. Hon gjorde det en gång till och då upprepade jag straffet. Kan det vara pga. att hon löper, eller försöker hon bestämma över barnet? Och hur ska jag bäst förhålla mig till det, så att det inte slutar med att hon biter barnet? Vi var hemma hos flickan. De har också ett större barn på knappt 5 år och en nyfödd baby, men det hände inget med de två andra barnen.

Din hund har dålig erfarenhet av barn från första familjen, säger sig nästan sig själv när man läser ditt brev. Att en tik löper gör henne många gånger mer stingslig, precis som med oss flickor då vi menstruerar. Så visa hunden hänsyn och låt den slippa barn upp på sig, så händer inget någon. Hunden måste sedan lugnt och successivt få träffa barn som vet hur man leker försiktigt/ är ihop vänligt med en hund, massor av gånger för att den igen skall våga lita på barn.

Hundpsykolog
Charlotte Swanstein

Min fråga gäller om det är något speciellt vi ska tänka på för vår fina hund, när vi om ca. tre månader får en nyfödd bebis i huset. Det ska ju helst bli en fin upplevelse för både pappa, mamma och djur. Vår hund är en blandning mellan schäfer och labrador och hon har ett bra

psyke. Hon är 2,5 år. Hon har träffat spädbarn förut och har varit snäll mot dem. Jag undrar om det kanske blir annorlunda när det nu är ett barn som ska vara här permanent och som tar en del uppmärksamhet från hunden. Vi fick en kattunge för sex månader sedan och hund och katt är bästa vänner i dag. En tilläggsfråga: en del säger att det är okej att låta hunden slicka barnet i ansiktet för att undersöka det när vi kommer från sjukhuset och andra säger att det får den absolut inte göra. Vad är ert råd i den frågan?

Er hund vet redan att det är en baby på väg, hundars doftförmåga och som expert på kroppsspråk vet den redan, så gör ingen affär av det. Låt hunden vara med, lägg baby på en filt på golvet. Hundar är renare i munnen än vi människor när vi precis borstat tänderna, så det är ingen fara med en vovslick, snarare tvärtom. De som inte rekommenderar det har en förutfattad mening om att hundar/djur är oren i mun, vilket alltså är helt felaktigt. Men se till att den inte "klumpigt råkar trampa eller så på baby". Glöm inte att ge hunden var dag sin tid, sin promenad och aktivering fast det blir barn i huset. Det är oftast det som är huvudproblemet med baby och hund, att matte husse helt plötsligt "glömmer bort sin vän", som inte alls är lika begeistrad av baby som ni. Då barnet är en tre -fem år blir den trevligare sällskap åt hunden, om den då haft trevliga upplevelser av barn och ni ser till att barnet inte bara "klampar på intill hunden" utan att respektera dess ålder, mat, tuggisar och lugn och ro. Lycka till!

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi fick en vuxen terrier som haft det svårt i sitt liv. Vanligtvis en glad hund, som dock är svår att träna eftersom den inte vågar ta emot godis. Igår bet den en gäst. Tidigare har den morrat. Men har aldrig visat tecken på att vara aggressiv eller att vilja bitas. Den springer efter gästerna när de går hem. Men han viftar på svansen och skäller, precis som det är lek. Men, det var det inte igår. Det gick lugnt och fredligt med lunch, då han hade tillgång då han hade möjlighet att gå ut genom en annan dörr. Jag gick på toaletten och samtidigt skulle min gäst gå ut. Ut genom den andra dörren springer Fido och biter henne i benet. Han förstod att det inte var bra och flydde in och gömde sig. Jag stängde in honom i ett rum och det var inte det minsta ljud. När gästen hade kört var han åter igen min kelpa, glada hund som tigger för att få sitta i soffan hos mig. Jag kan inte tänka mig att avliva honom, för det är på ett eller annat sätt inte hundens fel. Det måste ju finnas en orsak. Samtidigt vill jag undvika att fler blir bitna. Vad ska jag göra?

Orsaken är som du skriver att hunden haft ett eländes liv och minnesbilder av detta liv, sätter sina spår på olika sätt i hundens varande och liv. Du behöver en utbildad Hundpsykolog för att utreda Fido och få hjälp med hur du skall få honom att lita på dig, då han nästa gång blir osäker/rädd. Sök hundpsykolog via www.immi.nu.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en snäll hanhund, han är en korsning mellan labrador och tysk korthår. Förra året blev han anfallen och biten av en annan hanhund, han fick en inflammation i det ena frambenet och var faktiskt nära att dö. Infektionen spred sig mycket snabbt. Sedan dess har han morrat åt min son, vi är fyra personer i hushållet med det är bara min son han morrar åt. Kan det vara för att han blev rädd och skrek när Fido (vår hund) blev överfallen? Jag litar inte på Fido längre, men det kan ju sluta med att jag måste avliva en snäll och rar hund. Vad ska jag göra?

Han är en "mammans hund" och viker inte från min sida, där jag är där är han. Saknaden kommer att vara svår att bära, men jag kan inte heller gå och vara rädd för att han ska göra min son illa. Sonen ska vara här, Fido får vara här.

Ett dilemma, så klart. Men om sonen var med vid händelsen och hunden uppfattade det så har sonen fått "skulden". Det kan också vara så att sonen varit hårdhänt/ olycksmässigt eller ungdomsmässigt mot hunden, då ingen sett det och därför litar inte Fido på sonen, trist men så fungerar hundar, de ljuger inte. Men din oro är troligen befogad då det vid ett obehagligt ögonblick kan ske en "olycka" av rädsla från kanske både son och hund. Men avlivning känns inte rättvist. Sök kurs med er hund och träna och aktivera honom mycket, gärna att sonen är med på detta för att få Fido att tycka att han är kul. Och så en regel så fort hunden morrar vänder man sig från den och går, det är en signal från oss att vi inte vill den illa och brukar hjälpa en hel del. Lycka till och sök gärna kurs / aktivitet via www.fidos.se/lanklar

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har den sötaste mest väluppfostrade labradorhane på 1 ½ år, så det borde inte finnas några problem. Vi gick på valpkurs när han var liten och han är mycket road av att leka med andra hundar. Han har aldrig förstört något i vårt hem, och gör gärna allt man ber honom om. Men han verkar MYCKET rädd för olika saker och är otroligt reserverad inför andra människor. Om vi någon enstaka gång skulle höja rösten eller kallar på honom för att han ska gå förbi dammsugaren så skakar han som ett asplöv och kryper som om han blir slagen varje dag. Jag tycker mycket synd om honom att han blir så rädd och vill därför gärna få några goda råd om vad vi kan göra åt detta. Vi har haft honom sedan han var valp och han har alltid varit en riktigt mysig hund, som gärna ligger vid ens fötter hela kvällen.

Er hunds oro/rädsla bottnar i någon händelse, kanske redan från kenneltiden. Han kan även ha ärvt denna oro av en orolig mor/tik. Jag skulle vilja att ni uppsökte en hundpsykolog för möte och konsultation, så att denne kan bedöma hur man skall få er unga hund att våga mer. Sök en hundpsykolog i er närhet via min hemsida:

www.fidos.se/lanklar

Lycka till!

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en blandrastik som är 2 år och som valp förlorade hon sin mor när hon var en vecka gammal, så vi födde upp henne på flaska. Hon är en härlig hund, lydig och duktig men hon är rädd för främmande människor och främmande hundar. Hon går stora runder runt dem och vill inte bli klappad av andra, även om hon är mycket kelen och uppmärksamhetstörstande. Möter vi andra människor eller hundar sticker hon in svansen mellan benen och gömmer sig bakom mig och ibland reser hon ragg när hon är riktigt rädd. Vi tycker att vi försökt allt med henne. Vi försöker att gå runder där det är mycket folk och stannar om vi möter en annan hund så att de kan lukta på varandra, men inget hjälper. Vad ska jag göra för att hon ska få bättre självförtroende?

Det jobbet skulle du gjort för länge sedan, nu är hunden redan präglad och hennes rädsla lär sitta i om än man kan få henne att gilla någon hund. Prova på en lugn kurs

där det är lite folk, låt henne stå i ytterkant ett par gånger för att se om hon vågar/vill. Tvinga aldrig henne. Låt henne själv välja om hon vill hälsa både på folk och djur. Sök bra kurser via www.fidos.se/lankar

Lycka till!

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en hanhund som är 16 månader. Problemet är att han har börjat nafska efter folk som kommer till dörren. Även om vi står där. Speciellt posten som levererar paket. Vi har helt enkelt blivit tvungna att stänga in honom i rastgården varje gång det kommer någon han inte känner. Dessutom är han mycket reserverad. Men har bara folk kommit inomhus är det inget problem. Kan vi göra något åt detta? Jag tänker mest på att vi har en dotter på 2 1/2 år som kommit till en tidpunkt när hon gärna vill ha med sig lekkamrater med sig hem. De går ju bara innanför dörren. Men förutom detta är han världens finaste hund.

Träna genom att ha mycket besök under en tid, både korta och längre sådana och träna då hunden i Hälsa träning. Lär besökarna att ta en godis i en av er utplacerad "hundgodisskål" och sätta sig på huk och hälsa på hunden. Titta inte direkt på den, erbjud godisen och klappa under hakan och på bröstet – beröm hunden med Bra! Då han hälsar och det är trevligt, träna på och lycka till!

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en labrador retriever som är 9½ månad. Jag väntar mitt tredje barn som är beräknat den 15 oktober, de två äldsta är 10 och 11 år; han är alltså van vid barn. Men hur förbereder jag den på den lilles hemkomst? Några säger att min man ska ta en tygblöja med hem från sjukhuset som doftar av den lille och låta hunden få den innan jag själv kommer hem. Ska jag då ställa liften med den lille på golvet och låta hunden lukta eller hur?

Din hund vet redan nu att du är gravid, luktsinnet hos hundar är långt mycket bättre än vi förstår. Låt hunden vara nära barnet som han troligen fått med de båda andra, men eventuellt kanske du får vara observant på att han inte är "klumpig" med spädbarnet då han är van vid "stora" barn där man kan vara lite klumpig utan att det skadar.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en cockerspaniel som är 1½ år. Hon är söt och snäll och van vid barn. Min syster har också en cockerspaniel som är lite över 1½ år som inte är van vid barn. Hon har nu fått en liten son och ska börja arbeta heltid efter mammaledigheten. Några gånger har de upptäckt att hunden morrar aggressivt till både vuxna och barn och funderar nu på om de vågar behålla den. De vill helst inte vara helt utan hund, så därför har de frågat om vi kan delas om vår hund. Vad anser du om det? Vi tycker själv att det kunde vara en bra idé, men är lite tveksamma till om hunden kan klara det. Om den kan klara det – rekommenderar du i så fall att den bor hos oss i 14 dagar och därefter hos dem i 14 dagar, eller ska bytet ske varje vecka eller månad?

Ledsen men en hund är ingen ”pryl” som man kan ha bara för att det verkar kul. Det är inget liv för en hund att placeras i den familj som för tillfället finner det bekvämt/chickt att ha hund. Att deras hund inte finner trygghet med sin familj indikerar nog snarare att de inte jobbat/umgått med sin Cocker på samma trevliga sätt som ni troligen gör.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har ett litet problem med vår labradorvalp på ca 4 1/2 månader. Den är väldigt rädd för andra vuxna och barn även om den är van vid vårt eget barn. Det är den också när vi går ut och går med den. Den vill hela tiden bort om vi ställer oss och pratar med andra, men här hemma går det bra. Om vi får gäster gömmer den sig ute i tvättstugan och kommer fram först efter en timme. Det andra problemet är att den kissar på golvet även om vi precis har varit ute med den. Den är annars rumsren på natten och när den är ensam hemma.

Er hund har varit med om något hemskt, tror jag eftersom det i denna tidiga ålder har dessa rädslor som dessutom är helt otypiskt för rasen. Sök med detsamma konsultationshjälp. Gå in på www.fidos.se/lankar för att finna er närmsta instruktör. Hunden behöver få hjälp snabbt så att vuxen åldern kan bli stabil.

Hälsningar

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har två hundar hemma, bägge är tikar. En gatukorsning som är två år och nio månader och lika stor som en dvärgpudel, och en Golden Retriever på tio månader. Vi har en son på 20 månader, som ÄLSKAR våra hundar, och de älskar honom. Men nu väntar vi vårt andra barn, som är något av en överraskning, och jag är inte säker på att jag klarar bägge hundarna och en bebis. Om en hund ryker blir det Golden Retrievern, eftersom den är väldigt livlig och faller något helt enormt. Jag är rädd för att hundarna kommer att bli väldigt ensamma när bebisen kommer. Men vi vill ändå inte göra oss av men någon av dem. Vad ska jag göra? Fäller Golden Retriever alltid så mycket, eller är det bara för att den inte är så gammal än osv?

Om man inte har tid att vara aktiv med sin hund och ge dem både långa promenader, umgänge, aktivering och omvårdnad, så är man inte lämplig att ha hund, det blir ju även ett ständigt dåligt samvete för att man inte hinner med någon/något. Golden Retriever är i och för sig en hund som faller relativt mycket eftersom deras päls är anpassad efter dess arbetsbakgrund som Apporterande hund, som måste kunna hålla värme i vatten och på lerkalla åkrar. Men hunden kan också ha någon brist vilket gör att den faller extra, gör ett veterinärbesök. Barn mår bra av att ha djur omkring sig, så jag hoppas ni kan ta och finna ett lämpligt sätt att dela upp dagen på så att hundarna får två längre promenader per dag, en på morgonen och en på eftermiddagskvällen. Ni kan väl turas om att passa barn för att den andre skall få en härlig paus i skogen/på stranden med hundarna ? Gå även på spårkurs med Golden och kanske Agility kurs med den mindre, det kommer att berika hela familjens liv. Barnen kan ju vara med i vagnen exempelvis då man är på kurs, frisk luft och umgänge är trevligt för alla. Hoppas jag smittat av mig entusiasm till er för fortsatt familj med hundar.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vad ska jag göra med min åskrädda hund. Hon blir nervös och tuggar sönder saker. (Tuggar aldrig på saker i vanliga fall)

Ömka inte henne, försök att lek något hunden uppskattar då det åskar eller helt ignorera henne, köp ett tuggben som hon får just då hon blir nervös och bitig.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

En vän till mig har en cavalier king charles spaniel en hane på 1 1/2år Han kissar inne, biter sönder inredning, jätte stressad, han får sova i bur nere i köket på nätterna (själv) människorna sover på övervåningen, han får inte vara på övervåningen, bara nere i köket (litet kök) dom har en till hund schäfer mix, som är jätte stressad. hur gör man så han slutar kissa och bita sönder saker, och minska stressen?

Det hemmet verkar inte alls trevligt, två sådana hundar i den konditionen du beskriver. Rekommendera din vän att besöka en Hundpsykolog för att få hjälp med God hundhållning, det löser alla problemen. Se gärna ; www.fidos.se/lankar

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Hur ska jag få min powder puff att sluta morra mot min särbo. Vilket han gör fast att han vill bli klappad

Din särbo är troligen inte ”riktigt” snäll och trevlig, kanske lite för burdus i sitt sätt mot hunden. Se till att din särbo blir aktiv med hunden, läs gärna min bok Aktivera din hund för tips och idéer, så löser det sig.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en svart-vit border collie och jag fick nyligen en kanin gratis av min närstående vän(hon uppföder dvärgväderskaniner). Och jag vill bara vara säker på att border collien kan handskas med kaniner, jag vill ju inte att hunden ska skada kaninen. Är border collien jakthundar?

Allt beror på ålder, är din hund vuxen och van vid andra djur eller brukar den vilja jaga. Border Collie är en starkt vallande hund, så det blir troligen det som den kommer att göra med Kaninen. Med kunskap om inlärning kan man träna in jätte bra och kul saker med hunden och kaninen. Sök kurs eller konsultation för att skaffa dig kunskap, sök gärna via www.fidos.se/lankar

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en siberian husky hane på ett år, vi har egna barn som han tycker mycket om, men sen ibland får vi besök av en flicka på 7år som han absolut inte tycker om han morrar åt henne så fort hon kommer i hans närhet. Kan hon ha gjort honom illa när han var valp, eller är det för att hon ska vara på honom hela tiden Vad kan man göra?

Om hon skall vara på honom hela tiden, så är det en trolig orsak men även det första alternativet. Se till att hunden och flickan hälsar när hon kommer sedan får hunden bestämma om den vill vara inpå henne eller inte, då försvinner troligen problemet.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund och min dotter älskar varann men det verkar som om min sambo är allergisk vad ska jag göra?

Tufft, men om dottern och hunden levt ihop längre än ni gjort med sambon, så tycker jag det verkar falla favorit åt hunden. Hundallergier och andra sidan är inte så vanliga som man kan tro. Endast runt 5 % av alla allergier är ren hundallergier. Mycket av eventuella besvär kring hund, kan undvikas med att tvätta händerna efter att man "gossat" med hunden", Så att inte stöv från hundpälsen kommer i kontakt med andningsvägarna. Att förbjuda hunden att "dela" på vissa möbler i hemmet och att lufta och dammsuga oftare, plus daglig borstning av hunden utomhus, kan många gånger hjälpa upp situationen.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har väldiga problem med min rädda och lite aggressiva hund. Redan som valp så var hon väldigt bitig och skällig och det är hon fortfarande. När vi träffar andra människor eller hundar så gör hon utfall och vill gärna bita. Det konstiga är att det bara är vissa människor hon reagerar på, särskilt män. Antingen så skäller hon och visar tänderna direkt eller så kryper hon ihop med svansen mellan benen. Ibland kan hon hälsa på nån och vara glad, men på en sekund kan hon vända och ska bita. Hon har en väldig attityd och visar gärna tänderna när hon inte får som hon vill. Jag tycker att jag är hård mot henne men rättvis. När hon är duktig så får hon beröm och när hon gör fel så berättar jag det genom ett "NEJ". Vad kan man göra för att hon ska känna sig trygg med andra hundar och människor? Min lilla Jack russel är snart 1,5 år och hennes attityd blir inte bättre.

Att vara hård mot ett terrier är INTE rätt väg, det ger än mer otrygghet/bitighet/morrning tillbaks. Att din hund markerar oro vid speciella möten, skall du ta på allvar och förstå att din hund har en orsak. Någon man har troligen burit sig mindre trevligt åt mot henne och sådana minne kan tyvärr få alla män att få "skulden". Om du ovanpå detta inte litar på din hunds otrygghet utan själv "bär dig åt" mot henne, så förstärks otryggheten och du ser ett ökat otryggt beteende.

Sök hjälp hos kollega till mig, som bor i ditt närområde. Sök kollega via www.fidos.se/lankar

Och läs Turid Rugaas bok, I samspråk med hunden – lugnande signaler.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund har börjat med ett konstigt beteende, hon börjar göra små utfall mot män hon inte känner eller inte träffar så ofta. Vad gör jag, behandling? Vad kostar det? Det hände senast i

kväll mot en kompis till min fästman som hon inte träffat på väldigt länge, visserligen är han hundraårig kan det ha något med saken att göra att hon känner det?

Ja definitivt, som hundrädd har man ett kroppsspråk som hunden läser och osäkra individer gör oftast andra mer rädd än exempelvis arga individer gör. Din hund verkar ha mindre trevliga relationer till män, som tyvärr inte så sällan har en ovan att ta i lite mycket ibland med hundar de finner olydiga/ kaxiga. Är detta fallet, så behöver din hund tränas med extra stöd från dig och förståelse. Se till att hunden sitter när ni träffar män och att männen och sin sida tar det lugnt, inte tittar direkt på hunden och att de erbjuder en godsak. Dessutom behöver din hund känna att du tar det lugnt och verkar ha situationen under kontroll, var en trevlig person som får gäster. Gästerna och sin sida behöver instrueras gärna innan, så att de vet hur vilka de skall ta det lugnt och trevligt vid hälsningen. På så sätt så lär sig din hund att läsa mer av ditt beteende och litar på det. Det förutsätter så klart att du kan garantera din hund trygghet. Jobba på i små doser och gärna med män som är lugna och gillar hundar.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har ett litet annorlunda problem. Hur ska jag få de andra i familjen att lyssna på mej när det gäller uppfostran av våra hundar? Finns tre stycken. Det börjar bli ett stort problem detta, tyvärr. Stressade hundar och slagsmål dem emellan.

Att "flocken" totalt inte är överens verkar vara just ert problem och det ser du hos dina hundar, vilka oftast är väldigt sensibla varelser. Är det otryggt hemma så blir var individ otrygg. Jag vet inte hur jag skall kunna hjälpa dig mer än att ge dig "råg i ryggen" med att det mest naturliga bör vara beslutsunderlagen och att alla som finns i flocken måste sträva efter en enhetlighet för flockens välbefinnande som så. Stå på dig

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vår hund blev påkörd av en cyklist för drygt ett år sedan. Det blev ingen fysisk skada, men hon blev förstås rädd. För att hon skulle våga gå samma väg igen fick hundbästisen följa med och det gick rätt snart bra även utan kompisen. Nu är hon plötsligt jätterädd för cyklar igen och vågar knappt gå någonstans över huvud taget. Ska vi envisas och bokstavligt talat DRA henne framåt eller vad ska vi göra? Hon är för övrigt lite rädd av sig, särskilt för skramlande föremål.

Er hund fick en chock vid tillfället som skulle bearbetats mer och professionellt då, nu ser ni resultatet av chocken. Det brukar faktiskt ta så lång tid efter en chock för att se vad den åstadkommit. Principen som nu skall användas är att mycket långsamt, alltså under lång tid men gärna lite var dag träna så att er hund vågar gå, då hon ser cyklar på avstånd, vågar passera, vågar ta en godis som ligger vid sidan av en parkerad cykel, vågar hälsa på en kompis som kommer på cykel. Läs Memea Mohlins bok "Innan det smäller" och träna på detta vis fast med cykel.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Det är såhär, jag och min pojkvän har en Pitbull tillsammans. Innan hon kom till oss så flyttades hon runt väldigt mycket och behandlades inte särskilt bra. När vi köpte henne så var hon väldigt skygg, men vi fick sedan bra "kontroll" över henne. Hon tydde sig till oss båda och var jätteduktig. Men nu den senaste tiden så har hon blivit väldigt beskyddande. Vi har haft henne i ca 1 år. Sen dessutom så har vi fått hem en liten taxvalp, som hon tycker jättemycket om. Men nu kommer det negativa, tiken är för beskyddande. Hon har försökt bita två människor, och rykt ihop med en hund. Sen dessutom så har hon börjat att äta från matbordet nu det sista. Jag skulle kunna göra allt för att hon ska bli sitt "normala jag" igen. Vi vill inte göra oss av med henne, för vi vet att man kan göra något åt det.

Jag vet inte vad som hänt er hund innan, hur gammal hon är, hur ni lever med henne, vilka aktiviteter, med mer som behöver komma i ljuset för att kunna leda er rätt. Bästa är att få en konsultationstid med kollega till mig, då ser min kollega och ni har varandra mittemot och kan samtal på ett annat sätt än vi kan här och nu. Sök kollega på www.fidos.se/lankar

Att er tik beskyddar kan bero på massor av skäl, gamla chocker har landat och nu ser hon sina tidigare "hemska" händelser i vissa situationer, miljöer personer, att hon är kring sitt löp med flera skäl. Sök alltså professionell hjälp nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har oplanerat blivit ägare till en ung BorderCollie med mycket olycklig bakgrund. Efter att jag jobbat intensivt med honom i 5 månader kan han nu vara inomhus, leka, gå i koppel och trappor, åka bil, gosa, busa, etc. Vårt största problem är emellertid hans stora rädsla för alla människor. Ingen annan än min man och jag kan klappa honom, än mindre kalla på honom eller koppla honom förstås, och det gör att vi inte kunnat lämna honom med någon sedan han kom till oss. Vi fick avboka semesterresan som var planerad till augusti, och nu tror vi inte ens det är realistiskt att vi skall kunna åka bort till jul, men förr eller senare vill vi ju också kunna åka på semester. Han kan numera vara i samma rum som våra gäster, ta godis ur handen på dem med tvekan, och gå förbi folk på gatan, men om någon försöker röra honom eller till och med tittar på honom för intensivt så ryggar och skäller han och springer och gömmer sig. Snälla, kan du hjälpa mig och tipsa hur jag kan jobba med honom för att vänja honom vid människor, så att andra också kan ta hand om honom.

Trevligt att läsa att du har så gott omdöme så att denna stackars hund börjar få ett drägligt liv. För att du skall komma vidare så att både ni och hund får ett än bättre liv, både med möjlighet till "hundmormor" och mer aktivitet även i stökig miljö önskar jag att du tar kontakt med kollega till mig. Ett möte med kollega ger så mycket mer än jag här kan skriva ner, sök kollega via www.fidos.se/lankar Läs gärna Turid Rugaas bok, I samspråk med hunden – lugnande signaler och min bok, Aktivera din hund.

Sök kollega det ger er massor.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag är matte till Fido och jag är 11 år. Det är jag som brukar gå på hundträning med honom men han är så rädd för ljud. När det hörs ett ljud i köket flyr han in på mitt rum och när vi är ute på promenad med honom och det hörs något ljud så blir han rädd och vill bara därifrån, men han har inte svansen mellan benen. Han fortsätter dra tills vi har kommit därifrån och han

inte kan se det som lät eller höra ljudet längre. Vad kan man göra i sådana här fall? Han är ju ganska normal på alla andra sätt, det är bara med ljud som han reagerar så här. Vad ska vi göra med honom?

Har Fido bött någon annanstans innan han kom till er? Där kan ha skett något med plötsliga ljud, som han minns som otäckt. Hans mamma /tiken kan ha varit ljudkänslig och då ärver valparna det. Se till att din mamma och pappa hjälper dig med att få tag i en kollega till mig, och få en pratstund med henne/honom, det kommer att hjälpa er och Fido mycket, så att ni vet hur ni skall göra för att underlätta hans rädsla. Viktigt är att inte försöka trösta honom då han blir rädd, det blir bara värre. Sök kollega till mig via www.fidos.se/lankar.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Mina hundar har förlorat sin husse och jag kämpar med att överta hans roll. Det går inte så bra för mig och båda mina pumisar vaktar mig. Den äldste väntar fortfarande, efter mer än ett halvt år på att husse ska komma hem. Dom båda har börjat skälla mer och mer, på andra hundar när vi är ute på promenad och när dom är ute på gården så skäller den äldste även på människor som går förbi. Jag vill att dom ska känna sig trygga även om jag är ensam men jag vet inte hur jag ska övertyga dom om att jag är den som har ansvaret.

Sluta prata om "husse" med dina hundar, bryt mönster och börja dagen på ett nytt sätt. Pumi hundar är vallande hundar, som har ett mycket stort behov av aktivering och social gemenskap i form av arbetsuppgifter. Läs min bok "Aktivera din hund och Anders Hallgrens bok, "Därför gör hunden så", för förståelse och tips och idéer. Börja varje dag med en lång promenad och aktivering på dessa, se till att det finns tid för ro även mitt på dagen. Och som sagt ge hundarna jobb i hemmet/på gården. Skällandet är i och för sig en naturlig del av att tala om att det närmar sig folk/djur/hundar mot reviret och andra sidan bevis på stress, för lite kontakt och aktivering med husfolket.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Det är så att min hund har blivit så skrämmd av min mammas katt, den sprang och jagade henne och flög upp på hennes rygg och attackerade henne väldigt. Nästa gång jag var hos min mamma låste vi in katten i ett annat rum, men min hund kände ju lukten av katten så hon blev så stressad att hon började slita håret på sina tassor och slicka golvet helt förtvivlat. Gick inte över helt förrän dagen efter. Vill ju gärna åka och hälsa på min mamma och kunna ta min hund med mig, men vågar inte utsätta henne för det igen. Vad ska jag göra för att min hund inte ska bli så rädd och stressad av denna katt? Har katter hemma så hon är ju van vid katter, det är just den katten.

Att vara van vid flockens katter har inget med andra katter att göra. Din mammas katt verkar definitivt inte vara en katt som är van vid hundar och kattens utfall är det näst värsta katter gör, då de känner hot. Nästa steg är attack mot ögonen, så skydda din hund från liknande möten. För att du skall kunna ta din hund med till mamma så måste katten vara helt inlåst och du får successivt träna din hund i att kunna slappna av i den miljön, vilket jag tror blir besvärligt. Det vore nämligen "korkat" av en individ att inte bry sig om att man blivit attackerad och på ett så speciellt ställe, som inomhus där

flyktvägarna är begränsade. Sök kollega till mig om du vill ha mer hjälp, detta problem måste jobbas med på plats. Sök kollega via www.fidos.se/lankar

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en 2 årig schäfer hane, och jag skulle behöva få råd eller hjälp om hur jag ska göra för att få honom sluta att vara så besatt utav mig. När jag går ut så är det alltid någon annan hemma med honom plus att han har en annan hund som sällskap. Så när jag då går ut och när ingen ser sliter han sönder allt han kommer åt, inte tuggar utan sliter sönder grejorna, sen vandrar han runt, runt och skäller, sen går han till någon familjemedlem sätter sig bredvid och skakar i hela kroppen sen lunkar han vidare. När jag kommer hem igen blir han helt lugn! Jag ringde till uppfödaren som i sin tur ringde till andra, dom sa att jag skulle höra av mig till någon som vet hur man ska gå tillväga, annars så kunde vi ta bort honom, vilket antagligen kommer att ske om han inte slutar.

Detta problem kan inte skötas via mail, sök kollega till mig för privat konsultation, så skall du se att det löser sig. Sök kollega via www.fidos.se/lankar

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min dvärgschnauser 1år 8mån har blivit rädd för smällare och mörker. Han kopplar ihop kvällsturen med att det smäller och vill inte gå ut. Han har tyvärr råkat ut för att det smällt när han varit ute på sin kvällstur. Vad gör man åt det?

Tränar promenader i skymningen, gärna på nya platser och gärna på platser som man vet det inte smäller lika lätt på. Belöna med Braa då det smäller och din hund INTE reagerar, var tyst då din hund reagerar på ljud. Viktigt att du behärskar dig själv i dessa situationer eftersom din hund kommer att läsa av din reaktion vid smällar och om du då börjar prata och försöker trösta på så vis, så ökar du hundens oro, eftersom kontakt bejakar händelser. Gå ut flera små promenader på mörk tid, både morgon och kväll, var aktiv och rolig med din hund på dessa promenader, göm en godsak i ett räd/vid papperskorgen eller så.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har i 1,5 år haft stor glädje av en nu sexårig tibetansk terrier som dessvärre inte vill gå mer än 50 meter bort från huset, även fast jag bor i fina omgivningar nära skog. Har försökt dra den, sätta den i en cykelkorg och gå ifrån den utan koppel, men den går direkt hem. Kan en hundpsykolog kanske vara till någon hjälp?

Något verkar oroa din hund och att den inte varit längre hemifrån än du beskriver och är ett och ett halvt år, minst vad jag förstår gör att detta problem bör du få hjälp med.

Kontakta www.immi.nu för aktiveringshjälp.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har köpt ett par dvärgspetsar i Sverige. Jag har inga barn, men jag älskar mina små hundar som om de var mina barn. Den ena fick jag när han var ett halvt år gammal. Han stack dessvärre ifrån mig innan det första dygnet hade gått. Jag letade tillsammans med hans fostermor, och satte upp lappar överallt. Till sist fick jag hjälp av en clairvoyant. 7 km bort, i skog och berg och vid en mycket trafikerad väg, hittade jag honom. Två veckor hade gått. Han fick naturligtvis ett mycket kärleksfullt mottagande, men han var väldigt rädd. I dag är han fyra år och fortfarande rädd, oavsett vad jag gör. En veterinär har rekommenderat lugnande piller. Tänk om han alltid kommer att vara rädd. Det vore ju synd, men lugnande medicin känns ju inte heller så roligt. Han är bara lugn när vi är ensamma med honom. Hans rädsla kommer väl från dessa hemska två veckor? Kan ni ge ett gott råd? Jag hoppas det, även om ni har många frågor att svara på. Det kan inte vara så lätt att vara så rädd.

Det bästa hade varit att fått hjälp direkt efter händelsen eftersom man då kunde lindrat händelsens effekt bäst, nu är det nog betydligt jobbigare att få hunden att slappna av. Du behöver hjälp av en utbildad hundpsykolog, sök din närmsta vis www.immi.nu. Hunden behöver inte "gullas" för att må bättre utan stärkas och få nya intryck i mycket lugn och trevligt takt för att den skall återfå mer av gott självmående.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi fick vår dvärgpudel när hon var 1 1/2år. Vi tror inte att hon blev så bra behandlad där hon var då. Vi vet att de hade katter som gav sig på hunden, men vi kunde märka på henne och på det sätt som hon reagerar på att de också måste ha både slagit och sparkat henne. Nästan allt detta har gått över, det är bara om vi får gäster som hon blir lite reserverad, men mest gentemot barn. Vi har själva stora barn, men vårt stora problem är att hon bajsar och kissar överallt på natten (det är dock inte varje natt det händer). Och vi går ut med dem minst 4-5 gånger varje dag (vi har också en hanpudel med som är fem år) plus att de också får gå ut i trädgården.

PS. Vi har varit hos veterinären och hon har fått behandling för diverse saker, och det är inte något fysiskt fel på henne.

Trolig orsak till hennes nattbesvär är oro. Om inte hunden idag sover i ert rum vill jag föreslå att ni där ordnar med en mysig plats, som hon kan finna sig trygg i, ha gärna kompostgaller runt, så att hon måste säga till de nätter det trycker på för henne. När ni hör henne på natten, ta ut henne i trädgården, var med henne där, så att hon har en chans att göra ifrån sig på rätt ställe, ha tålamod och lycka till!

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en Welsh Corgi Pembroke, en hanhund på sju år. Han är jätterädd för höga ljud. Eller ljud som bara låter lite "pang". Det behövs inte mer än att man trycker på en av de små luftkuddarna i ett skyddskuvert för att han ska springa in under vår säng och börja skaka. Vi har försökt en massa saker. Att ge honom mat (han är dock inte särskilt matglad), att vi klappar och leker med honom osv. Nyårsafton brukar vara en plåga, även om det går mycket bättre nu. När han var yngre blev han helt förstörd den kvällen. Kan ni ge oss ett gott råd om hur vi kan lära vår nervösa hund att klara små knalljud? Annars är det inte nervös utan väldigt stillsam och lugn.

Något har orsakat er hunds rädsla för vissa ljud och att ni medvetet sedan åstadkommer ljud er hund reagerar för gör det än värre. För att utreda liknande problem hos en hund behövs utbildning i hundar, jag har fått för lite information från ert brev för att kunna hjälpa mer än att be er söka utbildad hundpsykolog för hjälp på plats. Dock är det så att om ni uppmärksammar er hund vid dess rädslor så ökar rädslan varför ignorans är en humanare metod, än att själv försöka lära hunden vad vi finner normalt genom att förevisa.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en cocker spaniel/golden retriever-blandning på nästan tre år. Jag fick honom när han var nio månader, när jag räddade honom från en ägare som misshandlade honom grovt. Han har sneda tänder och dåliga bakben. Men det är egentligen inte det som är problemet. Han är en härlig hund, och det är inga stora problem när det bara är vi två. Men när det kommer gäster blir han hyperaktiv. Han kan inte alls hålla sig lugn, och har inte tid att lyssna. Det är ett problem eftersom många blir rädda för honom när han kommer farande. Jag har försökt stänga in honom i ett annat rum när det kommer gäster samt hålla honom intill mig, men inget fungerar. Har ni något gott råd? Min egen teori är att han blir så glad att han blir stressad när det kommer gäster.

Ja antingen blir han glad av besöket eller kan det också vara så att han blir stressad, för att han kanske blivit misshandlad just då förra ägaren hade gäster. Rasblandningen säger dock att din hund troligen är glad för andra, oavsett hund eller människa. Din hund behöver få tid att träna på besök, du bör alltså be människor komma förbi hem till dig i träningssyfte. Ha något en Dummy (köpes i fackhandeln – är en apportattrapp) eller en handske eller annat din hund alltid får ha och bära/ i munnen då det kommer besökare, det brukar lugna dessa raser som båda är apporterande hundar. Jobba också med din hund med apportering utomhus, som energireduktion och kul sysselsättning, för er båda.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en staffordshire bullterrier som är extremt rädd för fyrverkerier. Hon hyperventilerar och skakar enormt. Jag är rädd för att hon när hon blir gammal kommer att få hjärtinfarkt eller något liknande. Hon är nu fyra år. Hoppas ni kan hjälpa. Om ni tror att det krävs en hundpsykolog – har ni då någon ni kan rekommendera?

Du kan finna hundpsykolog via vår branschorganisation www.immi.nu som har register över utbildade hundpsykologer. För att hjälpa din hund, så börja redan nu i januari att träna inför nästa nyårsmällare, via www.jycke-tryck.se finner du en CD skiva som kan hjälp ljudrädsla hundar att få mer ro

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en 12 månaders cocker spaniel hanhund, som är väldigt gosig och snäll. Men när det kommer främmande människor/män hem till oss och till jobbet(där han vistas på dagarna) gör cockern utfall, morrar, nafsar och skäller som en galning på främlingen, även om denne

ignorerat hunden/ vänligt sträcker fram handen. Eftersom han vistas på kontoret på dagarna och därför absolut inte får nafs efter besökare har vi ett väldigt stort problem. Vad kan man göra för att få cockerna att skälla mindre och sluta nafs efter besökare och i allmänhet bli lugnare när någon kommer?

Er Cocker har dåliga minnen av män/besökare. Träning i att vara social med folk/män är vad som behövs. Var lugn och sansad mot er hund, speciellt då denne själv är uppriven/orolig. Belöna minsta tendens till att acceptera / känna igen person och därmed att hunden tar det lugnare. Utrusta arbetsplatsen med en hundgodisskål med gott hundgodis. Instruera besökarna att ge hunden en godis under "glada tillrop" och sedan nonchalera den, var själv med och belöna minsta tendens till positivt beteende från er hund. Se till att hunden får dagliga rejäla promenader och på dessa promenader var aktiv med hunden. Läs gärna min bok "Aktivera din hund" för tips och råd.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en hund som när hon åker bil darrar, flämtar, piper oavbrutet och har svårt att sitta still. Vi har testat att ignorera henne och att tillrättavisa henne. Ingenting hjälper, vi håller på att bli tokiga, hjälp oss!

Det du beskriver talar för att er hund är rädd för bilåkning. Någonting kan ha hänt, tvär inbromsning, att ni blivit så irriterade att ni skriker till hunden i bilen, att ni åker bil för lite och då med "anspanning". Bilåkning behöver tränas i små, små portioner och då alltid till ett ställe som gagnar hunden. Till en trevlig skogs promenad eller så, var tysta då hunden väsnas, beröm då den är stilla och tyst och ha den på ett trafiksäkert sätt i bilen. I säkerhetsbälte för hund, i hundbur fastsatt med säkerhetsbältet och eller i en kombibil längst bak med galler fram mot resten av bilen. Träna på och se på träningen positivt, så att det smittar av sig på er hund.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har tagit hand om en omplaceringshund, som jag vet levte i ett väldigt stressigt hem. Han är en tvåårig blandras mellan fyra olika raser. Har aldrig varit några problem mellan honom och mig, men det verkar som han inte litar på andra människor, han reagerar genom att morra och skälla och om de försöker ge honom godis tar han godiset men hugger ifall de inte tar bort handen. Jag har hittills hanterat det genom att be mina vänner att låta honom vara och vänta på honom att ta kontakt, men nu morrar han även åt de som han tidigare har tyckt om. Mina instinkter säger att han är rädd. Hur tränar jag honom att sluta vara rädd? Är det fel att be mina vänner låta honom vara? Nu är han en ganska liten hund så ingen har ännu blivit rädd, men jag vet att en rädd hund kan bli farlig och vill inte utsätta min omgivning för det, finns det ngt jag kan göra? Jag är redan så fäst vid honom. Har hört att om en hund har fler än tre raser i sig lätt kan ha psykiska problem, kan verkligen antalet raser ha ngn effekt på psyket?

Folk "snackar så mycket" bra att du undrar och frågar, nej det finns ingen sanning i att en hund med mer blandning i sig, skulle löpa större risk för att må dåligt än en rasren hund. Att din hund är rädd är helt korrekt tolkat och rädsla kan man inte pressa bort, så ditt råd att vännerna skall ignorera är helt rätt, se bara till att vännerna gör det. Jag önskar dock att du tar kontakt med kollega till mig, för att få än mer precisa råd om

hur, vad du kan träna din hund med, så att den själv får chans att känna mer ro, även bland dina vänner. Sök kollega via www.fidos.se/lankar.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Alldeles för en stund sedan var jag ute med min hund, och alldeles i närheten fyrade man iväg flera raketer efter varandra. Min hund blev så fruktansvärt rädd att hon bara gnydde och for runt. Jag agerade inte alls på ett bra sätt för jag blev fruktansvärt arg för att de inte slutade smälla, så jag gick mot dom och skrek att de skulle sluta, vilket såklart ytterligare bidrog till att min hund tyckte det var otäckt. Sen gick jag in med hunden som bara skakade när hon kom in och kräktes. En liknande incident hände när hon var valp, fast då var det bara en raket. Hon var då rädd för att gå ut i flera dagar. Jag befarrar att denna händelse var ännu mer traumatisk eftersom de sköt så många raketer. Hur ska vi på bästa sätt hjälpa vår hund att komma över denna händelse och få henne att inte tycka det är så hemskt när det smäller. Hunden är en engelsk springer spaniel, snart 3 år. (Vi reser alltid ut på landet dagarna kring nyårsafton)

Ja, korrekt att du med ditt sätt, helt troligt förstärkt obehaget. Gjort är gjort men tänk efter före nästa gång, visa inte din ilska och eller oro, då din hund blir rädd för något, försök var vänlig men "iskall". Nu efteråt kan din hund behöva extra hjälp, av både träning och milda naturpreparat. För att få det helt rätt krävs ett samtal, mig når du via www.fidos.se där du under länkar även finner adresser till kollegor till mig. Viktigt att du tar tag i detta redan nu, för bästa hjälp.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en welsh springerspaniel som heter Fido. Är 2½ år. Vi har 2 problem.

Han vill inte vara ensam hemma. Står han och gråtylar samt raspar på ytterdörren. Han får vara i halva huset så han själv kan välja liggplats. Hans täcke finns där. Ej heller att ge honom en godsak, struntar han blankt i. Kan även vara kinkig fast våra 3 barn är hemma, som är 11, 15 och 17 år. Skall vara husse eller matte hemma. Är sällan ensam eftersom vi arbetar olika arbetstider, så huset är nästan konstant befolkat. Han vill inte åka bil. Han skakar i hela kroppen, hjärtat bultar och ögonen stirrar rakt fram. Det gick bra tills han var ca 5 månader sen kom rädslan och den har bara blivit värre. Fått lugnande spray av veterinären, hjälper bara minimalt. Har även kissat i mitt knä när vi kör så kort sträcka som 5-10 minuter. Sista frågan. Varför slickar vår hund oss hela tiden? Så fort vi vaknar, kommer hem eller klappar honom ska han slickas. Han kan slicka i 10 minuter. Slutar inte förrän man säger till.

Att er hund inte vill/kan vara ensam hemma beror ju just på att han nästan aldrig är det och ni inte tränat detta. Att tonåringarna är hemma hjälper ju inte, som du skriver, för tonåringar är oftast inte så intresserade och aktiverande med hund att det gör någon skillnad, om dom är där eller inte. Hunden är än dock själv. Att han känner sådan oro för bilåkning beror på att ni antingen inte åker bil tillräckligt ofta och då ni gör det så leder det inte till något för hunden positivt och eller så har något hänt vid bilåkning, krock, hastig inbromsning, bråk i bilen, etc. Er hunds oro känns som att det skulle behövas mer prat om hur ni och hunden har det i livet, för att ge mer adekvat hjälp. Mig finner ni via www.fidos.se där jag även på min länksida leder till hundpsykolog kollegor. En konsultation ger troligen mer direkt hjälp än jag här kan ge, då det behövs mer upplysning i ämnet.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vår lilla söta dvärgschnauzer på snart 1 år är otroligt rädd och då framförallt för barn. Hon skäller och verkar jätte aggressiv, med vuxna fungerar det efter ett tag bara de sätter sig ner och låter henne komma fram och hälsa. Men med barn går det inte alls, nu har det till och med gått så långt att hon nafsade efter min brorson. Vi vet inte vad vi ska göra, vi behöver verkligen hjälp. Vet inte alls var vi ska vända oss eller hur vi ska hantera detta. Till saken hör att vi väntar vårt första barn till sommaren oxå.

Er hund är ovan vid / osocialiserad med barn. Dessutom är det ofta så att föräldrar/vuxna inte läser sin hund och inte heller stoppar barnet. Barn är häftiga i rörelser och röster, är man inte van vid dem från tidigt ålder, blir man rädd. Detta signalerar man som hund på många olika sätt och till slut när ingen ”hör på att man inte vill” så får man skrämmas än mer, för att få vara ifred, genom skenattacker. För konstruktiv hjälp av kollega till mig i ert hemområde, se www.fidos.se/lankar

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en Cockertik på 3 år. Igår kväll lekte barnen med hunden och plötsligt sätter hon sig på mattan och kissar. En gång ingen gång, men samma sak händer idag på eftermiddagen. Detta har aldrig hänt innan. För 2 dagar sedan blev hunden skrämmd av något ute och är mer på sin vakt inne. När vi går ut sniffar hon väldigt och har svansen mellan benen vid en viss plats. Jag är hemma hela dagarna sedan en tid tillbaka pga sjukdom. Hon är dock van att vara själv hemma sedan tidigare. Kan det vara revirmaking för att någon annan tik löper, är det leken eller känner hon sig rädd? Vad kan vi göra åt det om det fortsätter?

Något som du inte uppmärksammat och eller inte ens barnen gjort, eller något har hänt som barnen inte vill kännas vid (inte ovanligt) som gör att din hund blir rädd och tömmer blåsan. Att det sker igen vid nästa tillfälle bekräftar detta än mer. Ha koll på vad barnen och hunden leker för lek. Att din hund blivit så skrämmd av något utomhus att hon har svansen mellan benen innebär att rädslan även varit chockartad. Detta bör du omedelbart få hjälp av kollega till mig med, för att få bukt med. Chocker kan visa flera för både hunden och dess omgivning otrevliga situationer, och ibland syns dess effekt inte förrän lång, lång tid efter åt, då man kanske även glömt händelsen. Så gå in på min hemsida www.fidos.se och där under länkar finner du kollegor till mig. En konsultation är alltid rätt och givande.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har tagit hand om en upphittad hund (hanne, border-mix, ca 2 år), och hade tänkt skriva på adoptionspappren till helgen. Fido är jättegosig och lättsam, men, har vi upptäckt, väldigt grinig när det gäller mat, ben, etc. Han morrade åt mig när jag klappade eller var för nära honom medan han åt, så vi har sett till att han alltid får äta ostörd, förutom att jag ibland går fram för att ge honom någon extra godsak, vi ger alltid direkt tillbaka en leksak vi ber om, etc. Det verkade ha hjälpt och han verkade vara mer avslappnad, men idag försökte jag flytta på honom när han lagt sig mitt i en rabatt med en gnagleksak, och då morrade han först och högg

sedan till i min tröjarm. Direkt efter var han jättegullig igen, men jag blev ändå chockad, och oroar mig nu för att adoptera honom speciellt som vi har barn i huset. Går detta beteende över när han finner sig tillrätta, eller kommer det bli värre? Kan jag göra något? Hjälper det om vi kastrerar honom?

Det kan försvinna helt med god träning och att ni på så sätt ger hunden anledning att ha orubbligt förtroende för er. Men att hund "vaktar" sitt föremål är inget konstigt/ovanligt. Så bäst är att lära barnen att det ALLTID är förbjudet att gå fram till hunden då den ligger och eller äter. Sedan kan ni vuxna jobba med byteshandel, vilket kommer att göra att hunden litat mer och mer på er. Viktigt också att inte ge honom sådan typ av "Goda ben/tugg" som exempelvis kan bli hala och slinka ner i för stora bitar och eller fastna i tänder/svalj och att man då inte kan hjälpa honom. Jobba mycket med byteshandel och se till att hunden finner träningen kul.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi väntar tillökning i familjen till sommaren. Undrar lite vad man ska tänka på så att inte hunden känner sej utanför. Han är väldigt "mammig". Det är nästan bara jag som duger, vaktar väldigt nu när vi är ute och går. Han har inte varit så före graviditeten. Vore väldigt glad för några tips att tänka på.

Att ge hunden samma stimulans i form av långa sköna promenader (utan barnvagn) och egen aktivitets tid, varje dag. Se till att barnet då det kan börja krypa inte kan nå hunden överallt, så att hunden själv kan välja om den vill vara nära eller inte. Låt hunden vara med så mycket som möjligt och nära om den vill det, men som sagt viktigast för bra situation med hund och barn är att hunden får sin egna tid, var dag. Också en skön stund för en av föräldrarna att kunna vila upp sig från barnet, för det är mycket just i början med baby.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en hane på 2,5år som jag för ca 3veckor sedan övertog. Han var inget vidare social visade sej och det pga tror jag var att han mestadels stått i hundgård. Han är mycket bättre nu och jag tränar lite socialträning med honom försiktigt för han blir väldigt lätt stressad. Det finns en grej som kommer att bli jobbigt att jobba bort, han är så rädd för barn, mindre barn. Har ni något tips till mej och min vovve hur jag kan hjälpa honom på vägen med sin rädsla.

Genom att mycket försiktigt och till att börja med "visa honom" barn. Det vill säga att han på avstånd får se dem, leka stoja och så vidare utan någon kontakt. Belöna då han verkar ointresserad och lugn. Gå Mycket långsamt tillväga med närmande och de nära kontakterna måste ske med barn som du känner och där du kan vägleda både barn och hund. Bäst är om barnen då gömmer godisar och annat kul för hunden och inte tränger sig på för att klappa, så att barn på så vis blir intressanta. Lämna aldrig honom själv med barn inte ens i ett rum om du exempelvis är i ett annat. Att din hund är rädd för barn kan betyda både att han aldrig tidigare sett dem och eller att de varit närvarande/orsak till att hunden "åkt på moppo".

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vår rottweiler är 2år och vi har tagit över henne (omplacering). Hon är nyligen sterilicerad, vi aktiverar henne minst 4tim/dag ca 1tim innan sängdags, ändå så vägrar hon att sova i sin korg, utan ska bara upp i sängen där hon bara bökar och slickar och flåsar. Hon sover nästan ingenting utan bara ska ha uppmärksamhet. kan det ha någonting med att vårt sovrum är på nedre våningen och att ytterdörren är på övre våningen, för hon kan sova länge uppe, men inte själv.

När man tar över en omplaceringshund tar man också över hundens erfarenheter från tidigare liv. Och tyvärr är det så att man aldrig får veta allt och sällan om det varit problem, varför hunden omplacerats, tyvärr är folk så. Trots det så finns det seriösa omplaceringar som sker av realistiska skäl men sällan.

Att er hund inte vill ligga själv, kan ju bero på att hon är van att sova ihop med tidigare och eller, att hon varit mycket åsidosatt och därför nu söker er närhet. Bland hunddjur är det helt vanligt att man sover i klunga varför detta beteende egentligen är normalt/vanligt.

Att hon flåsar och bökar kan ju bero på flera faktorer. En trolig är att det är för varmt för henne, och att er aktivering är för aktiv, och därmed "spelar upp" henne mer än den bränner energi, varför hon då får svårt att koppla av.

Var noga med att se till att aktiveringen är av mental karaktär, alltså mer tänkande och lärande än "kulbus". Tänk om, se om du kan finna en plats som är svalare men än dock nära er. Aktivera henne mer mentalt och sluta ett bra tag innan läggdags, så att hunden hinner varav ner. Ha en vattenskål för hunden även vid hennes nattplats. Var konsekvent i de nya reglerna och räkna med att ni behöver mer envishet än er hund, så skaffa tålamod.

Konsekvens, tålamod, trygghet och flockgemensamma aktiviteter är det som formar/fostrar hundar bäst och varaktigast, även om man som matte husse skulle önska att det finns en kvick general lösning. Var noga med att ha koll på er hunds vikt eftersom både rasen och kastreringen har lätt för att skapa övervikt.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en pudel som jag fick när den var fyra år. Nu är den sju år. Den är väldigt nervös av sig och så slickar den på oss hela tiden. Varför gör den det? Vi är två vuxna i hemmet och så hunden. Den är väldigt bortskämd, sover hos oss, är med oss nästan överallt. Vi skäller aldrig på den. Den är i övrigt en väldigt lugn och kelig hund. Men vad kan vi själva göra för att den inte ska vara så nervös? Bara något ramlar i golvet så blir den väldigt rädd.

Det låter som ni behöver tala med en hundpsykolog för att kunna få ett samtal, ni finner utbildade hundpsykolog på www.immi.nu . Annars vill jag råda er att gå någon kurs för att stimulera er hund och bränna lite energi, så att den har mindre energi över för onödig rädsla men som sagt en hundpsykolog är utbildad för att kunna hjälpa hundar som mår som er. Alternativ kan ni läsa två böcker och är skrivna av två mycket välkända hundpsykologer, ni finner böckerna på www.jycke-tryck.se och de heter: Anders Hallgrens Hundars gyllene regler + Maria Hanssons Min bästa vän.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min toypudel kan inte åka bil eller tåg utan att yla. Han är inte åksjuk, men ylar och är rädd. Finns det något jag kan ge honom?

Du får inte ömka din hund när den visar rädsla utan bara visa att du tycker det är helt okey med dessa resor och så får du göra dessa resor ofta, ofta under inlärningsperiod. Det bästa är att låta din hund sitta i en speciell korg/väska på dessa resor.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en dansk-svensk gårdshund på två år. Han är kastrerad eftersom han kissade inne när han var ensam och skällde på alla hanhundar och aldrig lyssnade när det var tikan i närheten. Han är väldigt besvärlig när han är ensam hemma. Han hoppar upp på köksbordet (kan inte stänga dörren till köket eftersom planlösningen är öppen och det bara finns två rum och det ena är barnkammaren) och river ner saker därifrån som till exempel tallrikar, äter kattens mat, tar saker han kan tugga på, till exempel träskedar och gnager på dem så att de inte längre går att känna igen. Han gör faktiskt alla de saker han vet att han inte får göra när jag är hemma. När vi är ute och han går lös tycker han att han är kung och skäller på cyklister och kan ibland springa efter dem, även dem som åker rullskridskor osv. Han lyder mig inte särskilt bra när vi är ute. Men det är mest på kvällen jag har de problemen ute, och det är inte varje gång vi är ute som han beter sig så. Och på kvällen reser han borst mot allt som är främmande. MEN annars är han en glad hund och snäll mot barn som i stort sett kan göra vad som helst med honom utan att han säger ifrån. Min katt kan ligga och bita honom i örat och klättra på honom utan att han gör något. Och annars lyssnar han på mig när jag är hemma. Han är inte ensam hemma särskilt länge eftersom jag för närvarande går hemma. Ibland räcker det att jag är borta i fem minuter för att han ska hinna göra allt detta och ibland kan jag vara borta i fem timmar utan att han har gjort något. Jag tycker därför det är svårt att hitta en lösning. Kan ni ge något förslag på vad jag kan göra? Det verkar som han tror att han kan göra vad han vill när han är ensam eftersom det då är han som är boss, eller också så lider han av separationsångest. Men hur ser man skillnaden?

Din hund lider av separationsångest eller är stressad av annan orsak då han är ensam (ibland), enligt ditt brev. Han tror inte att han är boss och kan göra hur han vill, hundars sinnevärld ser inte ut så. Jag vill att du förkovrar dig och därigenom hittar härliga lösningar och glada aha- upplevelser. Läs först Anders Hallgrens bok Hundars gyllene regler, sedan Marie Hansson bok Min bästa vän, du finner dem på www.jycketryck.se

Enligt mig behöver din hund mer aktivt lärande när ni umgås, lära sig att slappna av både ute och inne och vänjas vid att vara själv flera gånger per vecka för att vänja sig, inte bara lämnas då och då för att man inte behöver gå hemifrån annars, det lär inte hunden att vara trygg med sig själv när det sker för oregelbundet och sällan.

Kontinuitet, konsekvens och omsorg gör hela skillnaden i hundinnehavet.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min amerikanska bulldoghane på 15 månader är väldigt reserverad, och verkar nästan rädd för främmande personer och nya saker. Det är ett stort problem eftersom vi går på utställningar, och det kan ju ibland dra ner bedömningen. Jag har försökt med allt, jag tar med honom till nya ställen, och utmanar honom med nya roliga lekar och låter honom träffa nya människor,

utan att tvinga honom att hälsa på dem. Och ibland kan han också bli rädd för personer som han ofta har träffat. Men han viftar med svansen när de kommer fram för att hälsa, men innan de kommer för nära så springer han iväg, men fortfarande med viftande svans! Har du några bra förslag på vad jag kan göra för att komma tillrätta med hans blyghet. Både hans pappa och farfar har lite av samma beteende, och det har aldrig gått över. Hoppas ni kan föreslå något som kan dämpa det en smula.

Jag skulle vilja att du först gjorde en allmän hälsoundersökning på din hund, så att allt är okey med mage, ögon, öron, hals, analsäckar och så vidare. Sedan tycker jag att du skall engagera dig med din hund i någon trevlig hundklubb, så att han får lära sig att lära saker, det ökar hans intresse för nya saker och ökar hans självkänsla. Gå in på www.immi.nu för din närmsta instruktör.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en papillonhane på 3 år som det senaste halvåret har börjat bli så ängslig och rädd för mycket och mycket. Nu senast för att åka bil, han darrar och flåsar och ser skräckslagen ut i blicken, när vi kör under viadukter eller möter en lastbil så duckar han. Han är också rädd för händer eller när man tappar något. Vad vi vet har ingen varit stygg mot honom. Vad kan vi göra för att få tillbaka våran glada och livliga Fido.

Ett veterinärbesök tycker jag ni skall gå på kolla extra hörsel, syn och inre organs funktion för att konstatera att allt är okey med er Fido, är det det. Kontakta en hundpsykolog för konsultation via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min mamma har en labrador på 4 år som jag är rädd för. Anledningen till detta är att han alltid morrar när jag eller någon annan (förutom min mamma) närmar sig, oavsett om han äter, vilar eller bara "är". Om man ändå klappar honom visar han tänderna och morrar ännu värre. Han får sova i soffan och sängen, och när han ligger där får ingen annan utom mamma komma dit. Mamma och pappa kan inte längre dela säng, för då hotar han pappa. Om de stänger ut honom från sovrummet sitter han utanför dörren och gnäller tills mamma tycker synd om honom och släpper in honom igen. Han är mycket obehaglig och jag litat inte på honom alls. Problemet är att mamma vägrar tillrättavisa honom. Hela hans uppväxt (hon har haft honom sen han var valp) har det daltats med honom och när han gör något fel säger hon bara "fy" eller "så får du inte göra". Det är för mig ganska tydligt att detta inte gör någon skillnad. Senast idag hade vi ett gräl om att jag anser hunden vara ouppfostrad och på gränsen till farlig. Han har aldrig bitit någon, men jag väntar. Han lägger sig i underläge (visar magen), men när man skall klappa honom då så morrar han iallafall. Är detta verkligen normalt? Tilläggas bör att detta beteende endast visar sig när mamma är med. Om hon är bortrest och jag tar hand om hunden är han snäll och trevlig och morrar inte ens åt andra hundar. Jag behöver verkligen hjälp med det här, Något måste göras innan det går för långt och han skadar någon.

När en hund morrar så säger den att den inte litat på personen i den situationen och då bör man lämna hunden i fred utan diskussion. Att detta bara sker med din moder närvarande gör det hela mycket mer komplex, varför jag råder dig till privat konsultation av kollega till mig i ditt närområde. Sök hundpsykolog via www.immi.nu

Så det inte behöver vara som det är, ingen mår bra av att behöva morra och vara rädd i sitt hem.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en cockertik på 1år och 4månader. Tog henne när hon var 7 månader. Det är så att hon har börjat att morra skälla och hugga mot folk. Vad ska man göra, man är ju orolig varje gång det kommer nån och hälsar på. Vill ha hjälp, vill behålla henne. Hon är jätte gullig och snäll mot oss.

Jag rekommenderar dig att ta kontakt med kollega till mig, som bor i ditt närområde. Vi hundpsykologer är beteendevetare och hjälper dig i liknande spörsmål men ibland så är det bäst med konsultation på plats, som i ditt fall. Sök hundpsykolog på

www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en boxer/labrador på 1,5 år. Hon kom från ett väldigt dåligt hem. Den tidigare ägaren hade totalt 11 hundar där rangordningen var stark. Det fanns en hund som var ledare, och när det kom en ny hund blev den överfallen. Eller om hundarna inte gjorde som ledaren ville, ja då gav den sig på dem. Min hund är väldigt försiktig och nervös, hon är inte så van vid människor och hon är otroligt rädd för andra hundar. Hon är lite nyfiken, men det har inte riktigt fungerat bra för henne med andra hundar. Jag vill gärna ha några goda råd om vad jag ska göra så att hon kan lära sig att de inte är farliga. För det är ju synd om hon inte kan ha några andra vänner än oss.

Jag känner för din oro, det är fruktansvärt att bevista oro hos hundar/djur, en IMMI hundpsykolog som kommer till er och går några promenader, hjälper er att veta hur ni skall förfara för att stärka er hunds självförtroende så att hon vågar läsa andra hundar. Har ni någon äldre trevlig hundgranne, börja då gå promenader i koppel tillsammans, se till att er hund inte på något vis känner sig pressad till närkontakt, bara att få vara nära och få dofta samma dofter som den hunden ni promenerar med. Men en hundpsykolog skulle göra hela skillnaden, vi är utbildade på bland annat hundars beteende och kan läsa av hunden korrekt och därmed ge helt adekvata råd. Sök hundpsykolog via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en Cavalier King Charles på knappt 4 år, hanhund. Vi flyttade för ca 1 år sedan och efter en kort period trivdes han bra överallt i huset och omgivningarna undantaget andra våningen där vi har vardagsrum. Vi hade också 2 våningar i vårt tidigare hus och han var trygg och rörde sig fritt överallt. När vi efter middagen går en trappa upp blir han eld och lågor. Han är inte det först, men efter 5 min börjar det. Han blir orolig, andas mycket snabbt, springer ner och lägger sig där nere. Efter 10 min kommer han igen och kan inte finna ro, osv. Vi menar att vi har provat allt för att han ska känna sig trygg, men inte funnit lösningen. Går en av oss ner i köket-allrummet och sätter oss, följer han med och kommer till ro med detsamma.

Någonting på er andra våning besvärar er hund. Det kan vara en händelse som skett häruppe, det kan vara ett ljud som hörs (som inte människoörat kan uppfatta), det kan vara någon doft, med flertalet andra ting, som hunden uppfattar som otrevligt/skrämmande. Om hunden känner oro för denna plats har det antingen skett något mot hunden där och eller något stör. Gör någon teknisk undersökning, rannsaka ert minne och viktigast uppmärksamma INTE hundens oro, för då förstärker ni det. Bara försök att komma underfund med vad det är, för att få det åtgärdat.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min syrras förredetta pokjvän äger en bladrashund på ca 5-6år. Jag mår otroligt dåligt för denna hund. Han får inga ben att gnaga på utan sitter och gnager på sina klor, han är mager, har tappat massor av päls går knappt att ta i honom och så har han ett stryphalsband som sitter på hela tiden som nöter pälsen runt halsen, han lämnas ensam i fler timmar utan att någon går ut med han nu är han hos min syrra som jobbar heltid och han sitter i lägenheten helt själv 6-8timmar/4-5ddr/veckan. Men hunden är så duktig att han inte gör något inne. Han smiter så fort han får chansen för att han behöver kissa. Han får nästan ingen motion och träffa andra hundar. Hans ägare vägrar kastrera honom också och dom bor på ett område med massor av hundar. Hunden i sej är en snäll hund och vill va alla till lags. Snälla vad kan jag gör för att få denna hunden till ett bättre liv? Kan jag anmäla husse till hund? Har försökt att prata med honom man han har fått för sig att han inte tycker om mig.

I varje kommun finns ett Hälso och Miljökontor, dessa skall se till att alla djur i kommunen har ett fullgott liv. Anmäl hundens ägare dit plus gör även en polisanmälan. Civilkurage mot djur som mår dåligt är sällsynt, så visa att du är en god hund vän, genom att ta tag i detta.

**Bästa hälsningar
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag frågar å min systers vägnar. Hon har en blandrastik (amstaff/mexikansk pitbull)på 1,5 år. En alldeles underbar hund när hon väl känner någon men som är oberäknelig med främlingar vars händer hon biter efter. Detta grundar sig utan tvekan i min systers pojkväns beteende mot hunden, han har konsekvent slagit henne med händerna under hennes uppväxt samt tagit överdrivet hårt i henne. Detta när de vid hemkomst funnit att hon "hittat på bus" i lägenheten eller när hon varit olydig. Det har gått så långt att hunden på avstånd blir glad att se matte (& husse) men när dom kommer nära blir hon otroligt undergiven och "väntar på stryk". Detta är hemskt och nu vill min syster få bukt på det här problemet. Finns det någon räddning och hur går man tillväga?!? Tilläggas bör att syster och hund bor på Teneriffa så att träffa hundpsykolog i Sverige är svårt. Skulle vara otroligt tacksam för svar, det är som sagt en fantastiskt trevlig hund i övrigt!

Jo nummer ett är, att lyckas uppfostra maken till hundvänligt beteende. Att han aldrig mer bär sig åt mot hunden, då kanske den vågar börja lita på honom igen, fast tveksamt. Att hunden sedan är allmänt rädd för händer säger ju att kanske fler varit hård mot henne. När hunden visar så underlägsna signaler, som du beskriver så har chocken av uppväxten satt sig och man får nog tyvärr räkna med många, många

återfall. För att bli bättre matte önskar jag att hon läser följande litteratur, den kan köpas via nätet.

Lars Fälts bok "Hundars språk och flockliv"

Turid Rugaas "I samspråk med hunden"

Min bok "Aktivera din hund"

När dessa böcker är inlästa och man praktiserar det som står skrivet mot hunden, kommer den att må mycket bättre och därmed dämpa sin oro. Men som sagt helt bort tror jag inte det går och i synnerhet inte mot den typ av människor, som burit sig så illa åt. Maken skall alltså först uppfostras.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi bor i ett invandrar tätt område där det finns många som är helt livrädda för hundar dom stirrar henne i ögonen och många skriker. Hon reagerar genom att skälla och göra utfall och det gör ju inte saken bättre. Vi tog hand om henne för förra ägaren misshandlade henne då var hon så rädd att man inte kunde tilltala henne utan att hon kissa på sig men hon har aldrig bitigt någon och om vi får besök så säger vi att dom bara ska ignorera henne och det går hur bra som helst då, hon sniffar och håller koll på personen men lugnar sig sen och ibland hamnar i knäet på den besökande. Men hur gör vi för att hon ska sluta skälla på folk ute barn som vuxna dom har vi ingen kontroll över t.e.x så kan vi gå 10 cm ifrån en okänd pers som ej är hund rädd men skulle ett barn/vuxen vissa att dom är rädda = stirra henne i ögonen stanna till och ibland skrika av fruktan. Vad gör vi för att få henne att i alla fall sluta skälla?

Ja, som du beskriver så är det att vara hundägare – man är inte ensam om att "fostra" sin hund. Miljön och individer man/hunden möter påverkar och eftersom hund är en egen individ, så givetvis reagera den på sin omgivning. Och en omgivning som bär sig åt så, ja den är skum och farlig, så därför visar din hund oro mot folk som är oroliga/elaka. I första hand välj en annan väg, hitta nya vägar att gå ut med din hund, på. Men när du ser att en viss människa (som du kanske tidigare möt med hunden och som är rädd), så försök att skapa kontakt med din hund. På så sätt att hund är engagerad i dig. Hoppa och skutta några kuliga steg, viska hennes namn, träna lite sicksack mellan dina ben, ta upp en boll/apport ur din ficka och be hunden bära. På så sätt kan ni passera massor av människor som varken du eller hunden hinner bry er om.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en blandras schäfer/bordercollie hon är snart 2 år och väldigt dominant. Vi har gått massa hund kurser o tränar men inget hjälper. Hon är väldigt osäker på sig själv och gör utfall mot folk. Skäller o morrar o rusar fram som en stolle. Jag försöker dra ner henne och hålla in henne men hon står på bakbenen o bara morrar. Detta gör hon i stort sätt mot alla man möter ute. Vilket gör att man nästan mår dåligt varje gång man skall ut med henne. Hemma är hon hur lugn o go som helst. Har ni något bra tips?

Du anser att din hund är "dominant" och behandlar henne därefter, vilket brukar vara det du antyder. Trycker ner, kanske höjer rösten, rycker i koppel och så. Jag skulle vilja beteckna din hund som osäker och ditt förhållningssätt är en stor del av att problemet fortsätter. Hon behöver få umgås med hundar, få kilometervis med långa promenader i skog och mark var dag och få lära sig massor av olika, båda av kul och nyttiga saker, så

som Leta mattes gömda handske, Gå fot, Hopp upp på stenen, Kryp under stängslet med mera. Och lära sig kommunikationen mellan er. Få lära sig att lyssna på små, små bokstäver och få en trygg och lugn hemmiljö. Din hund är en blandning av två vallhundar varav BC är en hund med ett enormt stort behov av att mentalt få lösa uppgifter och Schäfern en likartad men även mycket mer "gapig- osäker och rakt på hundtyp" Läs Lars Fälts bok "Hundars språk och flockliv" och Turid Rugaas "I samtal med hunden - lugnande signaler". I dessa böcker finns kunskapen och ett helt annat sätt att se på hund än du fått lära dig. För hjälp vid din sida sök kollega till mig för konsultation, via www.fidos.se/lankar

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag skrev tidigare om min hund som blivit rädd för lastbilar/bussar. Då skrev jag att jag vet att det inte hänt något eftersom jag är den enda som går ut med henne. När jag talade med min familj om detta så berättade en i familjen att en gång när han var ute med henne när hon var ca. 3 mån. så blev hon skrämmd av en lastbil. Lastbilschauffören hade på flit skrämt upp henne (egentligen velat skrämma min släkting), och hon hade blivit rädd. Chauffören hade tutat samtidigt som han startade lastbilen - kan ju verka mycket skrämmande för en liten valp. Kan denna händelse först efter ett år uppenbara sig i rädsla för lastbilar? Jag trodde först att hennes rädsla var i samband med löpste förra hösten, men den har hållit i sig. Jag visar ingen oro (fast det kan ju vara så att man tror att man inte visar oro men hunden märker att man är orolig..) och säger ingenting till henne, men man märker tydligt att hon blir rädd (lickar sig om nosen och drar sig undan). Hur kan jag bota det här?

Chocker brukar gömma undan sig och sedan komma synliga upp till ytan, ungefär ett år senare. Detta gör chockupplevelser extra besvärliga eftersom vi människor inte alls minns situationen som hunden tolkade den och som den sedan blir rädd för/av. Den skriftväxling vi haft om detta tidigare, där ger jag dig råd om att gå olika vägar, vara mer aktiv, stanna upp utan att kommentera hunden och så vidare. Följ detta schema undvik inte lastbils stråk men kanske inte heller att du söker dem. Var uppmärksam på dig själv, så att du inte signalerar din medvetenhet kring lastbilar.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund, en tik på 17 månader, har börjat stressa upp sig när vi kör bil. Det började efter en sjukdomsperiod – och därav många turer i bil till veterinären. Hur kan jag komma tillrätta med detta?

Det är nog så att tiken kopplat ihop bilen med veterinären, vad synd. Börja med att du varje dag kör en kortare sträcka till någon trevlig skogs/strandpromenad med din hund , där du går en promenad och är aktiv med din hund, med till exempel godissök. Aktivera inte din hund på promenaden med boll/pinnkastning, det ökar stressen. Och sist men inte minst tilltala inte/belöna inte din hund i bilen om hon inte är helt koll.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

För ca ett år sedan köpte jag en tik. Hon är en kanonfin familjehund och är snäll mot mina två barn. Men i sitt förra hem blev hon misshandlad. Även om det har gått nästan ett år är hon fortfarande väldigt otrygg i sig själv.

Hon är fortfarande väldigt rädd och lättskrämd. Hon har knutit an väldigt mycket till min son som är två år – och de här två är verkligen ett unikt par.

Jag har aldrig slagit henne på något sätt – tvärtom kelar jag och pratar mycket med henne. Men det verkar inte hjälpa.

Jag hoppas att någon kan hjälpa mig så att jag kan få en glad och frisk hund med lite större självförtroende och som inte är så rädd.

Jag förstår verkligen ditt dilemma, hundar som man övertagit och som blivit misshandlade är en extra hjärtesak att försöka få i balans. Ett sådant problem innebär att du bör träffa en hundpsykolog, som kan få träffa dig, dina barn och din hund. Det är både enklare och bättre för en utredning hur man skall gå tillväga för att ge din hund sitt förtroende och full livsglädje tillbaka. Därför rekommenderar jag dig att du kontakter IMMI, de är hundpsykologernas branschorganisation, de kan hjälpa dig att nå din närmsta utbildade hundpsykolog. www.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min hund är lite aggressiv mot människor som han inte har mött tidigare. Kan man göra något åt hans aggressivitet? (han fungerar jätte bra med andra hundar)

Om din hund är "aggressiv" som du skriver så betyder det att han är osäker och kanske har erfarenhet av att en eller några människor varit stygg vid honom. Har en man med skägg tagit i för mycket med honom till exempel, så är det inte ovanligt att alla skäggiga män får lida för det framöver. Se till att folk sätter sig på huk, tittar förbi honom och erbjuder honom en hundgodis, vill han inte gå fram eller hälsa så behöver han inte, Din hund skall kunna lita på dig och att du inte låter folk hälsa på honom om han finner dem osäkra.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Har en märklig fråga om min hund. Börjar lite med hennes historia. Jag fick henne när hon var ca 4 månader. Hon hade då bott i en contejner med sina syskon och sina föräldrar och var väldigt rädd, undergiven och hungrig. Har fått jobba med henne väldigt mycket och hon är inte alls lika rädd för människor. Men hon kan bli rädd för hos när vi reser oss för fort upp ur soffan tex. Eller när vi ropar på henne kan hon helt plötsligt bli jätte rädd. När hon var 1 år så fick hon livmoder inflammation och opererades. 5 månader efter operationen så började hon blöda igen och fick opereras ytterligare en gång till. Men efter denna operation så började hon att kissa på sig och äter nu 1 gång i veckan tabletter mot det. Men hon är inte sig lik, blir rädd för allt möjligt, folk som visslar, ljud utanför huset mm. Och hon har inte slutat att blöda. Hon är nu 2 ½ år och vi har skaffat oss en valp som hon går jätte bra ihop med. Dom leker och busar i stort sätt hela tiden. Nu till min konstiga fråga: I förrgår natt så vaknade jag utav att hon höll på att vandra runt i sin säng där också valpen ligger. Jag tände lampan och ser att hon bajsat ner hela valpen plus sin säng. Varför gjorde hon detta? Har aldrig varit med om något sådant, har haft hundar i 15 år.

Jag vill att du tar kontakt med en kollega till mig via www.immi.nu . Det är branschorganisationen för oss hundpsykologer, det låter inte trevligt något i din historia. Har hunden blivit opererad för livmoderinflammation så skall hon inte blöda, chocker som er hund helt troligt varit utsatt för i sitt tidiga liv brukar komma tillbaks efter en lång tid och behöver då professionell hjälp. Din hund och du behöver rätt hjälp snabbt, för att ni skall må bra. Ta också din hund till en ny veterinär och låt denne undersöka henne.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en 8 månader gammal engelsk cocker spaniel kille som är en ren familjehund. Han är en glad mkt viljestark och busig hund och har lärt sig en del uppfostran men det finns naturligtvis mkt kvar tex inkallning mm. Men det finns ett stort bekymmer. Två tillfällen har han varit som förbytt. Och vi har svårt att förstå vad som går snett. Senaste gången så låg han i korgen och tuggade på en bit av ett gammalt tuggben. Vår son gick fram och skulle klappa honom då Fido (hunden) morrar och hugger efter pojkens hand som naturligtvis blir förskräckt. Vi har varit tydliga och sagt till barnen att när hunden ligger i korgen ska han vara ifred men det glömmet vår son. En liten stund efter detta otäcka har hänt så springer Fido fram mot sonen och morrar och hugger efter honom som nu är i andra änden av rummet och hade inte provocerat hunden på ngt sätt vi kan förstå. Allt händer när vi alla är i befinner sig i vardagsrummet och ser alltihop. En stund när jag bannat på hunden så kommer han lunkande in i vardagsrummet igen, han är nu försiktig och vår son försöker återigen klappa Fido med samma resultat att han hugger eller markerar vår son i armen och morrar. Efter detta stänger jag in hunden i ett annat rum. När detta händer är Fido inte den hund vi känner, han är inte den där glada hunden utan på sin vakt och oberäknelig. Efter en lång stund får han komma ut och jag befäller honom att lägga sig i sin korg. Han är fortfarande inte sig själv utan tyst, bevakande och jag vet att den som närmar sig honom nu kommer han att morra och hugga efter. En stund senare går matte ut en liten promenad och när Fido kommer hem är han sitt rätta jag igen, glad, söker kontakt, viftar på svansen och kelen som han brukar. Vår son är såklart däremot livrädd för hunden och vi är väldigt bekymrade. Handlar detta bara om att vi ska träna "byta grejer" Det är bara vid dessa två tillfällen som Fido försvarar sitt ben på det viset, annars är det inga problem att ta ngt ur hans mun som han "stulit" Är det att han också testat att sätta sig över markus? Han morrade även åt mig i samband med detta. Vi är noga med att hunden ska få vara ifred i sin korg men han ska väl ändå inte bete sig såhär? Jag är uppväxt med en annan engelsk cocker och när vi var mkt små så låg jag och mina syskon i korgen med hunden och det var aldrig några problem.

Det är obehagliga situationer du beskriver, det förstår jag. Jag skulle vilja veta mer, som om det är en Röd Cocker ni har, med mera? Nummer ett är att det är förbjudet för barnen att någonsin gå till hunden när den ligger eller äter. Du skriver att hunden är en ren familjehund, betyder detta att er hund inte har någon egen arbetsuppgift, rastas han inte på ett sätt som behövs för Cocker Spaniel. Detta är en mycket arbetskrävande hund, sökande och apportrande hundar tillhör Cockern, så det behövs en lång promenad per dag och gärna en hel del inläring som exempelvis apportering för att Fido skall göra av med sin energi och växa som individ. Jag vill rekommendera er att ta Fido till en veterinär för hälsoundersökning, så att det inte är något som besvärar honom, öronen, tänder, analsäckar eller något. Uppsök också någon kollega till mig som kan ge er mer konkreta råd, ni finner utbildade hundpsykologer via vår hemsida: www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en taxhane på 2,5 år och sedan 10 månader tillbaka en son i familjen. Den senaste veckan har hunden börjat att morra åt vår son när han kommer för nära. Första gången det hände klättrade vår son in i hundkorgen och då tänkte jag att ok, det är ju faktiskt hundens korg och han måste få markera det. Jag lyfte helt enkelt bort barnet. Men nu har det som sagt hänt 4 gånger och på helt andra platser i huset och jag får känslan av att hunden blir mindre och mindre tolerant gentemot bebisen. Sanningen är också att jag blir mindre och mindre tolerant gentemot hunden. Jag har sagt åt honom ordentligt med ord och ordentligt tag i nackskinet men då kan han även morra åt mig. Hur gör vi? Det kan väl aldrig vara ok att han betar sig så här? Vad gör vi för fel? Varför går inte bara hunden därifrån om barnet är för påträngande? Varför morrar han åt mig? Jag är livrädd att han biter till barnet någon gång. Vi har funderat på omplacering de senaste dagarna men bara tanken får mig att börja gråta. Jag är oerhört fäst vid min hund men trots allt är sonen viktigare. Hur kombinerar vi detta?

Er Tax har innan han morrar på er son talat om på flera olika sätt att han inte vill att er som kommer nära honom, det kan givetvis inte er son förstå/läsa, så då ökar man på tillsägelsen som då en morning är. Det är tyvärr korrekt att er son kan få sig en skrapa av en tand från taxen om barnet inte lyssnar på att hunden inte vill ha kontakt. Det är din uppgift att se till att er hund har möjlighet att slippa närhet av ert barn. Se till att er hund har ett par ställen dit barnet inte kan nå honom, se till att hunden kan äta och dricka utan risk för att barnet kommer nära inpå och rasta er hund ordentligt varje dag och då gärna med Spårning ett par gånger i veckan. En hund som fått göra av med sin energi är mer tålmodig.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Våran yngsta labbtik + 15 mån. är väldigt rädd och även aggressiv mot alla som närmar oss, våran tomt och rädd för alla möjliga ljud. Speciellt skotträdd och vi bor mitt i jaktmarker. Lite hjälp har vi fått av DAP, men fortvarande är det hennes aggressivitet mot främmande som oroar oss. Annars är hon väldigt kelig och kärleksfull. Svartsjuk över våran andra tik 7 år. Två motsatser, våran första fick vi när hon var 4 mån. och andra 7 veckor gammal. Hur skall vi göra att få bort hennes rädsla för ljud . Vi har vistats mycket i olika miljöer och de följer oss överallt. Högst 2 tim har de varit ensamma och det har inte varit några problem. Hon vaktar inte bilen när vi handlar, men med husbilen är det annorlunda. De är vana vid att gå lösa och hon lyder väldigt bra, men skällandet och aggressiviteten hos henne oroar oss. Med den äldre tiken har vi aldrig haft några problem.

Jag tror inte att ni har en aggressiv tik utan tyvärr en rädd hund, jag rekommenderar er att ta kontakt med en kollega till mig, så att ni i lugn och ro kan visa er tik och hennes problem. Sök hundpsykolog på www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Det är angående våran Engelska.Cocker Spaniel, Fido! Han är en hane på 2 år i höst! Han har varit världens snällaste och goaste hund, men för ungefär ett år sedan har ingenting varit sig

likt! Han morrar och ""anfaller"" folk! Allra helst barn, det verkar som om han är osäker på dom men ändå inte ,det är så svårt att beskriva honom! Vi har ungar på 4- 11 år hemma varje dag, minst 2 stycken! Är detta för mycket för hunden eftersom han betar sig som han gör? Han morrar även åt familjemedlemmarna! I början när han gjorde så här så attackerade han sin husse 4 gånger samma dag! Vi vart så oroliga och ringde veterinär, men dom hittade inget fel på honom, så nu undrar vi varför han betar sig såhär. Vi har nu tänkt igenom detta och om det finns möjlighet så vill vi göra honom till omplacerings hund för vi vill absolut inte avliva honom! Det verkar som om nånting är fel för man kan inte ta tag i honom och säga till när han gör fel för övrigt heller utan då blir han sur och morrar å nästan hugger efter en! Han vet mycket väl när han gjort fel och går du undan och lägger sig och när han sedan kommer fram igen så är han glad igen! Men vi skulle bli väldigt tacksamma om ni ville svara för vi vill ju inte mista våran ögonsten! Annars är han en toppenhund och en riktig pärla i agility!)=)

Min undring är om er Cocker Spaniel är röd?

Det finns nämligen en mindre rolig gen hos en del röda Cocker. Omplaceringshund låter inte trevligt, skall någon annan få detta problem då? Nä, detta klarar ni utmärkt själv med hjälp nära inpå, ta kontakt med hundpsykologernas branschorganistaion så ni får veta var er närmsta hundpsykolog finns, sök via www.immi.nu

Om era barn är väldigt ivriga och påiga på er Cocker så är det klart att det kan irritera, han kan också ha ont i ett öra eller så, han behöver rastas med bara vuxna varje dag minst en och en halv timma och även då få göra av med massor av mental energi som exempelvis att få spåra. Cocker Spaniel är en stötande och apporterande jakthund och således så vet man att de behöver en hel del mentala utmaningar och fysiskt arbete. Hoppas att du finner mitt råd trovärdigt nog för att vilja prova, om man lämnar ifån sig sin hund så vet man aldrig hur dom får det. Prova med en kollega till mig, först.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en kinesisk nakenhund som är 9 mån. Vi har en son som är 8 år. När vi fick hunden var den 4 mån. Han var mycket rädd och ängslig för det mesta. Det tog mig en halv dag innan jag kunde ta upp honom. Sedan dess är han ""min hund"". Min man accepterade han efter hand men det tog tid. Problemet är sonens och hundens kontakt. Har han tur kan han gå förbi utan att han går till attack. Annars rusar han efter och biter honom. Det kan vara i byxorna eller i handen. Han morrar och ser ilsken ut. Det här beteendet går lite i vågor. Jag har funderat mycket, till en början trodde jag att det handlade om osäkerhet. Han var mycket dåligt socialt tränad när vi fick honom. Ej van vid barn eller annat. Han gör så här mot alla barn. Sonen vill gärna ta hem kompisar. Det är inte så lätt, de blir ju rädda och jag är rädd att han skall bita dem. Samtidigt som han behöver vänja sig. Jag har fått ha honom kopplad när barnen är där nere. För övrigt så fungerar han bra. Han går lätt att lämna några timmar ensam och tar det lugnt tills vi kommer hem. Vi har gått en valpkurs där han fungerade lika bra som övriga. Vad ska vi göra? Vår hund söker kontakt med sonen genom sina leksaker. Vill gärna att han kastar i väg dem och kommer åter.

Vilket dilemma du har fått och trots det så läser jag kärlek till din kines i raderna, beundransvärt. Du kommer att uppskatta att i lugn och ro få ett samtal med någon kollega till mig, som kan hjälpa dig att reda ut hur din son skall leka och handskas mer er Kineskille. Sök din närmsta hundpsykolog på www.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en allvarlig fråga att ta upp. Jag har en schäferhane 2,5 år gammal. Godlynt och mycket social och trevlig, lätt att arbeta med. Korad med 164 poäng. Mitt problem är att min man, när han dricker och blir berusad så kör han hårt med hunden. Ska hålla på och ""träna"" och en massa idiotgrejor. Hunden blir mycket orolig, försöker gömma sig och hålla sig undan, men han ropar hela tiden på hunden. Jag tycker det är djurplågeri, men min man tycker då han är full att det är jag som är ""sinnessjuk"" som gnäller. Hör till saken att min man blir våldsam också. Jag funderar på om hunden nånsin kommer att ""ge igen"" typ hugga honom en ""vacker dag"" när han är full och rent ut sagt jävlig. Jag hoppas nästan på det. Vad tror ni hunden ""tänker"" och hur blir framtiden för honom, får han men för det?

Ditt liv måste redas ut av dig, din hund skall definitivt inte behöva utstå detta. Ta dig till någon som du litar på för att få hjälp, var stark och se att livet kan innehålla massor av kvalitéer för dig och din hund om du väljer att vara själv, annars är mitt råd att du låter hunden få bo hos någon de kvällar du vet att drickandet tar fart.

Snälla du ta dig och din hund ur detta, jag lovar att det finns ett ljusare liv på andra sidan.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en 1 årig schäfertik som vi köpte i pingst, hennes hemma förhållande då var 16 andra hundar både schäfrar och afganer och två vuxna med tre barn. Hon är osäker och rädd för nästan allt, har aldrig varit utanför sin kennel på detta året innan vi köpte henne. Vi har frågat uppfödarna om det hänt henne något eftersom hon blir så rädd och fruktansvärt osäker då vi träffar andra hundar och andra människor. Men dom säger att inget har hänt, vilket vi ifrågasätter. Om hon är inomhus då vi får främmande så blir hon så uppstressad och rädd att hon kissar på sig och gör allt för att komma undan skäller och reser ragg, men är det bara vi i familjen så är hon hur gullig och mysig som helst, då vi är ute på promenad så springer hon undan för cyklar, rullatorer, vissa människor .spec stora människor (vilket nu uppfödarna var) visst förstår vi att allt detta är nytt och vi tränar henne så hon får följa med oss överallt, men då vi ser henne så otroligt rädd att hon i vissa situationer gör allt för att komma ur halsbandet trots att vi försöker trösta och stötta henne men lugnande ord och klappar så är hon vettvilligt rädd och springer fram och åter hela tiden (hon är då kopplad). Vi tror ju att något hänt henne, men vad gör vi då uppfödaren säger att inget hänt. Jag kollade med skk och dom sa att denna kennel inte är rek att köpa av.

Hemma på tomten kan vi ha henne lös och hon betar sig som en ""vanlig"" hund så att säga leker och myser. Kommer det då främmande så blir hon stirrig igen och skäller och reser ragg, lyssnar inte gärna, vi försöker få henne tyst efter ett tag och även då men lugnande ord. Om vi är tex tre som är hemma och en person åker hemifrån och under tiden då kommer en annan som hon träffat för ca 15 min sen blir hon ändå lika rädd för den personen, då tar det ca en timma innan hon vågar hälsa. Likadant är det då vi träffar andra hundar, då blir hon först rädd och visar sig underlägsen, men om hunden inte bryr sig så brukar det gå bra efter en stund och då släpper det och hon vill leka, vi vill ju henne bara väl snälla ge oss tips på ev hundpsykolog eller hur vi ska göra vi vill ju inte avliva henne då vi ser hur gooo hon är annars, jag har talat med kullsyskon och vissa av dom är likadana, osäkra och rädd för samma saker som vår hund fast dom haft dom sen 10 v valpar. Snälla säg att det finns hopp. Har anmält oss till en lydnads kurs i aug, för lätt lärd är hon då vi bara är själv.

Jag blir så ledsen när jag läser er hunds historia, det har hänt henne massor av skrämmande saker, det visar hon er i sitt beteende. Dessutom så säger SKK att detta inte är en Kennel värd namnet, vilket indikerar att de på flera sätt, troligen, inte följer allmänna rekommendationer om valpkullar, föräldradjur och så vidare. Ni måste få hjälp av en hundpsykolog, det är den enda person som kan tillräckligt mycket och som har hundens bästa i fokus.

Sök utbildad hundpsykolog via vår branschorganisation IMMI på, www.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag tog emot en omplaceringsdobbe förra maj. Hon går lätt upp i varv så vi tränar mycket på lugnande och kontaktagivandeövningar, men ibland så är det som om det slår överför henne när hon blir jätte nervös då kan hon börja smågnanga på min handled vilket är mindre skönt samt att hon skriker precis som om man skulle göra henne illa utan att man rört henne. Det går inte att säga ifrån på skarpen då blir det ännu värre. Det kommer oftast när det är lite mer rörelse ute samt om man snabbt hejar och för ett litet samtal med nån. Annars hemma är hon lugn som en filbunke samt när vi spårar osv. Men nån annan bruksgren har vi inte gett oss in i pga. hennes tendens att gå upp i varv och den höga förväntan hon har. Vad kan man göra åt detta problem utöver det jag redan tränar henne på? Hon har blivit illa behandlad innan hon kom till mig.

Vad skönt att höra att ännu en illa behandlad hund kommit till ett värdigt liv och hem. Det finns tyvärr allt för många hundar som far illa och oftast vill jag tro, på grund av okunskap. Dobermann hundar är mycket sensitiva och lyhörda hundar, som älskar att arbeta, dom är mentalt mycket kluriga och oftast lätt tränade. Eftersom du vet att din hund farit illa så tycker jag att du behöver ett par timmars samtal och samvaro tillsammans med en utbildad hundpsykolog, för att få tillbaka full trygghet hos din hund. Inte bara inomhus som du beskriver. Ta kontakt med hundpsykologernas branschorganisation IMMI, titta på hemsidan www.immi.nu för att nå din närmsta hundpsykolog, jag lovar det är värt varenda krona.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en Cavalier king charles på 2 år och den skäller och springer runt mej när det kommer bilar, så jag undrar vad jag kan göra åt det?

Detta problem kräver att en hundpsykolog får titta på exakt hur det hela utspelar sig för att ge dig korrekt hjälp. Men i princip så låter det som att en liten händelse kan ha fått din hund att uppfatta bilar som farliga eller så behöver hundens fokusering ändras. Vi hundpsykologer har en branschorganisation som förmedlar utbildade hundpsykologer och instruktörer, ring IMMI 070 -566 78 81. Där får du veta var din närmsta hundpsykolog finns.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vår hund, ca 16 månader, är en blandning mellan bernersennen och retriever och är rädd för människor. Det har hon varit under det år som vi har haft henne. Dock kan vi märka en liten förbättring på så sätt att hon är trygg med oss två "gamlingar" som familjen består av. Och ändå inte – vi kan få henne att sitta och ligga fint om vi ger henne en godbit, men alltid utom räckhåll för oss. Hon vill gärna bli klappad och sitta i knäet (puh), men endast när hon själv vill det – aldrig när vi kallar på henne. Vi har haft flatcoated retriever tidigare – rena mönsterhundarna – som har lytt även de mest gränsöverskridande order, så vi vet att vi kan uppfostra hundar. Vårt fel med den här hunden har varit att vi har varit inkonsekventa eftersom hon har reagerat med rädsla när vi har ställt krav. Vi funderade ett tag på att skaffa en hund till, eftersom vi under valpträningen upplevde en glad hund som blev stärkt av andra hundars närvaro. Men frågan är om det ska vara en ung eller gammal hund? Det har nu gått så långt att vi överväger avlivning eftersom vi tycker att hon lever ett ovärdigt hundliv. Det är ett MYCKET svårt beslut att fatta när hon så glatt springer runt och leker med en boll i trädgården. Men trädgården är snart det enda hon upplever eftersom hon är rädd för alla andra ställen. Gäster skäller hon våldsamt på och förbättringen under det år som gått består i att hon nu viftar på svansen och tar godbitar från gästernas händer när de har suttit stilla i soffan i en halvtimme.

Vi vill påpeka att vi aldrig utsatt våra hundar för något våld på något sätt. Vi misstänker dock att den tidigare ägaren var för hårdhänt i sin uppfostran, men vi vet inget om det. Vi var naiva nog att köpa hund från en "hundförmedlare" i en annonstidning. Låt det samtidigt bli en varning till andra: köp bara en valp vars bakgrund du känner till. Vår fråga är nog i grunden – är det cyniskt att avliva en så ung och fysiskt frisk hund? Är vi offer för "slit-och-släng"-trenden? Riskerar vi trots stora pengar till en psykolog att hon blir en hund som biter av rädsla (vi är i en ålder då det kan bli aktuellt med barnbarn).

Jag förstår mer än väl er oro och ert besvär, det är tyvärr ofta så att när man köper en "second hand" hund så har de varit illa, tyvärr är detta inte ovanligt. Berner sennehundarna är härliga hjälpredor i hemmet och skarpa vakthundar om så behövs, det är nog ett skäl till att hon är så alert och vaksam att hon inte vågar lita ens på er, som känns varma och tålmodiga. Jag hoppas att ni vill lägga pengar på att få hjälp av en hundpsykolog, det kommer att hjälpa er och er hund, hon är så ung och ni så omtänksamma att det bör inte vara något problem att få denna hund att återfå livsglädjen och fullt förtroende för er. Se till att det är en IMMI utbildad hundpsykolog ni anlitar, ni finner dem genom www.immi.nu.

En hund till hjälper tyvärr inte er hunds inre oro utan risk finns att hon än mer blir innesluten och svårare för er att nå, se däremot till att ni får några trevliga hundkompisar som ni kan gå på promenader tillsammans med.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har problem med att min valp som är 26 veckor dreglar väldigt mycket när vi är ute och åker bil. Finns det något man kan göra åt detta?

Din unga hund är troligen bilsjuk/åksjuk. Se till att din hund sitter stilla i bilen, genom att ha den i en bur eller att den har säkerhetsbälte på sig, det finns speciella säkerhetsbälten för hundar. Ha också ett fönster öppet en liten bit, så att det inte är kvalmigt i bilen. Åk en kortare tur varje dag till en plats där du rastar din hund, servera vatten till din hund innan och efter bilåkningen, undvik att utfodra din hund den närmaste timman innan bilåkningen. Öka successivt på bilåknings längden. Om det

inte hjälper be din veterinär om åksjuka piller för din hund.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en labrador på 7,5 år och den har plötsligt blivit väldigt rädd för mig. Den vill inte komma ut från hundgården på morgonen. Förut brukade den vifta med svansen när jag hämtade den. Nu står den i dörren och visar tänderna och skäller mot mig. Då går jag en bit bort och fortsätter att kalla på den tills den kommer. Då kommer den gnyende och krypande längs golvet och lägger sig på rygg. Den ligger mycket just nu, men när jag kallar på den kommer den med kutig rygg och tittar "under lugg" mot mig och lägger sig med detsamma på rygg. Jag har inte ändrat beteende gentemot den. Det här har skett plötsligt. Jag har upptäckt att den har spräckt en klo. Kan det vara så att den har ont och ger mig skulden för det? Vad kan jag göra?

Vad hemskt det är att se sin hund må så dåligt, om inte någon person kan ha varit elak mot din hund så måste något annat var gålet, klon kan vara en del. Du bör omedelbart uppsöka en veterinär för helundersökning av din hund och efter det bör du ta ett besök av en hundpsykolog. Vi är utbildade i hundars beteende och oftast kan vi lösa upp även så här tråkiga knutar. Du finner din närmsta hundpsykolog via Hundpsykologernas branschorganistaion IMMI på, www.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag skriver igen om min hund, en två-årig Bichon frisé tik, som av någon anledning är så långsam när vi är ute och går. Jag har observerat att hon är ganska långsam även när hon är lös, går mest och snusar i gräset och tar sin tid. Hon har alltid varit en ganska lugn hund, hon var inte ens som valp så där jättebusig. Men när hon träffar hundar hon gillar så får hon fnatt. Är det ovanligt att hundar betar sig så där lite "trögt"? Är hon helt enkelt bara lat? Jag såg samma sak hos en annan tik, men det visade sig att hon var steriliserad och litet äldre än min hund dvs ganska förståeligt. När vi går ut så försöker jag uppmuntra henne, jag har godis med som hon får söka i gräset, vi tränar och övar och har oss, men hon verkar ändå väldigt trög när vi skall gå framåt liksom. Många undrar om min hund är väldigt gammal. Det är samma sak vare sig det är löp eller inte, så jag tror inte det beror på det. Min hund har dock på sistone blivit ganska rädd för lastbilar och bussar. Hon drar sig mot husväggen och gäspar stort. Jag brukar låtsas som om jag inte ser vad som händer. Jag hoppas beteendet så småningom går över, liksom att hon snart skall bli lite piggare. Jag tror inte problemet är medicinskt ty hon äter bra, dricker, pälsen är fin etc. Hon får Pedigree kyckling & ris, vilket hon tycker mycket om. Det verkar som om hon är stressad över trafiken (jag bor mitt i stan) och går långsamt för att liksom lugna sig själv eller lugna mig. Jag drar henne inte utan brukar låta henne ta sin tid, ibland om hon är riktigt omöjlig så läser jag paragrafer, vilket jag inte vill göra så ofta eftersom det inte kan vara så smart med tanke på att hon associerar det till promenader. Så här var det inte alls under hennes första år då vi kunde gå långa promenader (när hon fyllt ca. 8 mån) på en timma i stan och gick igenom 3 parker. Nu får jag henne inte längre än till första parken. Ett bevis på att hon möjligen upplever promenader som stressigt är att hon alltid blir mycket vild när vi kommit innanför dörren.

Trevligt att höra att du är en God matte, trots att du har lite kvar att lära. Gör en hälsoundersökning på henne, grundlig. Hon kan se illa, hon kan ha öroninflammation,

livmoderinflammation som ligger och drar, halsont. Att en hund äter, har fin päls och viftar på svansen har inget samband med att de inte kan ha ont, vara dåliga, tyvärr. Hade varit enklare att veta då, så gör en hälsoundersökning. Se till att du har ett högre tempo även om det innebär att du kanske måste "dra" henne framåt, stundtals.

Uppmuntra rörelser som känns avspända och ignorera andra.

Byt promenad sväng, var olika aktiv på promenaden. En gång mycket andra flera små, ibland ingenting och så vidare. Sedan tycker jag att du köper Turid Rugaas bok "I samspråk med hunden". Den lär dig att läsa din hunds språk. Att hon lugnar ner, drar sig undan lastbilar kan vara medicinskt, så som öronsmärta. Men även en upplevelse av att de är för nära/ för ljudliga, så hon visar artighet genom att gå undan.

Och sist men inte minst, sträva efter aktivitet och umgänge mest med henne utomhus. Så att inte all energi bränns inomhus, ihop med olika aktiveringar av dig, från samtal med henne, omvårdnad, och mycket lek/rörelse. Det skall vara avslappnat, tryggt och ibland lite tråkigt inne för hundar, för att få fram energin utomhus. Och kanske så speciellt för småväxta hundar, som har en tendens att vara vakna mycket under dagen.

Charlotte Swanstein

Hundpsykolog

Jag har en valp på 14 mån, en berner och det hände en traumatisk sak både för mig och henne föra veckan. Vi höll på att förlora henne, hon var mycket sjuk men är frisk i dag. Efter besöket hos veterinären så har hon blivit rädd för allt även för oss i bland men hon vill gärna lägga sig i sängen med mig och lämnar mig inte utan sikte men ändå är hon väldigt rädd för allt vet inte om det kan vara "spökåldern" som styr nu? Vad ska jag göra? Har ni några bra tips vad man kan göra för att hon inte ska vara så rädd? Känns som jag gjort allt känner mig makt lös, vet inte hur jag ska hjälpa henne!

Det kan absolut vara en släng av spökåldern men jag tycker att du skall tala med en hundpsykolog för det är så många fler frågor som man behöver få svar på och sedan råden / hjälpen behöver också samtals om, ring mig på min betaltelefon 0939 – 107 10 32 eller sök kollega via www.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har En 16 månaders dvärgspets hane, som är väldigt vaktig. Han vaktar inte sina egna leksaker eller matskålar. Han vaktar skor, matkassar och sånt. När besökare kommer är han snäll och trevlig om de inte rör något han anser är hans. När de ska fara kan han vara i ett annat rum och så hör han när de tar på sig skorna då kommer han och morrar och bits vid vissa tillfällen har han bitit så hårt att det börjat blöda. Det är inte bara mot besökare som han vaktar även mot "husfolket". Han vaktar även mot folk som hälsar på ofta som han känner. Det var en dag som vi var och hälsade på hos en familj samtidigt var en annan familj med en stor blandras tik och hälsade på. Då började vår dvärgspets vakta tiken och ingen fick röra henne så lät han som en arg katt och högg. Han var så odräglig, hundarna gick bra ihop men han vaktade henne. Det är ett jätteproblem vi har prövat allt tex: chockverkan, höja rösten, ta i nackskinnet, men i alla böcker står det olika och ingenting hjälper. Ibland när man klappar honom kan han bara bli tvär arg och bita. Varje vecka går han på hundkurs och det har han gjort ett år nu. Snälla hjälp oss det blir bara värre och värre.

Raka frågor kräver raka svar, Provat allt? Utom samarbete, byteshandel, artighet och lyhördhet. Ta inte i fysiskt med er hund, höj inte rösten eller skrik. Ta er Dvärgspets till en veterinär för allmän koll, så att han inte har något som smärtar honom, är allt okey där, bra då vet ni det. Lär honom att han inte får slicka på tik urin, inte får kissa på husknutar eller på annan hunds stängsel eller häck, detta minskar en del på hans spänning rent vaktmässigt. Lär honom att en speciell plats skall han förhålla sig på vid ytterdörren och denna plats överträdes icke utan lov, På så sätt kan ni och era gäster passera ut och in utan otrevligheter. När man är borta med sin hund så efter att den hälsat och kollat runt så skall den vara i matte eller husses närhet. Jobba mycket med byteshandel och hjärngymping på er hund, om ni kastar bollar / pinnar och eller kampar med olika föremål, sluta med det omedelbart använd dessa "leksaker" som belöning efter utförd förvärv. För att få hjälp och fantasi på er arbetsväg ur problemen läs min bok Aktivera din hund. Den finns på bibliotek och i bokhandeln.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

I början kunde jag min hund lös under transporter, sedan krockade bussen och hunden tappade andan när jag åkte fram på henne. Jag började ha henne på sätet brevid mig, medan hon ville ha tryggheten av att sitta i knäet, men jag vågade inte. Nu hässjar hon och har svarta ögon, hon är mycket stressad och gör saker oövertänkt, som att slänga sig upp på folk eller slänga sig av vid hållplatser m.m. Vill ha ideer om hur jag ska handskas med henne.

Antigen så står du med din hund på barnvagnsplatsen när ni åker kommunalt eller så har du din hund sittande mellan dina ben. Att din hund fått en chock av krocken är helt klart och behöver många bussturer för att bli trygg med det igen. Försök att vara svalt neutral vid henne när hon hässjar och blir orolig och se till att hon sitter mellan dina ben, så att hon inte kasar runt och eller inte kan störa andra människor. Tålamod och träning rättar upp detta, så småningom.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en foxterrier på 6,5 år som inte verkar bli skrämmd av fyrverkerierna, men som däremot tycker att man ska jaga och skälla på dem. Efter bara några minuter blir han mycket stressad och det går inte att distrahera honom ens med favoritgodiset. Vi har under hela hans livstid försökt allt möjligt för att vänja honom vid vinandet och smällarna. Vi har till och med gett honom medicin, som vi annars inte är så förtjusta i att ge honom, men han verkade helt oemottaglig för preparatet. I år försökte vi med en liten huva, som vi fäste runt nosen. Så fort han fick den på sig förändrades han fullständigt (han blev nästan helt slö) och brydde sig inte om vinandet och smällarna. Det fungerade alltså bra, men vi frågar oss ändå om det är rätt att göra så, speciellt eftersom han förändrades så totalt. Vad har ni för åsikt?

Förstår inte vad det var ni satte på honom. Att er hund reagera på smällare och fyrverkerier är normalt om än onödigt stressigt för hund. Att er hund börjar med detta först nu, beror på åldern. Många hundar noterar inte alls fyrverkerier de första åren och helt plötsligt visar de oro/rädsla och eller irritation, typ som er hund, som vill jaga ifatt dem.

Jag hoppas att han inte jagar fyrverkerier utomhus, utan att du menade att han förföljer dem inomhus, de han ser via fönstret.

Hundar skall inte vara utomhus kring fyrverkerier, det kommer bara att sluta med olycka.

Om hunden blir lugn av en metod, så är det väl bättre än att den är orolig utan.

Att rulla ner, ha ett mörkare rum, med repeterande musik på, under nyår är ett sätt att ge hund, någorlunda ro. Att själv engagera sig genom att titta ut genom fönstret, är inte bra för en stressad/rädd hund, det förstärker hundens oro. Att lämna en hund ensam hemma denna natt är inte att rekommendera. Man får jobba för att hunden skall ha möjlighet att komma undan i hemmet, från ljud och ljussken. Och man får som matte husse vara medveten om hur berörd hunden är och rätta sig efter det, genom att ha ett lugnt ignorerande beteende själva, mot smällandet/fyrverkeriet. Lämpligt är också att rasta hunden extra väl inför dessa kvällar och då tidigare på sen eftermiddagen och på en ny plats, längre bort från hemmet, så att man slipper smällare där och då.

En trött hund har trots allt mindre energi för oro än en pigg hund.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har några vänner som ska flytta till lägenhet ett år. Tills de får byggt de hus de vill ha ska vi passa deras hund under ett år. Hur kommer hundar att reagera om de först ska bo samman och sedan skiljas igen?

Kan bli bra kan bli dåligt, helt beroende på hur ni och hundens ägare är som hundägare. Är ni mer i naturen strövandes och aktiv med hunden och har ett lugnt och tryggt hem och ägarna har det på annat sätt, så är det ju inget bra. Men om ni är lika i ert sätt att hantera hund och hunden känner er väl och under året får träffa sina ägare och uppskattar dem. Ja då är det väl okey.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vår hund, som nu är drygt 10 månader, tycker inte alls om att vara i bagageutrymmet när vi kör bil. Hon hoppar in utan minsta problem – precis som om det inte spelar någon roll för henne om hon ska vara där. Men när vi har kört i fem minuter börjar hon att skälla, yla och uppföra sig.

Vi har testat allt. Skällt ut henne, gett henne beröm var gång hon har varit lugn i några minuter, försökt fånga hennes uppmärksamhet med leksaker, godis, o.s.v.

Vi har till och med försökt göra det trevligt för henne genom att lägga hennes filt i bilen och en vattenskål. Men nu har vi gett upp och hon sitter för det mesta i framsätet.

Vårt bekymmer är att vi om 3½ månad ska få vårt första barn, och som situationen är just nu, så finns det inte plats för både hund och barn i bilen. Det skulle därför vara underbart om ni kunde hjälpa oss med råd om hur vi ska få henne att bli i bagageutrymmet utan problem. Vi har till och med pratat om att ta hem en hundpsykolog – för jag känner det verkligen som att vi har ett stort problem, nu när den lille är på väg.

Att ta hunden till en hundpsykolog är inget negativt, det är en informations pratstund, där ni får massor av tips, alltså ingen skrämmande upplevelse utan informativ. Sök bra instruktörer på; www.immi.nu. Om ni söker en Hundpsykolog försäkra er om att de är utbildade, så att ni och hunden får hjälp och inte blir stjälpna av någon som kallar sig hundpsykolog, även dem hittar ni via www.immi.nu

Undrar om ni menar bagageutrymmet i bilen, där skall ingen hund sitta. Menar ni längst bak i en herrgårdsvagn, kan hundens oro dels bero på att det är lite väl stort utrymme, så att hon sedan liten/ valp/unghund "kasat omkring" och därmed känt osäkerhet. Att ni sedan kommenterat henne när hon låtit, har inte gjort saken bättre, hon uppfattar inte era ord som att hon skall lugna sig utan snarare som att ni också finner obehag, eftersom ni med största sannolikhet låter upprörda själv, då ni säger till henne. Att hunden sedan gjort detta flera gånger innebär att ett beteende är etablerat. Mitt bästa tips är att ni skaffar ett säkerhetsbälte/sele till hunden och ger henne en plats i baksätet. Med denna sele spänner man fast henne i säkerhetsbältet och på så vis sitter både ni och hon säkert under färd, dessutom kommer hon er närmre och finner troligen ro i detta. Då ni byter plats, åk lite extra mycket med henne och ha då en vuxen person som sitter med henne där bak ett par gånger. Om /när hon låter i bilen var helt tysta kommentera inte henne alls, när hon är stilla / tyst säg ibland Duktig tjej, Braa. Åk också helst med henne till ett för henne trevlig plats, för en promenad, så att det inte bara blir en tråkig transport till affären eller mellan besök och sådant "bara" mänskligt körande.

Jobba efter detta, så att både ni och hunden kan njuta av bilens bekvämlighet.

Charlotte Swanstein

Hundpsykolog

Vi har ett litet problem här hemma. Vi fick vår schäfer för ca 4 månader sedan. Hon är 6 år gammal och kommer från ett hem där hon inte hade det bra. Problemet är att hon inte gillar våra katter som alltid varit inne- och utekatter, men nu bor de på höskullen. Hon jagar dem varje gång hon ser dem och har lyckats bita en av katterna, dock inte så farligt. Det går bra med de två andra hundarna vi har. Finns det något vi kan göra för att förena katterna med vår nya hund?

Troligen inte. Uttrycket "hund & katt" är lika gammalt som ovänskapen/ogillandet dem emellan. En hund som levt en så stor del av sitt liv och helt troligt utan katter i sin flock, har svårt att lära om. Men om ni rent allmänt jobbar/tränar med er hund, så får ni ju en lyhördare hund och på så vis kan ni förevisa "rätt uppförande" gentemot katterna. Är ni riktigt intresserade av att lära er hund, sök rätt på en instruktör som lär er Klickermetoden. Det är ett sätt att lära och belöna hund för initiativ och handling, och via kunskap om klickerträning och massor av vilja, då kan er hund få lära sig att förstå att era katter, ingår i flocken. Sök instruktör via www.immi.nu

Eller var bara observant på de tillfällen hunden tittar på katterna utan att jaga eller skälla mot dem, då den sekunden belönar man med Bra. Och som sagt med övrig träning får man en lyhördare hund som man helt troligt kan åtminstone stoppa från jakt på katterna.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vår D/S gårdshund har blivit ensam efter att hennes mor dog. De första dagarna tyckte jag att hennes reaktionsmönster var väntat, men under den här veckan har hon blivit nervösare. Vi har precis varit ute med husvagn där vi lät henne vara ensam i fyra timmar. Det fanns ju vatten och ventilation och husvagnen hade en temperatur på 23 grader då vi kom hem på eftermiddagen. Vi tyckte att hon hade det bättre där i stället för i en varm bil. Problemet var att hon, enligt ett brev, hade skällt, ylat och pipit hela dagen, vilket var otroligt synd om

henne. Vi trodde inte att hon skulle reagera så, eftersom det inte har hänt under de senaste sex åren. (Vi har haft grannar vid husvagnen som har haft vårt telefonnummer) så jag blev förvånad. I det hela taget verkar hon räddare och är nervös. Hon rycker till bara vi närmar oss henne, hon rör sig inte lika mycket som tidigare. Här hemma har jag inte upplevt att det är något problem men vi är ledsna över att det hände. Jag hoppas att du kan ge oss något träningsverktyg till att få en välbalanserad och glad hund som klarar av att vara ensam.

Er hund har levt hela sitt liv ihop med annan hund, hon har inte socialiserats själv, inte varit ensam själv, inte upplevt olika miljöer själv utan hela tiden haft den äldre tiken, som stöd. Henne har hon "kollat med" då hon undrat om saker och ting var farliga/okey eller inte. Tikens reaktion har lett er unga hund, nu har hon inge som leder henne och hon blir så klart livrädd av nya situationer, vilket många är utan den äldre tiken. OM man skall få en lugn och balanserad hund i den ålder er hund nu är, så krävs massor av jobb och kunskap. Start med att gå på kurs en gång i veckan, för kul och för att er hund skall få hundmöten. Köp Anders Hallgrens bok "Hundens gyllene regler" och Marie Hansson bok "Min bästa vän", ni finner dem på bibliotek och eller i bokhandeln.

Billigast och enklast är dock via förlaget, sök på www.jycke-tryck.se

Dessa böcker ger er massor av nyttig och kul information som ni successivt kan jobba med er hund med, så att hon återfinner en harmoni. Räkna dock med att det kan ta tid men och andra sidan något skall man jobba/ göra med sin hund, så varför inte träna hennes självförtroende lite var dag. Det kan bli bättre men kräver er uppmärksamhet och omtanke.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har just adopterat en femårig colliehanne eftersom hans familj dessvärre inte hade plats för honom längre. Vi bor i stan och i början var det inga problem när vi gick ut med honom (vi har haft honom i en månad). Men nu har han börjat dra väldigt mycket i kopplet när vi går ut med honom, speciellt om det kommer många bilar, cyklister eller människor. Vi har därför försökt undvika de mest trafikerade ställena och promenerar så långt det är möjligt i en park där det finns ett område där han får springa fritt (något som han älskar). Men för att komma dit måste vi korsa en förhållandevis livligt trafikerad väg. Vi går för det mesta ut bägge två med honom så att vi kan lugna honom när vi väntar vid en vägkorsning eller dylikt. Men han grips fortfarande fullständigt av panik och vi kan ibland överhuvudtaget inte få kontakt med honom – oavsett vad vi gör. I början av promenaden går han fint, nosar och viftar på svansen, men efter ett kort tag börjar han dra och rusar iväg. Vi har då försökt stanna upp och lugna ner honom, men det verkar som om det får honom att bli ännu mer panikslagen. Han går runt sig själv och oss och börjar gärna gnälla och se väldigt lidande ut. Han är bra på att gå i trappor, men vill helst inte gå ut ur lägenheten. Därför måste vi antingen locka honom ut i hallen och sedan stänga alla dörrar så att han bara kan komma ut ur lägenheten, eller helt enkelt bära honom ut från sovrummet där han helst vill vara, något som naturligtvis inte är särskilt kul. Han är i övrigt en väldigt glad och tillgiven hund. Han har dessutom efterhand knutit an väldigt mycket till oss och verkar tycka om oss – och vi tycker självklart mycket om honom. Därför är vi lite villrådiga och vet inte riktigt vad vi ska göra för att han ska börja tycka om att gå ut. (Han har aldrig riktigt varit van vid att gå ut så mycket, så vi går bara ut med honom när vi bägge är med efter samråd med tidigare ägaren.)

Er Collie verkar ha levt i en "skyddad" värld utan bilar och annan aktivitet. Collie är en vallhund och er hund får säkert överslag i sitt inre ordningssinne, som vallarhundar ha.

De vill ha koll på allt som rör sig och är man så pass vuxen och tidigare inte varit van vid all rörelse som finns i en stad, så blir detta oerhört stressande för honom. Er hund behöver professionell hjälp för att kunna må väl i sitt nya område. Jag föreslår er att ta kontakt med instruktörer via www.immi.nu

Ni behöver få aktiviteter till er hund både inom och utomhus, som gör honom lugn på grund av arbetsuppgifter. Ta kontakt det kommer att göra er alla gladare.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Där vi bor finns en tik av större modell vars ägare är missbrukare och har hunden lös. Hunden kommer ej på inkallning när hussen ropar. Hunden har skrämt mej och min hund två gånger nu. Den tog ett grepp över nacken helt obefogat första gången och andra gången kom den rusande bakifrån och skulle "åt" min hund men jag lyckades rycka upp henne på axeln. Trodde hunden skulle hoppa upp efter så jag fick ryta allt vad jag kunde "gå till husse" för hussen kunde ej kalla in hunden. Jag gick hem med hunden och gick ut för att skälla ut ägaren. Han kopplade den först när jag kom. Nu säger hundfolket att han har hunden jämt lös och jag har ögon i nacken. Hunden har greppat tre andra småhundar och dessa ägare är inte heller glada. Hur ska jag agera gentemot hunden. Skrika varje gång? Verkar vara en blandras mellan schäfer och möjligtvis rottweiler, jag vet ej. Kasta citronvatten har jag också fått som råd.

Läs Turid Rugaas bok Lugnande Signaler och tala med polisen om personen, som troligen inte är en lämplig hundägare, ens.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Mina föräldrar har en Schäfer-huskey hane på 3 år. När mamma är ute med honom är han överdrivet vaktig, det är bara med mamma han är det. Mamma är fjantig när det gäller uppfostran. Han har redan bitit en person, dock inte så farligt som tur är. men så fort det kommer någon i närheten av mamma när dom är ute, det kan vara barn eller äldre, så attackerar han. Mamma vågar knappt inte gå ut med honom längre. Vad kan man göra, hur ska mamma bete sig när han gör så här?

Du och din mamma skall medetsamma kontakta en kollega till mig, ni behöver hjälp på plats, för bästa och snabbaste lösning för alla parter. Ta kontakt via www.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Hur får jag min StorPudel orädd för bilåkande?

Genom att åka med den varje dag till något trevligt ställe för hunden, skogen eller så. Inte köra fort och ryckigt Se till att hunden är tom imagen innan bilfärden och har gjort ifrån sig något.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en härlig schäfertik på tre år och som vi har ett litet problem med. Den skäller när någon går förbi, och när våra grannar går utanför dörren. Vi tycker inte själva att den skäller mycket och att det stör, men det är ett stort problem för grannarna. Hunden är väldigt lugn inomhus, utomhus är den glad och lekfull. Den är inne hela natten, ute ca en timme innan jag går på jobbet. Sedan är den inne 4-8 timmar, och sedan är den ute igen. Vi bor på landet där motionsmöjligheterna är goda, och den är en glad familjehund. Grannen skriker åt den när den skäller, och det tycker jag inte är så lämpligt. Då får den ju den uppmärksamhet som den inte ska ha och då får den ju ut något av skällandet. Kan vi vänja den av med att skälla? Och hur ska vi bära oss åt? Skulle det ev. hjälpa med ett högt staket som den inte kunde se igenom? Vi vill inte göra oss av med hunden eftersom vi tycker om den och eftersom den också ger oss trygghet här där vi bor.

Det bästa hade väl varit att få grannen att förstå att när denne skäller och gapar på hunden, så hotar den hunden, som är på sitt revir och följaktligen måste försvara det och speciellt mot någon som så mycket hotar området. Hunden skall på inget vis göras av med för att ni har fel granne, dock kan jag tycka att det verkar som er hund får för lite av mental träning och får vara hemma själv lite väl långa stunder och vem vet vad er granne då företar sig.

Var rädd om er hund och aktivera den mer.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag behöver desperat ett akut råd. Vi har en 14 v gammal rottweilertik. Hos oss har hon bott en vecka (omplacerad). Hon morrar ordentligt o skäller på folk som besöker oss. Vi har tre större barn i familjen. Mot oss är hon urgullig, men "valpig"-biter i händer. I går hade vi besök av en erfaren hunddomare o kennelägare. Vår lilla tik morrade o försökte bita honom. Han gav oss rådet att direkt göra oss av med henne! "Hon kommer aldrig sluta med det beteendet" Vi drabbades av ångest o förtvivlan! Samtidigt är barnen, det viktigaste vi har, och om det innebär deras säkerhet, måste vi lyda hans råd. Är det så, att vår lilla valp, ALDRIG kommer sluta sitt beteende? "En mental störning" sa han! Vi är förtvivlade!! Finns det inget vi kan göra? Promenera i centrum bland massor av människor? Om vi straffar henne vid de tillfällena blir hon inte rädd för oss då? Vi säger ifrån nu, tar henne i nacken o pratar glatt så hon skall veta att det är en trevlig människa. Är det förvirrande för henne? Ligger hon o sover när det kommer nån bryr hon sig inte överhuvudtaget. Vi behöver ett gott råd snabbt, för att VETA hur vi andra i flokken skall hantera det här problemet!(Barnen är 13,11,4 år)Eller hade han helt rätt? Efter hans bedömning känner jag plötsligt att jag inte litar på henne. Vi har knappt använt orden "fy", "nej" utan istället försökt avleda henne när hon tex tuggat på något otillåtet. Hon sover i vår säng. Hon är inte ensam, utan jag är hemma. Inga stresslekar. Inga pinnar, inga bollar, ingen kamp. Allt för att hon skall formas till en trygg o harmonisk hund. Men vad har vi gjort för fel, eftersom hon morrar, o verkar vara osäker??!!!!

Vad jag blir ledsen när jag läser ditt brev, det är inte alls ett sådant fel på er hund, att ni behöver göra er av med henne och det skall ni absolut inte göra. Tänk att vissa "hundmänniskor" aldrig lär sig att lära sig hund, de bara snackar en massa undrar vad personen sagt vid en öppen dialog med någon som verkligen kan hund, lyssna inte på personer som är på detta vis de har ingen kunskap bara prestige och det är något hundar är helt utan. Ni behöver hjälp direkt via en kollega till mig som bor nära er sök det via www.immi.nu och eller ring mig på min betaltelefon 0939 – 107 10 32.

Det kommer att bli en kanonhund med rätt hjälp och ditt resonemang är redan rätt, dock sluta med nackatagen. Läs Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv för ökad kunskap.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund, en parson Jack russel har under de senaste månaderna börjat vägra att gå ut. Ut i skogen går bra, då är det hur kul som helst men på vanliga gator är det värre. Ibland funkar det men allt som oftast vägrar han och börjar ibland att skaka. Vad skall jag göra? Han är pigg och glad annars men motionen blir för liten då jag inte har möjlighet att varje dag gå ut i skogen.

Något har skrämmt din hund och det är allvarligt när en hund av den kalibern visar så kraftiga tendenser. Du behöver hjälp på nära håll, sök din geografiskt närmsta hundpsykolog via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min varghundshanne blir 3 i februari och har på senare tid blivit helt vettskrämd för större grupper barn som väsnas. Tror det hänger ihop med att han blev skrämmd av en moped-idiot som gasade på samtidigt som min mamma var ute med honom vid en skola, där barnen hade rast. Han vägrar att gå till skolan igen, nämligen. Nu är han nästan helt okontaktbar när större grupper väsnas och ska bara hem, han blir hysterisk när man närmar sig de här grupperna och drar för att komma bort. Han älskar barn annars - mamma är dagmamma och alla de barnen + de i hennes grupp är han galen i. Jag blir så ledsen över att han är så osäker och lider med honom, samtidigt som jag själv har väldigt svårt att hålla i honom då 70 kg börjar streta och dra för att komma bort från det läskiga. Är också orolig över att hans rädsla ska gå över i aggressivitet. Han har alltid varit lite småharig, men sen händelsen vid skolan för ca 1 och en halv månad sen har han bara blivit värre och värre. Vad ska jag göra för att få honom att inse att det inte är farligt?

Trevligt och kunnigt ställd fråga, jag tycker du skall läsa Memea Mohlins bok Innan det smäller, den handlar just om att lära hundar att skott, fyrverkeri och tillfälligt annat oväsen är okey när du är där. Hundar som utsatts för chocker, som din Varghund gjorde, så jobbar man bort denna obehagskänsla eller åtminstone flykteffekten av den på samma sätt som med skotträdsla. Man börjar så långt bort med det obehagliga ljud att hunden inte bryr sig, säg skolbarn på trehundra meters håll. Där är man positivt aktiv och så flyttas positionerna närmre och närmre till den punketen som hunden behöver tåla. Detta kan ta lång tid men och andra sidan du arbetar med din hund under positiva former varje dag och det är samarbete i sig som skapar bästa kommunikationen och därmed kontakt. Kontakt som används för att lära hunden, att lyssna och försöka.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min svärmor har en sk "Tollare" en hane som är 3 år. Han är kastrerad för att han skulle bli lugnare men det har inte hjälpt. Hon skaffade honom för att han var fin och hade inget intresse

i att jaga med honom eller aktivera honom mer än promenader varje dag. Hon ville ha en sällskapshund men vill inte inse att hon gjort ett dåligt val. Jag mår dåligt av att se hur hunden "far illa" och hur han desperat jagar allt och alla. Han klarar inte av bilar, cyklar, mopeder m.m. Hon vet att det är henne det är fel på men hon vill inte göra något åt det. Vad råder du mig att göra? Det är jobbigt att träffa dem och se hur understimulerad han är. Han skulle behöva uppfostran och rutiner. För mig är detta en form av "djurmisshandel", han har tydligen utvecklat någon form av magsår för att han är stressad enligt veterinären. Jag har övervägt att ringa till dig men jag tycker det är lite dyrt med tanke på att det inte är min hund. Men jag tänker på honom mycket! Jag skulle bli tacksam om du ville ge mig någon form av råd.

Jag lider med dig, det är i högsta grad vanvård av djur, det du beskriver. Kan du inte ta och gå ut och jobba med hunden, om inte varje dag så fyra fem dagar i veckan, det skulle ju ge honom ett bättre liv. Och vem vet matte kanske blir glad, för hon lär ju få det hon önskade med kastrationen, en mer harmonisk hund.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har tagit hand om en norwichterrier på 5 år. Hon har haft flera ägare, är snäll och fin men väldigt rädd. Hon reagerar på allt. En hög röst, slammer med grytlock, om man reser sig hastigt o s v. Hon reagerar med att se jätterädd ut och kryper undan och gömmer sig. Hemma hos oss är det väldigt lugnt och stilla - vi är ett äldre par. Men hur ska vi göra för att vår lilla tik inte ska vara så fruktansvärt lättskrämd och osäker. Ett annat problem är att hon fäst sig otroligt mycket vid matte i familjen. Det innebär att hon näst intill vägrar gå ut med husse och man får nästan dra henne runt på en promenad om inte matte går med. Hon bevakar matte ständigt och sörjer mycket bara matte försvinner en kort stund. Vi har haft vår lilla hund i ett halvår snart. Mycket tacksam för råd och hjälp.

Det låter som er lilla Norwichterrier inte haft det så roligt i sina tidigare hem, vilket tyvärr är en vanlig ryggsäck omplaceringshund, har med sig. Ofta är det också så att herrarna i de andra hemmen varit ruffa och hårdhänta. Ni får helt enkelt försöka att börja om genom att aktivera henne med saker hon gillar och du som matte får visa att husse är en positiv och mjuk person. Låt husse få göra det mesta av gott och kul med er hund och främst inomhus, låt honom inte dra iväg med henne på promenader, var bägge i den mån det går till att börja med. Läs gärna min bok Aktivera din hund och Marie Hanssons bok Min bästa vän- den köper ni lämpligast via Maries hemsida www.jycke-tryck.se Ni kommer att ha jättemycket glädje och nytta av dem, min bok finner ni i bokhandeln. I dessa böcker finns trevliga och roliga aktiveringsövningar. Er hund behöver göra av med sin energi på nyinlärning för att få mindre energi till sin rädsla.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min dvärgpudel är fruktansvärt rädd för raketer. Hur kan jag hjälpa honom innan nyåret? Fick stänga in mig på toaletten i fjol men det hjälpte inte.

Från www.jycke-tryck.se kan du beställa en CD med fyrverkeriljud. Sätt på CD:n varje dag på låg, låg volym ömka inte hunden, se till att du successivt höjer volymen allteftersom hunden accepterar ljudet, utan att den visar intresse eller oro, och låtsas

som ingenting om hunden tittar på dig och din reaktion, du kan på detta vis sakta lära din hund att detta är ett ljud som matte inte bryr sig om och därmed torde vara ointressant. Vad man INTE skall göra är att bära upp, ömka eller trösta en rädd hund, det bekräftar bara hundens rädsla och förstärker den. Se till att du rastar din hund extra mycket dagarna kring nyår och på platser där det inte finns barn med smällare/fyrverkerier.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstien**

Jag har en finskstövaretik som är 7 år. Min fråga är att vad kan man göra när hon är rädd för skott, åska, pipljudet som man hör i parlamentet på tv4. Finns det något man kan ta till för att avhjälpa detta problem? Till saken hör att när man är ute på jakt så kan du spränga en dynamit bredvid henne utan att hon bryr sig.

En sak är att ni på inget vis får ömka henne, när hon visar oro för ljud. Se till att ni noterar hennes rädsor mot ljud men utan att hon märker att ni noterat. Jobba så med obehagliga ljud att man låter hunden få höra dem på ett avstånd som man klart märker att hunden inte bryr sig om ljudet på, mycket, mycket successivt så närmar man sedan ljudkällan/volymen, på ett sådant sätt att hunden inte visar något obehag och eller rädsla. Det finns en bra bok om skott-träning som är skriven av Memea Mohlin Innan det smäller heter den, den kan var värd att läsas och prova. Eftersom er tik är medelålders och vad jag förstår aktiv med jakt, så tycker jag att det vore bra om en veterinär fick göra en grundlig hälsoundersökning på henne, så att man vet att allt är ok.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstien**

Min hund är en australian Catteldog som jag har tagit hand om. Hon är en omplaceringshund och har haft ca 5 hem innan hon kom till mig. Hon fyllde ett år i juli. Och hon är väldigt nervös och lite rädd och reserverad och då undrar jag om du har några speciella tips hur jag skall göra för att få henne att lita mer på mig? Jag har fått lite info från de förra hemmen och hon har vart utsatt för misshandel osv. Jag försöker att låta henne vara ifred så mycket som möjligt men skall jag göra nått mer? Hon bits inte eller morrar eller är hotfull på något sätt men hon ser rädd ut i ögonen och är väldigt reserverad. Några tips? Jag vill ju att hon skall må bra, och jag vet att det kommer att ta tid och det är jag beredd att ge henne, men jag kände ändå att jag kanske kunde rådfråga någon om hur jag skall göra för att hon skall trivas och bli den glada hunden som trivs med livet.

**Din hund och du behöver ett samtal med en hundpsykolog, där jag kan få veta mer och kan höra att du snappar upp vad jag säger och du direkt kan kontra med motfråga/påstående. Antigen kan du ringa mig på min betaltelefon för ett sådant samtal på 0939- 107 10 32 eller så kan du nå någon kollega till mig via vår hemsida;
www.immi.nu**

Det är väldigt viktigt att du talar med någon av oss utbildade hundpsykologer för att du och din hund skall få ett trevligt liv. Australisk Catteldog är en mycket speciell hund, och när denna typ av hund visar rädsla som du säger i ögonen redan vid så unga år så behövs proffsråd för dig att följa.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en blandrashund som är liv rädd för både smällar och fyrverkerier vad ska jag göra för att få henne lugn.

Jag skulle vilja veta hur stor din hund är för att kunna rekommendera ett naturpreparat som är lugnande utan bieffekter, Ring mig på min betaltelefon 0939-107 10 32. Annars är det så att du får parera så att ni går era rastningsrundor i en smällarfri miljö och på tider som de flesta inte är lediga och ute. Se gärna till att du kan under nyårshelgen komma bort från stad och smällare. Vad du definitivt inte skall göra är uppmärksamma din hunds rädsla och trösta, det gör det bara värre.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Mitt problem är att vi har tagit hand om en oplaceringshund som blivit misshandlad osv. Jag tror inte vi kan ge henne ett bra hem, vi har två barn plus en valp på 11 veckor. Hon har blivit jätte jobbig och lyssnar inte på oss. Hon tål inte när vi kramas eller vill leka med barnen. Hon skall bara avbryta oss och ställer sig i mellan. Detta är ett jätte problem. Plus att hon har blivit jätteful i pälsen och stressig. Vad skall vi göra? Jag tror att hon skulle få det bättre hos en ensam person med tid till bara henne eller till ett par utan barn.

Jag tycker inte heller att det låter som ert hem är den plats en misshandlad orolig individ får det bra i. Ta kontakt med Hundstallet i Sthlm, Hundstallet är en organisation som hjälper hundar till bättre hem och liv.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min varghundshane blir 3 år i februari och han är väldigt reserverad mot främlingar. Barn upp till ca 8-10 års ålder älskar han och springer fram till självmant, men alla som är äldre och som han inte känner skyggar han för. Jag släpper kopplet om någon försöker tränga sig på honom, så att han inte ska känna sig fångad (samtidigt som jag upplyser personen om att han inte vill hälsa), men det är jobbigt att han är så rädd för folk. Jag har alltid uppfostrat honom så att han får hälsa på alla hundar och människor som vi möter, så jag har inte uppmuntrat det här beteendet, tycker jag själv.

Din Varghund har detta genetiskt att inte vara intresserad av obehöriga, dessutom så finns det väl ingen anledning att folk skall tränga sig på honom om han inte vill. De nära och kära du har kan han troligtvis fördra, om inte så får de var med på era promenader och vara aktivt positiva med din hund utan att de för den skull tränger sig på honom. Han har rätt att själv välja sällskap och gör det även med nya människor om det intresserar honom.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en tik som har blivit lite knepig i sättet. Hon blev 1år i mars, det är en karelsk björnhund blev tjuv parad så det blev valpar 9 juni, det gick jättebra. Men sedan har hon blivit

så konstig. Hon kan inte vara ensam hemma när vi går ut för då skäller hon, blir rädd om en hund vill hälsa på henne då lägger hon svansen mellan benen och öronen bak och vill gå bakom benen på oss går jag eller min man ut så gnyr hon och springer gärna och lägger sig vid dörren. Hon skulle ha löpt nu i september men så har ej blivit. Det jag har beskrivit har kommit sedan ca 3 veckor. Hon blir rädd om det praslar i buske när vi är ute. Hon vill också gärna hoppa upp i ansiktet på oss nypa oss i händer och ben.

Detta låter mycket och komplicerat, jag behöver få veta mycket mer. Antingen så söker du mig på min betaltelfon 0939 – 107 10 32 eller så söker du någon kollega till mig som bor nära dig, du behöver få hjälp nu så att detta inte accelererar. Karelsk Björnhund är inte vilken hund som helst, så sök hjälp. Sök Hundpsykolog på vår branschorganisations hemsida ; www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Det är så att min hund som är en eng.staff tror jag, är deppig och jag vet inte om det är det eller om det beror på något annat. Han är inte lika glad, äter inte mkt, gått ner några kilo och inte har glimten i ögat. Det har varit en tuff tid för oss båda, både hans husse och den andra hunden i familjen har gått bort, med kort intervall. Han har mått bra under tiden jag och han bodde hos bekanta på landet under fyra månader. Jag var hemma hela dagarna, han hade alltid uppmärksamhet av barn och friheten i huset osv. Nu är vi tillbaka till stan igen, bor i lägenhet och jag jobbar halvtid men snart heltid. Klara inte av att se honom så här, han är mitt allt! Antar att det beror på psykologi eller kan det vara en "fysik sjukdom", ska jag uppsöka veterinär?

Usch ja, vad hemskt det är att se sin hund må dåligt, börja med att låta en veterinär undersöka honom, så att du vet att allt är ok. Sedan så tycker jag att du får ge extra mycket ansträngning åt att aktivera honom på era promenader, framförallt, med olika utvecklande aktiviteter. Det finns en lättläst och jätte trevlig bok där du får femtio sidor med tips på aktivering.

**Köp den via www.jycke.tryck.se Boken heter Min bästa vän och är skriven av Marie Hansson
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min bror har en Rotweiler som betar sig väldigt skumt mot mig, och jag vet inte varför. Så fort han får se mig så "mopsar" han upp sig, lägger öronen bara en aning bakåt, reser lite ragg precis vid svansroten och spänner upp sig. Jag försöker att inte bry mig om honom och går inte fram till honom. Flera gånger har han själv kommit fram till mig för att bli klappad, men när jag börjat klappa så morrar han åt mig. Då slutar jag givetvis genast. Detta beteende gör mig lite skraj och osäker, spelar han på det eller vad är det frågan om? Jag har ju inte gjort hunden något! Skulle inget hellre än att vilja vara hans vän och kela med honom - men inte när han betar sig så här. Vad kan jag göra?

Tack för din fråga, som säkert berör väldigt många människor. Din brors Rottweiler ser din oro och det gör honom osäker på dig, så enkelt är det, så vitt ni två inte haft något gräl någon gång. Att din önskan är att umgås med hund är härligt att läsa. Se till att de närmsta gångerna ni träffas så gör ni det ute på promenad, göm godisar till honom,

tappa en handske och be honom apportera den med andra ord var aktiv på ett kul och lite mentalt krävande sätt, han kommer att älska dig. Tips om aktivering finns i min bok *Aktiver din hund*. Vad det gäller att kela och klappa, så låt honom komma till dig och låt hon få krusa dig, det vill säga sitta nära, putta på dig och småpipa lite. Om du blir hans bästis utomhus, så kommer du att bli hans bästis även inomhus och du, försök då att släpp taget om din rädsla så du ger honom rätt signaler, vän inte obekant.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en rottweiler hane på 13 månader. Han har alltid varit petig med maten. Men nu har han slutat äta överhuvudtaget. Han kanske tar en tugga per dag på sin höjd. Nu har han börjat magra och jag använder det kraftigaste fodret jag kan hitta för att få upp han i vikt men det räcker inte. Jag har prövat vart enda foder jag har hittat men alla är lika "äckliga". Jag har provat med att gå en lång promenad med honom innan maten och att plocka bort maten om han inte äter den. Eftersom att han fortfarande växer tycker jag att det är viktigt att han inte går ner i vikt. Nu har det gått så långt att man kan se revbenen på honom. Vad ska jag göra. Allt annat än hans egen mat går ner så det kan inte vara något fel på honom.

Du skall meddetsamma ta honom på en veterinärundersökning och jag frågar mig om du avmaskat din hund sedan du fick honom, om inte så är nog även det dags, men som sagt till en veterinär direkt.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hane ska snart fylla två år. Han har aldrig varit besvärlig innan när tikarna löper men nu är han som förbytt. Han ylar, skäller, matvägrar drar i kopplet m.m. Och vill absolut inte träna. Jag vet inte vad jag ska ta mig till för att det finns många tikar i området.

Din hane har först nu blivit mogen nog att förstå sig på damer. Han är kär och du vet kanske hur det känns, inget annat har någon betydelse. Du skall inte låta honom hälsa på löptikar, inte heller stå och dofta eller slicka på tik urin. Träna honom mer än vanligt och på plats långt ifrån hemområdet, där det troligen kan vara mindre tikdofter och låt honom matvägra, servera maten och ta bort den efter femton minuter om han inte ätit. Bara han dricker så är det ingen fara på ett par tre dagar med maten, han äter när han blir hungrig om han får lära sig att det inte krusas hela tiden med maten, och att den inte hela tiden är tillgänglig. Servera maten sent på kvällen efter all aktivering.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min lilla pappilonkille på snart ett år gör mig fullständigt galen. Är det en alldeles speciell ras att uppfostra? Jag har tidigare haft cotton de tular och före det en schäfertik utan något som helst problem. Fido har blivit kastrerad vid 8 månaders ålder eftersom han behövde ut 12ggr om dagen, det blev bättre men inte bra, sista rastningen är ca 22 på kvällen och 06 på morgonen ändå kissar han inne även bajsar. Får han chansen att komma till sovrummet och ligga i sängen så kissar han nästan direkt. Nu är det inte det enda problemet utan han är herre i huset och jag har varit konsekvent och bestämd och mycket kärleksfull mot honom.

Veterinären har fått klippa klorna på honom med krage på eftersom han hugger. Nu har vi

köpt en liten munkorg som han måste ha under kloklippningen annars hugger han. Vi har skaffat en s.k. DAP och satt in i kontakten och är på refillen nu. Ingenting hjälper, snart orkar jag inte med detta lilla monster. Han biter i fingrarna drar i tidningen om man läser. Jag tar han i nacken och vänder honom på rygg och släpper honom inte förrän han lugnat ner sig. Han visar tänderna och morrar. När man sedan släpper honom så fortsätter han igen och igen. Jag börjar tro att han inte är frisk i huvudet. Vad ska man göra med honom, vi gömmer saker och då är han jätteduktig, då kan han sitta och vänta tills man säger sök. Men man orkar ju inte i timmar. Han är verkligen en stor hund i litet format. Borsta honom går inte heller.

Din Papillon verkar ha fått en mindre trevlig behandling med ryggvändningar och utskällningar, detta är en av orsakerna till hans bitande. Han litar inte på er, ni har signalerat det till honom. Jag vill rekommendera er att ta kontakt med kollega till mig, för att få konsultation på plats och hjälp att vända denna tråkiga situation till den trevliga som ett hundinnehav skall vara. Sök er närmsta hundpsykolog via www.immi.nu det lär ni inte ångra.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en 11-årig irländsk settertik. I samband med att vi nu avser flytta till England, har vi diskuterat att låta henne stanna i Sverige, hos min bror och hans familj. De känner henne väl. Förutom att det förstas är känslomässigt jobbigt för oss att lämna henne, undrar jag om ni kan bedöma hur detta kan komma att påverka vår hund. Att ta med henne till England är naturligtvis möjligt, men då vi avser resa till Sverige förhållandevis ofta, ser vi besvär för henne med flygresor och/eller långa bilresor.

Troligen ett klokt beslut, som slutar bra för alla parter om er hund blir väl behandlad i alla sammanhang.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en nova scotia duck tolling retriever. Jag undrar just om den rasen är snäll med kattor, för jag har tänkt skaffa en katt.

De flesta hundar har lätt för att acceptera en kattkilling, men se till att hunden inte kommer åt kattens mat och låda, det är inte hälsosamt för hunden.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en Shiba som vi ska para nu till sommaren. Men vi har upptäckt att hon blivit rädd för "glassbilmelodin" hon skakar o darrar när den kör förbi och spelar. Vad händer med valparna när hon är dräktig och vad kan vi göra för att vänja henne vid detta ljud. Vi har besökt glassbilen under glada tillrop och försökt att bjuda på glass - men dessvärre hon har bestämt att glassbilen är farlig. Vad kan hända om hon ska dia och glassbilen irriterar.

Bra fråga och förhoppningsvis i tid. Er tik kommer att överföra rädslan på valparna och därför bör detta problem undanröjas innan parning. Ta kontakt med kollega till

**mig på er hemort, omgående, för konsultation och hjälp. Sök kollega via www.immi.nu
Mitt telefon nummer är 0939-107 10 32**

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en tibetansk terrier som nu är 13 månader. Vi kastrerade honom för några månader sedan då han var väldigt stressad för alla löptikar som finns i området. Den stressen har blivit mycket bättre, men det han har börjat med för ca en månad sedan är att han nattetid börjat skälla när han ligger i vard.rummet (dit han gått alldeles själv) och vill att flocken ska komma. Det vi gjort är att vi totalt ignorerade hans försök och då slutade han för en tid, men nu är allt tillbaka igen och nu slutar han inte hur länge vi än ignorerar honom. Det är mycket frustrerande då vi bor i lägenhet och stör våra grannar samt att vi behöver vår sömn. Under dagarna aktiverar vi honom på våra promenader och kör en hel del hjärngympa också. Vad göra?

Ta kontakt med er närmsta hundpsykolog via www.immi.nu för konsultation på plats.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en shih-tzu tik på 11 mån. Problemet med henne är att hon kissar ner sig jämt. Det kan vara när man hälsar på henne, pratar på ett visst sätt, osv. Oftast är det när min sambo eller min mamma pratar eller gosar med henne. Om man pratar till henne med "ynklig" röst så kissar hon också. Det är väldigt jobbigt. Vi har en till tik på 2,5 år och har aldrig haft det här problemet med henne. Varför gör hon så här? Hur kan man träna bort det? Eller går det över när hon blir äldre?

Er tik känner att ni är hotfulla i er samtalston och eller ert kroppsspråk. För att få rätt på detta problem snabbt, så är en konsultation bäst eftersom min kollega då kan vara på plats och se vad som händer och därefter ge adekvata råd.

Sök kollega via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund är rädd för människor som vill hälsa på henne. Det kan vara väldigt jobbigt ibland. Finns det något jag kan göra? Lite råd? Eller kanske någon bra kurs man kan gå i?

En hund som är rädd för människor mår inte bra och i ett samhälle och kan hon dessutom bli farlig om någon människa inte förstår hennes signaler och pressar sig på. Mitt råd är att du tar kontakt med kollega till mig för träff och konsultation, på så vis får du bästa råd och hjälp. Sök kollega via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en blandras tik på lite över ett år. Problemet är att hon blir helt tokig när det kommer nån eller att hon bara hör ytterdörren öppnas eller stängas. Hon skäller och ylar o måste gå till dörren för att se vem det är som kommer. Till och med på natten börjar hon morra o skälla.

Försöker man hålla i henne så slutar hon inte o morra utan håller på ända tills hon får gå till dörren. Vi bor i villa och det är likadant överallt man är med hunden. Inte bara hemma. Vad kan man göra åt detta??

Er hund verkar stressad och orolig över ljud och särskilt ljud från dörrar. Jag får be dig att ta kontakt med kollega till mig i ditt hemområde så att ni kan samtal och finna trolig orsak till problemet/beteendet och därmed få adekvat hjälp. Sök kollega via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en liten blandrastik, som tidigare varit lösdrivande i Spanien och kommit hit genom en förening. Ras är det ingen som vet, men uppskattad ålder är någonstans mellan 1-1½ år. Mitt problem är att hon är väldigt osjälvständig och hänger efter som en liten klisterlapp. Jag försöker med alla medel att aktivera henne och få henne intresserad av tuggben och leksaker, men utan resultat. Hur går jag till väga med att få henne att känna sig trygg och sysselsatt med annat istället för att hela tiden hänga mig i hasorna?

Precis som du gör, aktivera henne på dina promenader och ibland från och till inomhus men då aldrig när hon ber om det. Jag vet inte hur länge du haft din hund, det kan ju ha betydelse att hon inte riktigt acklimatiserat sig ännu.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en boxerhanne på fyra år. Har nu fått stora bekymmer för ett nytt beteende hos honom. Han visar aggressivitet mot barn och detta har bara blivit värre det senaste året. Han blir alldeles stel, morrar, skäller och nafsar mot barnen. Det går lite bättre med äldre barn (5-8år) än mot yngre. Jag har inte haft någon möjlighet att socialisera honom med barn eftersom det inte funnits naturligt i min sociala krets men den sista tiden har mina vänner skaffat barn och det skapar stora problem för mig när jag inte vågar träffa dem tillsammans med min hund. Jag blir mycket nervös och osäker själv eftersom jag inte kan lita på honom när vi träffar barn och nu förtiden undviker jag dessa situationer. Men det kommer inte att fungera länge till, vad händer när jag själv vill skaffa barn? Läste att man bör träna hunden att vara med barn, kanske gå en promenad tillsammans eller så. Men hur ska jag våga ta risken att det händer något. Tror att det här problemet har skapats på grund av mitt sätt att vara mot min hund och på de signaler jag sänder honom.

Ja du är delaktig så till vida att du inte socialiserat honom med barn och som du skriver att du känner dig osäker. Jag råder dig att ta kontakt med kollega till mig för att få konsultationspromenad och samtal kring hur du skall bete dig. Det kommer att ge dig trygghet och massor av bra tips. Sök kollega via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en dobermanntik på 4 år. Jag köpte henne då hon var ca ett år, och hon hade då bott i två olika hem. Vid mina visiter innan jag köpte henne så verkade hon harmonisk. Något reserverad första gången, men då jag fikar en stund kom hon själv och tog kontakt och ville

leka. Säljarna hade haft henne sedan hon var 5 månader, och sålde henne p g a att deras andra hundar inte kom överens med henne. Vårt problem är att hon är så väldigt osäker på både hundar och människor. Möter vi en hund hon inte känner skäller hon mycket, men om hon får lov att hälsa och den andra hunden är lugn, så vill hon snart leka. Tyvärr tror ju de flesta att hon är aggressiv bara för att hon skäller, och vågar därför inte låta sina hundar hälsa. När det gäller främmande människor så fungerar det alldeles utmärkt hemma och när vi hälsar på andra, men när vi promenerar så reagerar hon på minsta lilla avvikande beteende. Och återigen så tror ju folk att hon är livsfarlig bara för att det är en dobermann, och många betar sig därför konstigt - stirrar, saktar in, går omvägar. Hon är särskilt känslig för män och människor med käpp, krattor, sopborstar eller liknande tillhyggen. I början var hon även rädd för mig när jag moppade golven. När vi möter hundar brukar vi ta ett steg åt sidan och så får hon sätta sig ner. Om hon står upp så hoppar hon gärna på mig. Ibland går det bra, men ibland fungerar det inte alls. När vi möter människor så försöker jag låtsas som ingenting och bara gå förbi, men om hon blir alltför fokuserad så tillämpar jag ovanstående metod. Har du något bättre förslag, för det här fungerar ju inte riktigt.

Ja, jag har massor av idéer. Skaffa promenadhundkompisar och gå på promenad med dessa ett par gånger i veckan, jobba mentalt med träning, så som exempelvis Sök och Spår med era hundar. Ide och fantasihjälp ger min bok Aktivera din hund och Marie Hanssons bok Min bästa vän dig i massor. För att bättre förstå din hund, som troligen blivit illa behandlad/skrämd av män med tillhyggen, så läs Eva Bodfälts bok Kontaktkontraktet och Anders Hallgrens bok Hundarnas gyllene regler. Denna litteratur kommer att ge dig allt du behöver för minst ett år framåt, läs den och lär. När hon skäller och du ogillar det, frys din position och ignorera din hund, så fort hon tystnar om än för en sekund beröm, ignorera igen om hon börjar skälla igen. Dobermann hundar är extremt sensitiva hundar som bara behöver små vinkar och mycket belöning för att nå korrekt uppförande.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en hund, blandras mellan dvärgpincher och terrier som är 2½ år. När vi fick honom för ca ett år sedan visade han tendenser till att vara strykrädd. Han var också rädd för barn. Idag låter han barn klappa honom. Han är kaxig men väldigt kelen och tillgiven. Vårt problem är att han hyser agg till en grannfamilj till oss. De har en liten vit hund som han inte tycker om. Han har vid två tillfällen gjort utfall mot dem. En gång mot hunden och nu här om dagen gjorde han utfall mot deras son och försökte bita honom utan anledning. Hunden var inte med. Han har även gjort utfall och försökt bita oss ibland. Hur får man bort sådana tendenser?

Eftersom ni inte känner till er hunds första år men ändå kan förstå att det varit obehagligheter med i dens liv, så vill jag rekommendera er att ta kontakt med kollega till mig för att få konsultationshjälp i ert hemområde. Denna typ av problem löses enklast och säkrast genom att en hundpsykolog får se på beteendet och att man kan föra ett samtal. Sök kollega via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund, en labrador, har den senaste tiden börjat morra argsint, dels när han äter om man kommer bakifrån o när han ska sova men även på andra människor som han känner väl. Det

är oftast när man kommer upp bakifrån men även om man kommer framifrån, men han bits inte eller så. Börjar bli lite orolig att nått är fel, älskar verkligen min hund. Det konstiga är att börjar man leka med han så blir han lika glad igen vill bara veta vad det kan vara för nåt. Han är 2 år gammal och har nyss haft ett halsband mot fästingar och vi har fått höra att det kan skada psyket på hunden, men vi vet inte. Vad ska man göra om han morrar?

Psyket skadas inte av fästinghalsband, däremot finns det många hundar som fysiskt på olika sätt visar negativa symtom. Gör ett veterinärbesök, så att ni får kollat framförallt öron, ögon, hals, analsäckar och höfterna på honom. Om allt är okey tänk då på om ni skrämt honom i dessa situationer du beskriver som morriga och i så fall retas inte med honom och framförallt inte då han äter och sover.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag och min sambo väntar barn i början på augusti. Vi har en stövare på 1 år som vi har tänkt lämna bort under en månad i samband med barnets ankomst. Nu undrar vi om vi gör rätt eller ska vi låta våran hund vara med från början?

Det finns ingen anledning att lämna bort hunden och dessutom så ökar ni på det beteende som ni troligen är rädda för skulle uppenbara sig. Se till att hunden får sina långa härliga och aktiva promenader även efter babys hemkomst, det är lugnt och skönt även för er att få komma ifrån dagens alla sysslor kring en baby, den stunden i skogen med hunden. Se till att både husse och matte får sin egen stund i skogen med hunden, det gör att ni orkar mer och gläds extra åt er familj. Hunden blir inget problem för ert barn utan snarare en tillgång.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Våran labrador hane har börjat visa ett beteende som vi inte sett tidigare. Han är 4 år gammal. Han har börjat morra, visa tänderna och har även gjort utfall främst då mot pappan i huset. Säger man åt han blir han värre. Men vips så försvinner det och han blir som vanligt. Han har även gjort det om man säger åt han att göra något som han inte vill. T.ex han har fått en godis som han spottar ut och så säger man med snäll ton åt upp den. Då blir han aggressiv. Men säger man hans namn och han blir som vanligt. Han skäms ofta efter sina "utbrott" Och blir väldigt underlägsen. Förut hade han en filt som han såg som hans. Och vi pratade med uppfödarna och dom tyckte vi skulle ta bort den, trodde att han visade dominans. Det blev en skillnad och han slutade med sina "utbrott" men nu har dom börjat igen. Och om det inte blev bättre tyckte dom att vi skulle kastrera honom. Kan det verkligen bero på att han försöker dominera ? Eftersom han främst visar det mot män, även aggressiv mot en del andra han hundar. Eller kan det vara något annat som gör att han blir såhär. Kastrering känns som en sista utväg.

Din hund har ingen anledning att försöka vara dominant den rollen kostar mer än den oftast ger i vinst, att han är så här mot män tyder på att män är/ har varit opålitliga och hårda mot honom. Se till att herrarna i hundens närhet är sjysta och uppför sig vänligt. Ta hunden till en veterinär så att det inte felas honom något. Jag tänker på sjukdom då jag läser ditt mail.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en Cavalier king charles och den skäller på postbilen vad ska jag göra? Sedan när vi är på promenad där det kör bilar då springer hon runt och ska försöka springa efter och så skäller hon. Är hon rädd eftersom hon gör så, hon är 3 år

Din Cavalier är stressad av bilar/billjud. Att lära henne att bilar är positiva så till vida att man skall koppla av vid deras närhet är en inlärningssak. Ta dig tid att stå still i kopplet och vänta alldeles tyst på att din Cavalier själv tar kontakt med dig, när hon lugnat sig. Det vill säga uppmärksamma inte detta oros beteende det förstärker hennes tro att det är farligt med bilar, vilket det i och för sig är på fel plats och under stress. Undvik inte bilområden, träna försiktigt i dem.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vår schäfertik (4 år) har blivit livrädd för att åka bil. Vi kan enbart med lock och pock få in henne i baksätet om matte sitter där och hon (vovven) får ligga i hennes knä! Tror själv att hon blivit skrämmd av något som har med bilåkande att göra. Har krockat en gång och då var husse knappast lugn och sansad precis, så jag undrar om det kan vara detta det beror på. Vi har bytt bil i hopp om att det skulle bli bättre, men icke. Vill också nämna att vi även har en hund till på åtta år, och hon älskar att åka bil. Vare sig husse krockar eller inte!

Krocken är en av orsakerna. Sök kollega till mig för att lösa problemet, som bör ske med konsultation på plats. Sök hundpsykolog via www.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en fråga ang. min border collie, är det vanligt att dom vill vara för sig själva alltså att dom inte vill leka med andra hundar. Min hund vill inte det utan hon markerar med att visa tänderna till andra hundar ÄR det normalt?

Hon också lite reserverad när Husse kommer hem från sitt jobb då går hon undan är det rätt, jag är hemma hela dagen med hunden då leker hon och har kul men så fort husse kommer så släpper hon allt. Ser hon sin husse som en Stark flockledare, det är han som har tränat hunden.

Att din hund inte uppskattar vissa hundar att leka med är väl okey, valet är fritt för var individ. Men att din hund är rädd för sin husse är inte trevligt att höra. Jag tycker att du skall vara med vid träning så att du kan se så att det inte går hårt till, vilket det verkar när man läser ditt mail. Din uppgift är att se till att er hund är trygg både med husse borta och närvarande. Trevliga böcker för inlärning finner du hos www.jycketryck.se och läs gärna Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv, den finns på bibliotek och i bokhandeln och få din man att delta vid läsningen.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en dvärgtax född -99 som morrar, visar tänder och huggar när vi i familjen klappar henne eller om vi rör oss när hon är under bordet vid våra måltider. Hon har vid flera tillfällen

bitit min son i fötterna. Vi har tagit henne till veterinär för att utesluta att hon har ont. Vad ska vi göra, det är inte kul att vara rädd för sin hund.

Något gör att er Tax känner sig hotad av er. Under bordet behöver hon helt enkelt inte vara, se till att den platsen inte är tillgänglig och se till att hon har en egen mysig fåtölj eller så, dit ingen går. Ett ställe som hunden har för sig själv, så att hon kan få lugn och ro när hon önskar. Jag skulle vilja att ni tog henne till en ny veterinär för fullständig kontroll, det verkar inte stå rätt till. Kontrollera allt från synen till analsäckarna.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vår hund, en korthårig collie 10 1/2 månader, är väldigt lättskrämd. Han blir rädd för brummande ljud, är otroligt åskrädd och rädd för alla ljud som påminner om åska. När han blir rädd är han rädd i flera timmar, flämtar och darrar i hela kroppen. Vi har fått tabletter utskrivna för åskrädsla men vi kan ju inte ge honom lugnande tabletter varje dag. Varför blir han så rädd, kan det tränas bort och vad kan man göra när han blir så rädd?

Det är lätt hänt att förstärka sin hunds rädsla om man inte är kunnig på hund, ta därför kontakt med kollega till mig, som får träffa er och se era situationer och er hund. Sök kollega via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har ett litet problem. Jag har fyra hundar en stor blandras, en strävårig tax tik och hennes två valpar (en från varje kull) Nu är frågan den yngsta hunden är en blandras mellan tax och jack russel. Hon är ett år, jätte trevlig liten krabat men hon skäller och gnyr och drar i kopplet så fort hon kommer ut. Ibland kan hon tom. yla när hon är ute. Jag kan inte lämna hundarna ensamma hemma för den lilla gnyr hela tiden och får med de andra. Frågan är varför hon gnyr och skäller när hon är ute och vad kan jag göra åt detta?

Jag rekommenderar dig konsultation av närmst till dig boende kollega till mig, det är enklast löst om hundpsykologen och du kan ha ett samtal. Sök kollega via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har plötsligt fått ett bekymmer med min snart 7 månaders tik, hon är otroligt snäll, tillgiven och framåt och älskar att träffa människor och andra hundar MEN av någon underlig anledning har hon, när hon träffar nya människor, börjat huka sig och ibland även kissat ner sig. Detta händer även om man ser att hon är glad och viftar på svansen. Jag förstår inte vad jag ska göra åt hennes beteende eftersom jag har en liten hund till (äldre) är jag lite orolig att detta ska "smitta av sig". Vad kan det bero på och hur ska jag komma på ett sätt att förändra hennes beteende. Kanske ska tala om att hon aldrig visat rädsla för människor eller djur och hon har aldrig fått några slag eller på något sätt skrämt henne.

Det som kan vara orsaken, 1 att hennes löp är på väg och det kan förändra en annars trevlig "personlighet" till ett annat beteende som du beskriver och eller så kan tikar vid löp bli sur och buttra, precis som det blir olika för oss kvinnor vid "samma tidpunkt". 2

att folk hon hälsar på är stora, långa och kanske lite mörka i rösten. Be människor som vill hälsa på dina hundar att de får sitta på huk, titta förbi hundarnas blick och klappa dem på bröstet, inte på huvudet, så skall du se att din unga tik förstår folk bättre. Att kissa vid hälsning är ett starkt undergivande tecken/språk.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en blandras hund som är 1 år och 4 månader. Han är väldigt go och lugn när han är hemma. Men är vi borta, har han VÄLDIGT svårt att koppla av. Han ränner fram och tillbaka och lyssnar inte mycket på oss. Lyder bara korta stunder, så vi blir rätt tjatiga. Jag behöver nu tips för att få honom att koppla av även borta. Hur jobbig han än har varit, så direkt när vi kommer hem stupar han i sin korg eller i soffan.

Din hund kan inte koppla av borta, för mycket intressant där eller för stressigt där med andra djur/barn eller så. Gå en extra promenad med din hund innan ni kommer fram till ert besök. Väl inomhus låt hunden få vatten och gå ett varv för att dofta och hälsa, sedan är det bara att ligga vid dig kvar. Koppla hunden hos dig, så slipper du tjata. Successivt med åldern och träning kommer ni båda att finna en större harmoni med att gå på besök, så träning är alltså tipset.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en 7 rasig blandis. Han är väldigt rädd för fyrverkerier och smällare. Vi har fått utskrivet av veterinär lugnande tablett, man får ge honom 2-4 st, vi har gett honom 4 st efter som det inte hjälper med 2 st, men 4 st hjälper inte heller, han blir lite påverkad av tabletterna börjar dregla och så, men ändå med fullt medvetande. Och lika rädd. Han blir så rädd att han försöker gräva sig ut i genom väggarna och golvet, och han vägrar att gå utanför dörren på flera dagar. Han liksom sätter sig i bajsställning tillslut och försöker knipa i hop, så man får bära ut han utan för dörren så han kan bajsas, sen springer han snabbt in i gen! Vad ska man göra?

Du skulle till att börja med tränat detta problem mycket tidigt. De dagar som är värst åk till skogen, där det är tyst, och rasta din hund väl. Hemma, ha hunden i det rum som har bäst förutsättning för att vara skyddat från ljud utomhus, dra ner persienner, ha på musik på repeat som inte innehåller fyrverkeriljud i detta rum, se till att hunden har vatten och att den kan komma i kontakt med er. Ge honom hans tablett och försök ignorera honom. Ju mer vi tröstar ju värre tror hunden att det är.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en del problem med min kines-hane som är 2,5 år. Han har bott på en kennel hela tiden innan han kom till oss. Vi har haft honom i 3 månader nu. Problemen är följande; han är väldigt skygg mot andra människor, morrar och skäller, dom får inte komma nära honom, inte ens dom som han har träffat regelbundet hela tiden. Han skäller så fort det går någon i trapphuset och när det knackar på dörren. Det största problemet är dock att han absolut inte klarar av att vara ensam hemma mer än 20 min. Då ylar han och kissar ÖVERALLT! Har provat gå in i ett annat rum, det går bra. Har försökt att utöka tiden lite grann men det har inte

blivit bättre alls. Frågan är om det går att göra något åt de här problemen eller om vi ska lämna tillbaka honom. Går det att ge honom något lugnande? Har också provat att ha hundvakt, men det går inte heller han betar sig likadant i alla fall. Han vill bara vara med oss.

Er hund är inte socialiserad, utan har levt sitt liv på en kennel, för att komma till rätta med problemet krävs konsultation flera gånger av hundpsykolog. Sök kollega via

www.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min nyss fyllda ettåriga mellanpudel har börjat morra åt oss familjemedlemmar. Olika situationer: När han äter på ett ben, ger man honom en t.ex en korvskiva som han äter när man håller den i handen så kan han börja morra när han ätit klart och man klappar honom, ligger han i min säng eller på golvet och jag kommer och klappar honom så kan han morra. När man fyar honom så blir han bara morskare, det tycks inte bita på honom att vara arg. Vi är hundvana haft hund nu i 25år och det har aldrig varit sådana här problem, de andra hundarna har varit av större raser och tikar. Förstår att det är någon slags trots men hur skall vi komma tillrätta med det? Hunden är annars världens gulligaste och mycket för kontakt ligger man i sängen hoppar han dit och lägger sig så nära som möjligt, sitter man vill han ofta upp i famnen osv. Snäll och glad till alla som kommer och hälsar på.

Er mellanpudel anser att vissa situationer är ”hotande” varför han säger det med sitt morrande. Läs Anders Hallgrens bok Hundars gyllene regler och Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv, för att öka er kunskap och skäll/ryt eller på annat sätt var Aldrig hård mot hunden. När den morrar gå därifrån utan ett ord. En ögonlysning hos veterinär för att fastställa hundens ögonstatus, kan vara på sin plats. Många Pudlar ”lider” av ögonsjukdomar.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Varför gräver våran strävåriga tax i mattan i vardagsrummet etc? Och varför gnäller han när han väl kommit in och själv valt att gå in? Och varför gör han inga som helst tecken på att vilja gå ut? Det har mina andra hundar gjort. Har haft Golden retriever, labrador samt schäfer erfarenhet.

Er tax kan känna doften av något i mattan eller på golvet. Att hunden inte säger till när den vill gå ut, kan ha flera orsaker. När han gnäller kan det också betyda massor av olika, från underkastelse till stress. Jag har fått veta för lite i ditt mail om hunden och dess liv, för att kunna vara tydligare i mitt svar.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en fråga om min hund och hans beteende mot min flicka som är 12 år, han morrar och visar tänderna allt efter min son misshandlat mig så när hon kommer nära mig blir han arg kan han ta fel? Hon kramar om mig då morrar han blir jättearg. Han reagerade inte den dagen då detta hände fast han "såg" detta kan han ha tagit fel? Han har fått en kompis och det fungerar jätte bra. Han är nyss fyllda 2 år.

Har lite svårt att förstå din fråga, men en hund som morrar är osäker och när människor kramas, så är närheten laddad anser din hund, varför den morrar av osäkerhet för vad som händer.

Se till att hemmiljön är lugn och harmonisk för bästa grund till gott hundägande.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en Labrador hane på ca 6 månader, som inte tycker om oss. (Känns det som i alla fall) Han blir inte speciellt glad om vi har varit borta. När vi är ute och har honom lös bryr han sig inte om oss alls, han lyssnar inte alls när vi ropar på honom hur vi än ropar har provat alla sätt. Även om vi har godis så bryr han sig inte, han kommer och går som han själv vill. Jag har tränat honom ända sedan vi fick honom när han var 8 veckor. Han har varit bättre på inkallningen förut. Är det för att han börjar komma i "tonåren"? Att han inte kommer på en gång när man ropar kan jag leva med, men känslan av att det är oss han inte tycker om är inte rolig. Han är gladare mot främmande människor än mot oss. Vi har aldrig varit dum mot honom så jag förstår inte vad som är felet varför just vi är så ointressanta, vi kommer verkligen sist på hans lista! Jag har provat allt från att ignorera honom till att ge honom uppmärksamhet hela tiden. Mitt tålamod börjar ta slut det känns så tråkigt och ledsamt. Vad ska vi göra så att han tycker matte och husse är det bästa som finns? Vi har en till hund på ca 3 år som verkligen är en "matte gris". Jag har inte märkt någon "svartsjuka" mellan dom. Det är full rulle och bus mellan dom två.

Din hund har en artvän, då kan det bli svårare att "bryta" igenom som människa, är ett alternativ, ett annat kan vara att er hund kan behöva en veterinärundersökning, så att man vet att allt är okey, hörsel och så. Att du/ni tränar för lite och för ointressant och eller för "hårt" kan vara ett tredje alternativ. Umgås och träna med hundarna var för sig minst en gång om dagen och med egen promenad i det sammanhanget, läs gärna min bok Aktivera din hund för fantasihjälp.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har 2 st am. cocker flickor, (7 år och 3 mån) Hon som är 7 år äter inte alltid sin mat här hemma, fast att hon får exakt samma mat hemma som hon får när hon är på hunddagis och där äter hon ALLTID. Vad ska jag göra ?

Se till att dina hundar får äta var och en för sig i lugn och ro, då den andre hunden inte är nära. Om någon av hundarna inte vill ha sin mat, ta bort den och ge inget annat förrän det är dags för nästa mål.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en 12-årig Soft coated wheaten terrier som visar aggressivitet mot de flesta andra hundar man möter ute. Hon har gjort det sedan 7 års-åldern men nu känner jag att jag vill ta kontakt med en hundpsykolog för detta. Hon har en väldigt aggressiv pappa så det kan vara genetiskt. Hon har fått mycket stimulans, tid och kärlek hela sitt liv och anledningen att vi inte sökt hjälp förut har varit att vi helt enkelt inte har trott att det går att göra något. Men nu är det

jag som har hela ansvaret för henne då hon flyttat med mig och jag vill åtgärda problemen. Hon är fullt frisk, aktiv och snäll mot människor men har stark vaktinstinkt. Vet du vem jag ska ta kontakt med för att nå en leg. hundpsykolog?

Du når närmsta hundpsykolog via www.immi.nu som är vår branschorganisation. Tänk på att din hund är väldigt gammal och som du säger att hon varit "viktig" sedan sju års ålder får mig att tro att hon kan ha åldersförändringar i ögon, öron eller inre organ, se till att få henne ordentligt undersökt av en kunnig veterinär. Sedan är det alltid så att en terrier är en terrier och med detta kommer massor av energi och beslutsamhet, var rädd om din gamla hund.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en 1 ½årig Lhasa-Apso hane. Nu är det så att det är som att ha en skugga efter sig. Han går efter mig överallt. Jag har provat att stänga ute honom från t.ex. toaletten det går bra utan att han låter. Han klarar av att vara ensam hemma utan att skälla eller annat. Han är med mig på jobbet 3 dagar i veckan. De andra dagarna är jag ledig. När jag ska lämna honom ensam säger jag åt honom att han ska "stanna hemma" då går han och gömmer sig med slokat huvud som om han gjort ofog. Jag låter han vara som det är och går. Hur kan man få bort svansadet som om han måste ha uppsikt på mig. Jag bor i en öppen planlösning så oftast ser han mig men om jag försvinner kommer han direkt. Likaså när vi vaknar följer han direkt. Ute springer han gärna runt men försvinner inte. Om andra hundar tar med honom på "utflykt" in i skogen är han den första som kommer tillbaka. Det är ju bra. Han är ganska enkel att ha att göra med. Kan vara som ett barn som drar i en i kjolarna. Ibland nonchalerar jag då går han ibland gosar vi. Han är väldigt pigg och alert. Jag är jättenöjd med min lilla vän förutom att han är min skugga i tid o otid.

Du har skaffat en av de äldre raserna av sällskapshund och det är precis det som är hans intresse att vara med och nära husfolket. Se till att han rastas var dag i naturen, lämna honom korta stunder var dag och ha tålamod han kommer att svansa mindre efter dig då han blir lite äldre och då han lärt sig att massor av dina förflyttningar/förehavande i hemmet inte är till någon gagn för honom och den dagen så förvånar det mig inte om du saknar din skugga.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en gråhundsvalp 4-5 mån som vill skälla lite för mycket, han vill skälla när någon kommer in, helst på vår son, men kanske beror på att han jagar älg så ibland luktar han ju gott, sen bara liksom skäller rätt ut i luften, även fast han ätit fått varit ute, han har ett sånt skall så snart har man nog blivit döv, han är ju inne med oss, ingen hundgård, får vara ute själv på tomten, men skäller på en del människor, inte alla, springer före dom och skäller, det ska han göra i skogen, men hur gör vi här hemma, ska vi flytta långt in i skogen, så ingen hör?

En Gråhund skall skälla, dock inte på allt och alla. Er unga hund har antingen för mycket omkring sig hela tiden så att den inte kan komma till ro, unga hundar behöver flera tupplurar var dag på dan. Eller så har er hund ingen som lär och aktiverar den alls eftersom den håller på och skäller så mycket. Att hunden har ett högt bra skall är bara

att gratulera det är som sagt en Sökande och Ställande Jakthund ni köpt och den skall man höra på kilometer i skogen för att den skall kunna göra det ”jobb” den är ämnad för. Läs gärna min bok Aktivera din hund, för tips och kul inläring, det både utvecklar och tröttar.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en fråga ang min hund, en hanhund på 2 år, problemet är han är väldigt arg på barn skäller morrar får utfall utan anledning. Min dotter som är 12 år är han väldigt arg på om hon sätter sig ner på huk och kallar på honom eller ens står nära honom så visar han tänderna och morrar, och om hon kramar mig när han är nära blir han arg detta har inte alltid varit så min dotter och hunden har alltid varit kompisar. Vad kan ha hänt? Han är rädd för händer om någon sticker fram handen blir han arg. Världens goaste hund annars.

Din hund har blivit skräm av dotter och eller barn och tydligt är att händer utgör ett hot. Tala med din dotter och hennes bekanta, för att kunna ”luska” ut vad som hänt. Ge barnen regler för hur de umgås med hunden och lär alla att vända ryggen till om hunden morrar. En hund i den situation som du beskriver är rädd och bör respekteras och familjen bör byta beteendemönster för att få hunden lugn igen.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en korsningshund mellan risensnauzer och golden retriever som är så rädd för raketer och smällare på nyår så att inte ens lungnande tabletter hjälper! Hon ser jätteäcklig ut på nyårsaftonar (i vanliga fall är hon en JÄTTELUNGN och snäll hund) men på nyår skakar hela hon och hyperventilerar och man ser ögonvitorna på henne. Jag har försökt att få henne uppmärksam på godis eller leksaker i stället men det hjälper inte! Och som sagt har jag provat lugnande med men det hjälper inte heller hon springer i och för sig inte runt då men hon anstränger sig mycket för att göra det och går tills hon faller ihop! Sen ligger hon kvar på det stället och gnyr och hyperventilerar och skakar och mycket mer. Folk som i vanliga fall brukar busa och ha skoj med henne blir istället rädda för henne som hon ser ut! VAD SKALL JAG GÖRA DET VERKAR SOM INGENTING HJÄLPER! Hon är sex år gammal.

Detta är ett mycket allvarligt och akut läge för din hund, som du beskriver det. Din hund är i hög risk för att få hjärtstillestånd av den extrema stress hon känner vid ”nyårsfirandet”. Du bör söka en veterinär och klargöra hur mycket din hund stressar och se om denne kan hjälpa, med ex att ha hunden inlagd på nyårsnatten, för att skona henne och hennes hjärta. Sök med detsamma kollega till mig, som bor i ditt område, för att redan Nu kunna börja jobba med lugnande signaler inför nyår, sök kollega via www.immi.nu

Om du inte gör det jag nu bett dig om se då till att hunden rastas väl på tidiga eftermiddags kvällen i en skogsmiljö långt från smällande. Inomhus, se till att hunden får ett rum som har minst kontakt med ljudet utifrån, Ha på musik från en CD som repeterar sig och som inte har smällande / plötsliga ljud i sig. Gå inte ut med hunden förrän det stillat sig ute, vilket i värsta stadsmiljö är först framåt fem tiden på morgonen. Dra ner persiener, se till att hunden har vatten och försök att inte uppmärksamma hennes oro med tilltal och godisutdelning, det kan i värsta fall öka din hunds elände. Sök veterinär och kollega till mig, det är det bästa du kan göra som matte.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag undrar hur jag ska göra för att min hund ska bli trött, hon blir aldrig trött. Hur ska jag göra?

Du ger mig för lite "kött på benen" för att jag skall kunna svara. Kontakta kollega via www.immi.nu för att kunna berätta mer och få konsultation på plats.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en hanhund som är en blandras mellan schäffer och am.staff. Han är hur mysig och snäll som helst, men vi har ett litet problem: han tycker inte om brevbäraren, så varje dag då posten kommer så början han skälla aggressivt och rusa mot dörren. Han biter inte sönder posten men "stämplar" den. Detta är jätte jobbigt inte minst för våra grannar. Inget verkar fungera för att träna bort detta beteende. Vad ska vi göra?

Sök kollega till mig, för konsultation på ert hemområde.

Sök via, www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Varför dominerar min 2 åriga boxer tik valpar när de visar undergivenhet? Hon reser alltid ragg och morrar, visar tänderna. Detta beteende känns obehagligt och frustrerande. Vad kan jag göra mer än att tillrättavisa henne?

Tillrättavisa inte henne, det kan vara en av orsakerna till din tiks beteende.

Om valpen är lös och din hund är i koppel och ni rör er, så tror jag att situationen blir annorlunda. Sedan får man träna möten med valpar eller helt låta bli dem.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund en ett år gammal coliehane vill ej äta. Han är för övrigt väldigt pigg och frisk. Problemet är troligtvis psykologiskt. Har ni några råd eller ett väldigt gott foder?

Inte äta men pigg? Äter din hund inte något alls, sök veterinär. Se till att hunden har friskt vatten alltid och servera maten i lugn och ro till din hund efter promenaderna, låt hunden få matro. Ta bort maten efter cirka tjugo minuter om den inte är uppäten, en tom matskål skall ändå tas bort, för diskning. Servera nästa mål efter den senare kvällspromenaden. Äter din hund inget alls på tre dagar men dricker, ta kontakt med veterinär.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Om mornarna så vill inte min hund äta och då äter han på kvällen. Vad ska jag göra när jag vill att han ska även äta på morgon som kväll? Det är en tvåårig blandras Labrador/ Vorsteh.

Låt din hund äta på kvällen efter sista aktivitetspromenaden, det mår han bästa av och i synnerhet när han själv väljer detta. Om du vill att han skall äta något för att ha något i magen, gör då en knäckebröd smörgås med lite leverpastej på till honom, det slinker nog ner. Annars är det så att varje vuxen individ vet bäst själv när mat smakar eller inte, pressa inte din hund med mat som den inte vill ha.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har fått en liten blandrashund från Grekland. Han hittades på en soptipp och kom sedan till Danmark. Vi har fått veta att han var den valp i kullen som beskyddade de andra valparna då de skildes från mamman. Vi har nu haft honom i drygt tre månader och problemet är detta: han blir väldigt nervös och stressad utomhus. Han är rädd för cyklar, människor och om löven rasslar för mycket är de också farliga. Han morrar när det kommer hem gäster till oss. Men när vi är ensamma är han som vanligt. Går vi på en lugn promenad hoppar han runt och leker. Vi går på utbildning med honom men de har nästan gett upp hoppet om några framsteg, han reagerar inte när man ropar på honom utomhus och godis hjälper inte. Jag vet snart inte vad vi ska göra – det är ju synd att han springer runt och är så stressad och rädd för allt. Finns det överhuvudtaget något att göra?

Att ta ”gathundar” till oss och vårt liv är många gånger att tro för mycket. Hunden har som den visar, massor av negativa erfarenheter från ”verkligheten”, att den nu är i trygg hamn i Danmark, vet den ingenting om, den reagerar ju efter de erfarenheter livet givit den och som gjort att den hittills överlevt.

En hund med denna erfarenhet behöver högst professionell hjälp för att man skall finna alla ”störningar” så att man vet var man skall börja jobba med hunden, så att den kan känna ro. Detta kan jag inte hjälpa er med per mail. Gå in på min hemsida www.fidos.se/lankar och se de instruktörer jag rekommenderar i Danmark, Sök via dem utbildad hundpsykolog för hjälp.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vad ska göra om min hund blir rädd för åskan och så rädd för fyrverkeri? Hur ska jag göra?

Köp, Innan det smäller av Memea Mohlin, en bok om skott och fyrverkeri.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en fråga ang. min storpudel hane 3,5 år. Han gillar barn (vi har 2 barn) och han vill gärna busa kanske lite väl hårt ibland. Ett problem är att han springer fram till vissa barn och skall nafs i fötterna, det är framförallt barn som visar rädsla och detta gör ju inte saken bättre för dem! Varför gör han så egentligen och vad kan vi göra för att stoppa det?

Er hund är van vid att leka med barn och tycker att de är kul, men som de flesta barn så leker de lite för stressigt och stressbeteende i samband med barn från er hund är just

stress är troligen skälet till er hunds försök att få igång vad han ser som en lekkamrat i barn. Lugna ner lekarna med barn och aktivera er hund mer ni vuxna, så att ni kan få kontakt med er hund även i lek och högljudda situationer som är lite stressiga.

Köp Marie Hanssons bok Min bästa vän, däri finns massor av nyttigt för era barn att lära er hund istället för "lek".

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Har en blandras på 9 månader som ibland vägrar äta på morgonen. Han brukar få torrfoder blandat med våtfoder på morgonen och på kvällen får han antingen detsamma eller så får han torrfoder tillsammans med lite av "vår mat". Tiderna är ungefär åtta på morgonen och åtta på kvällen, ibland nio morgon och kväll. Kvällen äter han med god aptit, men morgonen vill han ibland inte ha. Vad kan vi göra? Funderar på att gå över till bara torrfoder så att han vänjer sig vid bara det. Är det farligt för en hund att inte äta på morgonen? Går han inte hungrig hela dagen? Han är pigg och frisk hela dagen.

Hundar väljer själv när de vill äta och oftast då på kvällen, vilket är klokt. Då är dagens göromål över och magen kan smälta maten i lugn och ro. Sluta alltså att truga hunden för mat på annan tid.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Har ett "litet" problem. Har en Yorkshire terrier som är 5 år gammal. Vi köpte honom när han var 1 ½ år av en barnfamilj. Vi tror att anledningen till att dom förra ägarna sålde honom var för att de hade småbarn. Nu är det så att jag och min sambo vill skaffa barn, vilket vi ser fram emot. Problemet är att vår hund är lite rädd för små barns "klumpighet" och deras grepp, och tycker inte alls om dom. Jag har funderat på olika lösningar, men har inte kommit fram till någon bra. Vi har alltid haft hunden i våran säng, han har inget speciellt rum eller bur han brukar vara i, och han är mycket fäst vid husse. Vill inte lämna bort honom, men inte heller avstå från barn. Kan du hjälpa oss. Finns det något man kan göra åt hans rädsla för barn? Eller ska man lära honom att vara mer självständig och, i så fall, hur? Hur får man dom att fungera ihop?

Ert barn får lära sig att ta det försiktigt med hundar, vilket ni får ansvara för att det blir så. Träna honom med barn utan att barn för den delen behöver besvära honom.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en Rottweiler som är 8 månader. Han har börjat morra helt omotiverat åt vissa personer, både mot de han känner o inte känner. Kan det bero på att han ibland träffar en äldre (8 år) hund som morrar åt allt? Vad skall vi göra?

Det beror på hans ålder, han är i tonåren och lite osäker som de flesta tonåringar. Det syns och hörs mer från en Rottweiler än en Chihuahua men båda skall igenom puberteten och det bör ske tryggt och lugnt. Konsultera en kollega till mig, så att allt blir bra för er. Sök kollega via www.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en cocker spaniel hane på 4,5 månader. Jag brukar dagligen öva lite med honom. Tex sitt ligg och att han ska följa mig när jag går osv. Problemet är att när jag säger "nej" så börjar han att skälla. Det är inte så att jag säger nej ofta eller så. Vore bra om ni kunde förklara varför han gör såhär.

**Jag är ganska säker på att du höjer din röst, stampar med foten, eller rycker till med armarna eller på annat sätt förändrar ditt kroppsspråk från det att du kanske säger Sitt. Gör inte det tala i samma ton men lägg känslor i dina ord. Läs också Marie Hanssons bok Min bästa vän, det blir din hund också och ditt hundinnehav blir roligare. Köp boken på www.jycke-tryck.se
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en rottweilertik som är 3 år. Fick henne för ett år sen och det här är hennes 8:e hem. Hon är jättesnäll mot alla och en knähund och mysig på alla sätt men blir lätt stressad och det är ju inte konstigt även om det har blivit mycket bättre. Problemet är att hon har fått jaga katter och tycker inte om andra hundar, förutom våran valp. Hur kan man jobba bort en jaktinstinkt som är så hög att hon till och med sliter sönder halsband även om hon slår en bakåtvolt först så fortsätter hon när hon sitter fast i trädgården. Hoppas att ni har några tips även om andra hundar.

**Sök kollega till mig för konsultation med er, sök via www.immi.nu Ni lär inte ångra det.
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har en bekant med en schäferhane på drygt 18 månader. Problemet med denna hund, det är att, så fort som vi går ut tillsammans i skogen med våra hundar & han släpper honom, då börjar han att jaga sin svans & skälla, det spelar ingen roll att det är flera hundar med, han leker inte med dom, utan bara snurrar runt, runt. Vad kan man / ni ge för tips för att få hunden att sluta med det?

Detta är ett inte ovanligt stressbeteende från just Schäfer även om jag inte hört det i denna version bland andra hundar och utomhus förut. Be hundägaren konsultera kollega till mig som kan utreda hundens vardag och få se situationen. Sök kollega via www.immi.nu det är värt det.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en goldentik på snart ett år. Vårt problem är att hon inte äter sitt foder. Har provat olika sorter, hon äter första ggn. Men sen "lessnar" hon, tror jag. Får hon äta av vår mat går det bra. Är rädd att hon kanske blivit bortskämd, men tycker att hon bör få äta våra rester. Om jag inte ger henne annat att äta än fodret kan hon vara utan mat i dagar och det känns inte bra. Vad ska vi göra?

Gör ett veterinärbesök, om allt är okey, servera hundmat efter promenaden på morgonen, ta bort den efter tjugo minuter, cirka och servera nästa mål efter kvällspromenad och aktivitet, gör samma om maten inte ätits upp, se till att hunden har friskt vatten och servera inget annat.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hund var från början lite åskrädd, men det har hela tiden förvärrats. Det svåra är att jag bor några kilometer ifrån Bofors skjutfält där det skjuts i princip varje dag. Hon reagerar inte på alla smällar men det är väl något speciellt med en del smällar, en del dova, en del hårda.. Jag har fått Stesolid i omgångar för ut och det hjälper jättebra. Hon får inte så mycket att hon somnar men kan lägga sig på sängen och bara slappa. Det har känts jätteskönt för mig. Nu har veterinären börjat att tycka att jag inte ska ta ut så mycket Stesolid, han kanske tror att jag använder dem till eget bruk.

Han har nu skrivit ut något som heter Clomicalm 30 tabl. Men vad jag kan förstå av vad jag läst om dem så kommer det att ta veckor innan det ger någon effekt. Ska hon lida till dess? Hunden är en Golden Retriever på 7 år som för övrigt är en jättetrevlig, lydig och snäll hund.

Kollega till mig, i ditt närområde gör bättre nytta än Stesolid, vilket inte bör användas till hund. Om, om Clomicalm skall användas så avgör en duktig hundpsykolog och veterinär det tillsammans. Men som sagt träning är bäst, sök kollega via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en Kerry Blue Terrier som är 6 månader gammal. Han är en jätte fin valp förutom att han följer mig som en skugga vart jag än går. Det största problemet är att han vägrar gå på trottoaren och avskyr att gå över gatan. Han börjar flåsa och dra i kopplet. Det går bra i parken och på gräsmattan där han fick gå när han var valp. Där går han jätte fint. Men så fort vi ska gå till ett område han inte känner till så måste jag locka honom med godis och uppmuntra honom på alla möjliga sätt. Vad ska jag göra?

Sök kollega till mig via www.immi.nu så att du finner en i ditt närområde. Be om en konsultation på Ny Mark, så kan hon/han se vad som felas i relationen eller hos hunden, när rädslan kommer.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har ett problem som oftast bara märks av när vi är på brukshundklubben och INTE tränar. Min hund piper och gnäller när man sitter och pratar, eller inte gör någonting alls. Det är som att hon inte själv märker av att hon låter, utan bara gör det ändå. Jag har dragit slutsatsen att hon har svårt att koppla av helt, att hon stressar när hon måste ligga/sitta still och inte göra någonting. Har jag rätt? Vad ska jag göra för att få henne att vara tyst? Jag har provat att bara strunta i att hon låter men eftersom hon inte verkar "märka" det själv, så fungerar det inte. Hemma har vi inte detta problem. Då går hon och lägger sig. Det är alltså BARA när vi inte tränar på ställen där vi brukar träna.

Är det en Dobermann? Om inte så är det rastlöshet, förväntan och stress som skapar detta beteende. Träna lugn avkoppling med din hund mycket, och inled allt som komma skall med att din hund måste vara passiv innan det händer, träning, ut och in ur bilen, mat och så vidare. Var lugn och stilla själv, så att hon har anledning att inta flockens position.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en blandrashanne på 5 1/2 år. Blandning mellan schäfer och labrador. Häromdagen var en kompis över och hade med sig sitt barn, en pojke på 9 år. Dom har varit hos oss förr. När pojken kom i närheten av hunden så morrade han. Detta hände tre gånger. Före det hade dom busat en stund. Han har aldrig betett sig på det viset förut. Han är otroligt snäll. Vad kan ha hänt?

En hund som morrar vill vara i fred och skall respekteras, i synnerhet av barn. Morrande hundar "litar" inte på dem de morrar mot även om de lekt för en stund sedan, ny situation nytt läge. Gör en veterinärundersökning och med höftledsröntgen, så vi vet att din hund inte är "sur" för att han kanske har ont, någonstans.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en golden retriever tik på 2 år. De senaste 6 månaderna har hon blivit så ilsken mot valpar. Äldre hundar är det inget problem med. De vill hon gärna leka med. Kommer det fram en valp som vill hälsa så morrar hon, om valpen inte drar sig undan så gör hon ett utfall. Häromdan låg hon och min mammas valp och sov, plötsligt börjar valpen, utan anledning skälla på min hund. Min hund blir irriterad så jag tar henne där ifrån tills hon lugnat ner sig. 10 minuter senare går min hund till anfall mot valpen. Valpen fick ett litet sår i kinden. Inget allvarligt hände. Varför betar sig min hund så här mot valpar? Är det nåt fel på henne? Jag har funderingar på att skaffa en valp om nåt år men jag kanske bör avstå från det?

Vet inte, för lite information, tyvärr. Ta kontakt med kollega för konsultation, via www.imi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

För två månader sedan köpte jag en omplaceringshund från Hundstallet i Sthlm. Han är en blandras på drygt ett år. Han har levt med en massa andra hundar, förmodligen har de aldrig fått gå ut men han är jättegullig och inte det minsta rädd. Han är snäll och lugn så länge jag är med. Han gillar att vara med hela tiden, till och med i bastun! Under de senaste veckorna har han blivit ganska beskyddande här hemma, inga andra hundar får komma nära när jag sitter med honom. Han går runt och skvätter när det är andra hanhundar i samma hus. Han rider på andra hanar och slutar inte om den andre hanen inte säger till. Det är väldigt svårt att få kontakt med honom särskilt när vi är ute. Han verkar inte bry sig om vad jag säger eller tycker. Han visar inte att han blir glad om han får beröm. Han tycker det är jättespännande med andra hundar och vill gärna hälsa och leka. Han lär sig otroligt snabbt och kan kommandon som sitt, ligg, fot, kom men bara om det passar. Han har svårt att vara själv, skäller och ylar men det ska jag försöka öva bort. Nu undrar jag hur hundar i den här åldern

"brukar" bete sig? Kan en del beteenden försvinna när han blir äldre? Jag har hört att det lätt blir en ovana att rida och skvätta och att många hanhundar fortsätter med det hela livet. Jag fick ett tips om att man kan ge hunden en p-spruta för att han ska lägga ner hanhunds beteendena och på så sätt inte lägga sig till med de ovanorna. Är det vanligt att man kastrerar hundar? Är det ett bra alternativ?

Det första du skall göra är inte att börja försöka lösa problem med symptomlösningar, vilket p-spruta och liknande är. Hundstallet har kontakt med hundpsykologer, som jag tycker du skall tala med på plats när du nu har den möjligheten. Alla unga individer är exalterade av vetskapen om att det finns ett kön till och gör alla möjliga och omöjliga konststycken för att visa att de duger. Du behöver öka din kunskap om hund för att få ut maximal glädje av ditt hundinnehav, läs först och främst Lars Fälts bok Hundars språk och flockliv, finns på bibliotek och bokhandel sedan min bok Aktivera din hund och så Marie Hansson bok Min bästa vän. I de böckerna finner du mycket kunskap, glädje och arbetsmaterial, för arbete är precis vad din unge herre behöver.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en schäfertik på snart 3 år som jag har två problem med. För det första är hon rädd för barn. Och för det andra "vaktar" hon när vi bjuder hem nya människor. Jag tror att problemen bottenar i att hon är osäker. Hon reser ragg och gör utfall men har aldrig visat tendenser att hugga/bita. Problemen blir större om hon är kopplad eller inomhus. Det går bättre om hon är lös t.ex. på tomten. Jag vet inte hur jag ska kunna lösa problemen själv utan skulle behöva hjälp att få kontakt med någon som kan hjälpa mig.

Sök kollega till mig via vår branschorganisation; www.immi.nu.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag skall hälsa på en vän till jul och tänker ta med min hund. Min vän har en hund som är ganska aggressiv av sig (läs rädd), men våra hundar träffades tidigare i år och de kom överens väl (hos mig). Tror du att hundarna kommer att komma lika bra överens nu när jag far dit, fastän vi nu kommer att vara på den andra hundens revir, så att säga. Hunden är väldigt osäker, men allt gick ju bra senast vi träffades, fast till saken hör att min hund var yngre när de senast träffades (3mån) och kommer nu att vara 10 mån.

Har ingen aning, du har givit mig för lite information för att kunna svara. Ålder, ras, vad den andra hunden har för vardagsliv, din hunds vardagsliv, din kunskap och din väns kunskap med mera. Ring mig gärna för utförligare information på min betaltelefon 0939 – 107 10 32 eller sök kollega för konsultation via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Om hunden haltar kan de bero för att hunden är lite överviktig? När hunden är i spökåldern och är valp kan dom då bli jätterädda så att dom reser ragg och har svansen mellan benen och ylar? Varför, för så rädda ska dom väl inte bli?

En ung hund som haltar kan förutom att ha en skada, ha växtvärk. Att hundar reser ragg mer eller mindre i tonåren är en del av tillväxten men givetvis så skall en hund inte behöva bli rädd stup i kvarten för upplevelser. Lugna ner ert tempo och gör ett besök hos veterinären med din hunds ben.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min 13 åriga blandras (schäfer/whippet) bet min syster för ca 2 månader sen i kinden o vi trodde det berodde på att han låg i min säng (revir)med ett ben (vakta). Igår högg han mig. Jag kom in i sovrummet, drog upp persiennerna o pratade med honom så han skulle se o höra mig då hans hörsel har blivit sämre det senaste. Han började vifta på svansen o jag la mig som jag alltid brukar göra hos honom o kelade o pussade honom på nosen, efter ca 3-5 min bara högg han till över min näsa och mun. Utan förvarning. Han högg hårt men ändå inte så hårt som han skulle kunna, varken mig eller min syster utan mer som en markering. Vad kan det bero på, ska jag avliva?

Du skall undersöka din hund hos en veterinär, för att se så att allt är okey, vilket jag misstänker att det inte är. En hund som är tretton år är att liknas vid en människa över hundra år och oftast felas något, synen, hörseln, smärtor som inte syns och så vidare.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har problem med vår tik, blandras bordecollie/irländsk setter. Vi fick henne när hon var 2 år. Och hon hade det inte så bra i den 1:a familjen. När familjen inte hade tid eller lust att umgås med hunden fick hon bo i garaget. Och ända sedan vi fick henne har hon varit mycket försvarande mot oss. Kommer någon fram till oss när vi är på promenad gör hon utfall och markerar med nafs. Vi kan aldrig hälsa på andra hundar, för ibland kan det gå bra och ibland inte. Det spelar ingen roll om det är hane eller tik. Detta kan även hända när vi få besök hemma. Nu sedan ca 2 mån tillbaka har vi skaffat en valp (tik borde collie) och utfallen har blivit kraftigare när vi är ute. Eftersom vi har svårt att veta vilka hundar hon godtar och personer blir det att vi håller in hunden i situationer när vi möter folk och hundar, men förstår att detta är fel. Hur går man till väga för att lösa detta problem? En lösning måste det finnas för hon lär valpen till samma beteende.

Det finns en lösning, sök kollega till mig via vår branschorganisation, www.immi.nu På så sätt kan ni få konsultation på plats med råd om steg för steg ur de värsta oron för er hund, det är den ihop med utebliven social och miljöträning som utgör er hunds problem.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Hoppas ni kan ge mej något gott råd innan jag blir tokig! Vi är en familj som har en beagle tik på 1 år och 5 månader. Hon är enormt fin och lätt att få till att förstå egentligen, men ibland då inte husse är hemma så "terroriserar" hon mej genom att bara ge av höga o gälla skall. Hon vet precis vad jag inte gillar o detta utnyttjar hon. Jag har provat att nonchalera henne men då hämtar hon bara barnens leksaker o biter sönder dom (vilket oxå är ett problem). Jag har även provat att bestämt lägga i säng henne så hon blir skamsen men väl i sin bädd så slutar hon inte

att skälla. Hon håller på så att jag ibland bara gråter för det känns som jag i just detta fall inte har någon hand med henne och det känns inte bra alls. Jag är en stabil människa som inte faller i gråt så lätt men jag känner mej maktlös, hon är ju så jättefin överhuvudtaget i andra fall! Sen har hon kissat i 2 sängar oxå på sista tiden. Hon löpte för första gången i mars-april så det är väl snart dax igen. Kanske kissandet beror på det men dessa gånger hon skäller händer annan tid oxå. Hon kommer med svansen mellan benen till mej då jag varit arg med henne, men slutar ej att skälla varför? Snälla tala om hur detta kan sluta för det är bara med mej hon håller på såhär, barnen är det inga bekymmer med. Vad vill hon egentligen med detta beteende?

Vet inte riktigt men misstänker uppmärksamhet. Om du tar ut din hund på en lång skön promenad och aktiverar henne i terrängen med promenader och spår, så tror jag det lugnar sig för er. Min bok Aktivera din hund kan hjälpa dig och det kan också en kollega till mig i ditt hemområde göra. Sök kollega via www.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har ett litet problem med min schäfer/jämthund hos mina föräldrar. Vi fick honom när han var 6 månader gammal och då kom han från en hundägare som hade slagit honom mm. Det tog ett ganska lång tag innan han accepterade att vi klappade/kramade honom. Nu är han iaf hur go som helst! Och när jag bodde hemma var det i princip bara jag som tränade honom. Efter att jag flyttade hemifrån har han börjat resa ragg och morra åt mig så fort jag kommer dit. I början så försökte jag bara tala lugnt med honom osv men han morrade bara mer o högre. Jag fick det "vanliga" rådet att spruta vatten och säga nej, men det tycker jag bara gjorde saken värre (negativ händelse så fort jag kom dit) så det ville jag absolut inte fortsätta med. Jag har försökt att bara ignorera honom vilket ibland hjälper. Han slutar morra o sedan söker han upp mig. Men om jag söker upp honom så börjar han morra igen. Jag vill inte att det bara ska vara på hans villkor. Så fort jag tar ut honom o tränar han igen så är allt frid o fröjd efteråt. Varför gör han så och hur ska jag få bort det beteendet?

Vet inte, men mitt råd är att du alltid skall ignorera honom och låta honom komma, om han vill. Ta även hunden till veterinär för en hälsoundersökning.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en sheltie som är 1 år. Han är rädd för allting och skäller på det som skrämmer honom. Jag har provat att både ignorera det han tycker är skrämmande och att försöka lugna honom och tycka synd om honom då han blir rädd, men ingenting fungerar och det är jobbigt både för honom och mig när han blir så rädd. Hur ska vi träna för att få bort detta?

Shetland sheepdog är en mycket sensitiv och ofta skallande vallhund som behöver lugn, konsekvens och mycket hjärngymping arbete och helst ingen stress och plötsliga händelser, för att de skall vara den toppenhund de är. Läs Marie Hanssons bok Min bästa vän och jobba med den hjärngymping hon skriver om där, så skall du se att det lugnar sig. www.jycke-tryck.se

Trösta aldrig en hund som verkar rädd, det gör det bara värre. Avstanna alla handlingar när hunden börjar skälla och återuppta kontakt och händelser när den tystnar, av sig själv.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en ettårig blandrashund (schäfer, bordercollie och labrador) som har börjat med lite fula vanor. Om man försöker att klappa honom när han vilar så börjar han morra och det har även hänt att jag har blivit biten. Samma sak gäller om man försöker ta något från honom, t.ex. en pinne eller liknande. Vi har därför slutat att försöka ta saker från honom och rör honom aldrig när han vilar. Han är i vanliga fall en jättegosig kille men efter att han bitit mig en gång så känner jag att jag alltid måste vara på min vakt. Så här ska vi väl inte behöva ha det, vad ska vi göra?

Nummer ett, höfleds och armbågsröntga er hund, så att vi vet att han är smärtfri från dessa "relativt" vanliga felområden för hundar i denna storlek. Låt honom vara ifred när han ligger och sover och för det tredje träna varje dag byteshandel, kul och fartfyllt.
**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en labrador tik på 5 mån. som nu har börjat äta stenar. Varför och vad ska jag göra?

Besök veterinären, det kan vara tonsillit/halsfluss. Om hunden är frisk, så är det nog Labradorens otroliga uppfattning om att nästan allt är mat, då får du jobba med kontakt och nej. Erbjud egna medtagna hundgodisar, som belöning för hörsamhet och eller som distraktion.
**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har en 6 månader gammal Bichon Frisé tik, som är väldigt snäll, men livlig och glad. När jag senast var hos veterinären så fick jag rådet att låta henne gå fram till folk istället för tvärtom. Veterinären sade att hon verkade litet osäker. Jag tycker att det verkar konstigt, med tanke på att hon RUSAR fram till folk och vill hälsa på alla. Hon är inte skygg för varken äldre, män, kvinnor, barn eller andra hundar och andra hundägare tycker att hon är modig. Till saken hör att första gången hon var hos veterinären och fick vaccin så skrek hon när hon fick sprutan. Sen dess är hon litet rädd, närmast ängslig för att gå till veterinären, trots att jag försöker tala lugnt och ge godis. Hur skall man veta om ens hund är FÖR osäker?

Veterinären förutsatte nog att din hunds beteende var lika med alla människor, vilket det ju inte är enligt ditt mail, så då behöver du inte tänka på det. Vad det gäller rädsla för veterinärer, så är det så för de flesta hundar och för människor med, doktorn är inget man längtar efter, eller hur? Tala lugnande med din hund hos veterinärer är okey men inte att ge henne godis, du kan i värsta fall belöna din hunds rädsla, då.
**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min hanhund är snart 2 år och han blev attackerad när vi var ute o gick en kväll. Och efter det är han en helt annan hund. Han drar när vi är ute o går och vill attackera allt och alla. Det är väldigt jobbigt. Hur kan man hjälpa honom att bli säker på sig själv och mig igen?

Du skall ta kontakt med kollega till mig, direkt för att få en konsultationstid, så att detta kan åtgärdas nu direkt. Ta kontakt med kollega via ww.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har ett litet problem med min hund. Det är så att det är jag som ger honom mat, promenerar aktiverar och sköter honom för övrigt. Men nu den senaste tiden har han börjat vakta mig mot andra människor. Om någon kommer i närheten så morrar han och ibland hugger till. Betyder det att han inte litar på andra personer? Jag undrar också hur man kan träna hunden att inte "vara på" besökare som kommer och hälsar på, det räcker ju med att hälsa. Annars är det en fin och lydig hund som springer lös ca 15 min om dagen. Jag brukar också träna agility spårning och allmän lydnad med honom och det fungerar bra.

Jag vill att du talar med en hundpsykolog, här är massor av fler frågor och svar som behövs för att utreda problemet. Min kontakttelefon är 0939-107 10 32 eller sök bland mina kollegor på: www.immi.nu

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Det gäller morr. Hunden Fido, (Groenendaelhane) är 2,5 år, och min 4:e Groenendael sedan - 86. Han har från början varit väldigt besvärlig socialt, och har mycket "urhund" i sig. Mycket signalkänslig/ som gränsar till ren rädsla. Tyvärr lär han sig enormt fort, och har han gjort nått obehagligt, lägger han genast till det bland sina fixa idéer. Jag har tränat honom socialt med framgång med hjälp av en duktig tränare i Göteborg. Men nu till det värsta problemet. Jag har tvillingar 7 år, som utan problem kan kommendera Fido att gå ut ur rummet, hoppa ned från sängen, gå ut, loss, nej, mm. Men så fort flickan ska kela med honom morrar han. Första reaktionen var så klart att ge honom en hurring, men han förstår ju inte det ändå. Så vi har tränat både genom att vänta ut honom, hon har klappat men han bara morrar. Jag har morrat tillbaka och skarpt sagt till honom att inte morra. Alltså inte handgripligt men med hundspråk, som vi förresten med framgång använder på honom då han är så signalkänslig. Vi har också efter tips, ignorerat honom, och undvikit konfrontation. Men inget hjälper. Han är inte gammal, men nu måste vi göra ett försök, för min flicka älskar hundar, och gråter ibland för att Fido inte "älskar" henne. Vad tror du?

Fido är precis som du mycket riktigt framhåller signalkänslig, ett av de starkaste hot för många hundar är för tätt, för nära, för kramandes. Hundar tar inte i varandra på det viset vi tar i varandra och i dem. Han känner sig hotad. Låt hellre din dotter få lära honom hjärngymping trix så får hon se att han visst gillar henne, bara hon lyssnar på honom också. Man är ju två om/i en relation

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en finsk stövare på 11 månader. Hon är rädd för människor.

Ungefär när kommer hon löpa för första gången?

Vad ska vi göra att hon är inte så rädd för människor?

Hon gråter alltid man kommer ut, hon saknar oss så mycket.

Vad jag förstår av ditt brev så bor din hund i hundgård, det är ingen plats för en flockindivid att vara hänvisad till. Hundgård kan vara ett bra alternativ när man är ensam hemma men inte när människorna är hemma, då bör hunden få vara med för att utveckla sociala mönster med sin flock. Att hon är rädd för människor är troligen en av orsakerna till att hon är för lite med, så vitt det inte är så att de människor hon möter är otrevliga mot henne. Hunden skall få socialisera sig med olika individer och miljöer för att kunna växa till en social och trevlig individ. Börja redan idag att ge henne närhet med er. Hon kan komma i lopp när som helst, nu.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vår hund som är rasen Shih-tzu är en mkt snäll o lugn hund. Däremot är hon väldigt rädd för olika typer av främmande ljud, allt från brödrostljudet (klicket) till åska. Hon börjar då darra, hässa och även kissa på sig. Vad kan vi göra åt det så hon kan känna sig lugnare, eller så att hennes rädsla försvinner. Vi har försökt med allt känns det som. Hon är 7 år, men vi fick henne när hon var 5 år gammal. Enligt hennes förra ägare så var hon inte så.

Jag tycker att ni skall ta kontakt med kollega till mig, som finns i ert närområde för konsultation. Detta problem kräver ett längre samtal för att veta vad som hänt, hur det hände och vad ni gjort för att "lindra" problemet. Sök kollega via www.immi.nu

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Jag har ett par frågor angående min sex månader gamla valp. (En blandning mellan tax och dansk-svensk gårdshund.) Jag har precis varit på semester en vecka då min hund fick vara på hundpensionat. Nu sedan han kom hem är problemet att han inte vill äta såvida man inte matar honom. På hundpensionatet var det inga problem. Det var första gången han var på hundpensionat. Jag är väldigt osäker på om jag ska börja ge honom vuxenfoder. Jag är väldigt osäker på vad jag ska ta mig till med honom.

Vuxenfoder och helst av samma märke som han ätit valpfoder verkar bra. Ge honom mat två gånger om dagen efter era aktiviteter och promenader. Ta bort ej uppäten mat efter en tjugominuter, cirka och se till att det finns färskt vatten. Inget annat serveras än maten under "matstretjen". Torrfoderkullorna kan med fördel också portioneras ut till en "matvägrare" på era promenader som innehåller olika aktiviteter som kan behöva belönas, antar jag.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Min cairn blev i juni stucken av en hel del getingar efter att hon hade satt näsan i ett jordgetingbo. Problemet är att hon inte kan tåla ljudet av en fluga eller någon annan surrande insekt. Hon blir helt panisk och gömmer sig. Vad kan jag göra för att hon ska bli normal igen?

Din hund behöver hjälp av en hundpsykolog. Sök en utbildad hundpsykolog via vår branschorganisation www.immi.nu

Din hund har fått en chock och utvecklat skräck för flygfän och deras ljud, detta måste åtgärdas för att nästa sommar skall bli trevlig.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en yorkshire-tik på fem år. Hunden och vi har ett problem. För sju månader sedan fick vi en liten dotter, vårt första barn. Det är vi förstås jättegglada för. Men det är inte alls vår hund. Jo, början var det inga problem, då var hon väldigt glad och nyfiken på vad hon var för en liten nykomling. Och det fick hon lov till att vara – hon slickade henne hela tiden och passade henne. Nu har vår dotter blivit sju månader och vår hund tycker inte alls om henne. Hon skäller och morrar bara hon ser henne, och är otroligt svartsjuk. En kväll när vi skulle lägga den lilla och vi alla, mamma, pappa och hunden satt på sängkanten och skulle säga godnatt, hunden i husses knä och lillflickan i mitt knä. När husse sedan skulle pussa lillflickan godnatt, for hunden rakt upp i huvudet på henne och bet medan hon morrade och betedde sig som en vildkatt. Gudskelov hände inget annat än att vi blev riktigt förskräckta. Men hur kan vi hantera detta?

Er hund är inte svartsjuk, det är en mänsklig egenskap. Se till att er hund inte behöver ha er dotter omkring sig då den äter, sover, tuggar på ben, alltså att det finns en frizon för hunden. Rasta hunden väl och framförallt via hjärngymping, som ni finner allt om i Marie Hanssons bok Min bästa vän, via www.jycketryck.se eller i min bok Aktivera din hund som du kan köpa via min hemsida www.fidos.se

Det är bra att er hund får vara med mycket men den behöver inte vara med i dessa, du beskrev, täta situationer eftersom det är svårt att styra alla små signaler och arm och ben sprattel från er dotter. Terrierhundar är envisa och ettriga och bör få en mycket vänlig och fast hand och det är kanske på tiden som sagt att er hund får bränna sin energi själv utan barn med in på, samtidigt med det umgänget/träningen med hunden så lär man även in förbud ord för hunden, som den skall åtlyda så att barn kan få sin stund av undersökningslust och sprattel och lek.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en rottweiler på 20 månader. Han går till angrepp mot allt och alla när jag är ute med honom. Det har långsamt accelererat. Det började med hanhundar, sedan blev det folk på cyklar, och sedan allt med hjul, och nu till sist också personer som går. När brevbäraren eller sopbilen kommer är han glad och vill leka, och visar överhuvudtaget ingen aggressivitet, inte heller mot de barn som han känner och brukar leka med. Vad kan man göra för att han inte ska vara så aggressiv mot alla när vi är ute och går?

Han började som valp i en rottweilerklubb när han var ca ett halvår. Sedan slutade vi när han blev omkring 8–9 månader eftersom jag inte kunde gå på grund av tiderna. Det var också ungefär då som han började utmana de andra hanhundarna. Förut älskade han att leka med alla hundar oavsett om de var stora eller små, tikar eller hanhundar. Vad jag menar med att han är aggressiv är att han när han går intill mig och andra går förbi mig, så hoppar han fram med blottade tänder och kommer mitt ben i vägen så biter han mig i benet (har hänt ett par gånger). Han slutar självklart bitas när han märker att det är mig han har fått tag i, men det snabba hugg han ger ifrån sig är så våldsamt att det går igenom mina jeans. Jag gick med i en blandad hundklubb för några månader sedan, men hoppade av efter tre månader, eftersom jag antingen fick gå fem meter bakom eller vid sidan av de andra, och när det var gruppövningar

fick jag bara stå och se på. Det kände jag att jag inte fick ut något av det. Och Fido ändrade inte beteende, utan det håller i sig. För närvarande går jag nästan inte alls ut med honom, utan släpper bara ut honom i vår trädgård eftersom det är ett rent helvete att gå med honom på cykelvägarna. Det värsta som skulle kunna hända är att han skulle bita ett barn!!!

Mycket här, som jag hoppas jag uppfattar korrekt; Om din hund biter folk, cyklar och diverse på era promenader vilka nästan är obefintliga till antal och tid, enligt ditt brev, så innebär det att din hund är osocialiserad och otrygg i de situationerna just på grund av för lite av den varan. Hemomkring verkar det ju som din hund är trygg och trevlig. Du behöver vara social med din hund utanför ert revir flera gånger per dag och träna de situationer som är både vardagliga och plötsliga händelser. Det är din skyldighet att se till att du har din hund i så att säga "din hand", din hund är en ung hund ännu, och vid kurs tillfällena var den ännu yngre. Unga hundar och framförallt unga hanhundar tar alltid i med brösttonerna någon gång, vilket troligen skrämte både dig och de drabbade, konstig dock att tränarna på kursen inte kunnat vägleda korrekt här utan gjorde det värre genom att ställa dig till sidan. Den upplevelsen har gjort att du blivit osäker och din hund har läst din osäkerhet och därmed förstärkt sitt beteende för att flocken skall ha någon säkerhet mot yttre hot, som din unge hund upplevt situationerna, cirkeln sluts och snurrar mer och mer om du inte tar tag i det nu. Träna varje dag både nyttigt och kul med din hund på era promenader. Det finns inga genvägar till att lära in individer i ett gott samhälles beteende annat än träna det.

Gå in på IMMIs hemsida, www.immi.nu, för rekommendation om din närmsta med bra seriösa kursledare.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har hört att om det kommer en främmande person på min tomt och min hund angriper honom så måste hunden avlivas? Eller hur är det?

Det är inte så att en hund skall avlivas för att den biter. Däremot säger lagen att hundägaren har skyldighet att full kontroll på sin hund i alla situationer.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Min man och jag tog för ca tre veckor sedan över en svart, sex år gammal labradortik från ett hundhem där den hade varit i drygt fem månader. Dess ägare, en gammal man, hade tagits in på ett äldreboende. Vi fick veta att hunden, Fido, var rädd för fyrverkerier och åska, och bara var van vid korta promenader i koppel i trädgården, och därför var van vid att snabbt göra sina behov. Eftersom vi sedan tidigare har en härlig airedaletterier på åtta år, Karo, kastrad, fick vi Fido på prov för att se om hundarna kunde komma överens. Det går över all förväntan! De möttes första gången i vår trädgård där Fido satte Karo på plats med ett gläfs. Då förstod han att han kom för nära. Även inomhus går det bra. Hundarna har det bra ensamma en hel dag när vi är på jobbet, dvs. inga olyckor eller skällande, tycker om släkt och gäster, äter utan problem ur varandras matskålar. Vi har bara ett litet lyxproblem som jag hoppas ni kan hjälpa oss med. Fido är en innehund! Har hon varit ett par timmar i trädgården knuffar hon själv staketet åt sidan och springer in. Vi är vana vid att gå ut med Karo minst tre gånger per dag i minst en kvart, men Fido vill helst stanna hemma. En kväll när min man gick ut med bägge hundarna avfyrades plötsligt två raketer. Fido blev väldigt rädd och hoppade oavbrutet upp

mot min man och försökte gömma sig under en bil innan hon till slut hade trasslat in både mannen och Karo i kopplet. Min man blev då tvungen att koppla loss henne från kopplet och då störtade hon iväg hem. Det är bra att hon redan vet var hon hör hemma, men inte särskilt tryggt att hon kan springa över en starkt trafikerad väg i panik. Jag har märkt att när hon efter ett par minuters promenad kommer ut i naturen nosar hon runt otroligt mycket. Det tolkar jag som ett gott tecken – hon är nyfiken. Både när vi går med bägge hundarna, eller bara med Fido, så går hon fint utan att dra i kopplet. Jag har gått ut med henne i stan ca 5 km. Då gick hon i ett jämnstarkt tempo – utan att dra. MEN – är det möjligt att få henne att komma själv man står klar med kopplet? Som det är nu måste vi för det mesta överrumpla henne först innan vi får med henne ut.

Fido behöver i små portioner få lära sig omgivningar, så att hon lär sig att inte behöva vara anspänd och rädd. Bra att ni går med hundarna en och en också och fortsatt med det helst på en av dagens promenader. På promenaderna skall ni göra roliga saker som att gömma en godisbit, en handske med mera. Lär Fido att när ni är riktigt aktiva med henne är på promenaderna. Lär in en morgonritual där ni serverar en favoritgoodsak, kopplar henne och kelar en stund. Koppla sedan av henne kopplet och ignorera henne en stund. Någon gång senare gör ni om ritualen, godissak, kel och aktivitet, samtidigt som kopplet är på. Låt kopplet ligga på golvet i hallen och lär henne apportera det / hämta det utan att ni sätter på det i dessa situationer. Labrador retriever hundar är apportörer och älskar att bära saker, uppmuntra det. Gå långsamt fram men ändå framåt med det som hon är osäker inför. Låt inte hundarna äta av varandras mat, till slut så kommer nämligen en Labrador retriever att bli tjock och er Airedaleterrier för smal. Ge hundarna mat en och en och låt dem äta ostört.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vår hund är en väldigt glad och snäll hund. Den har en väl utvecklad förmåga att känna lukten av tikan som löper. Den kan känna lukten av dem på flera kilometers avstånd, även när tiken är inomhus. När vi är ute och går med den i koppel och den känner lukten av en tik som löper, går den med nosen mot marken och nosar och drar iväg med oss. Den slickar på gräset och kan hålla på väldigt länge. I vår trädgård finns ett högt staket som går runt hela huset. Den är samtidigt väldigt atletisk och kan hoppa högt. Ibland smiter den iväg från oss i ett obehagligt ögonblick eftersom den då känner lukten av en tik och gör allt för att komma nära den. Inte så långt från oss bor en tik som just nu löper. Vår hund älskar att hälsa på den, både när den löper och även när den inte löper. Deras trädgård har inget staket så vår hund kan gå direkt in. När detta händer bli tikens ägare väldigt arga och skäller ut oss. Så min fråga är: Har inte tikens ägare skyldighet att hägna in sin trädgård så att vår hund inte kan komma in och para sig med deras hund? Vår hund är en flatcoated retriever. Deras tik är någon annan ras av ungefär samma storlek.

Jo, man har strikt ägaransvar för sin hund. En tik som löper skall vara kopplad och eller på annat sätt under fullständig kontroll och oåtkomlig för en hanhundsinvit, så det är ägarens ansvar att ha kontrollen. Din hund kan gärna få träffa tiken kortare stunder ett par gånger i veckan, när hon inte löper. Hundar gillar hundar. Tänk på att din hanhund inte får träffa henne förrän omkring en tio till fjorton dagar efter att hon slutat blöda och helst inte de närmsta veckorna innan löp heller. Tänk på att underlätta för din hane när hon löper. Låt inte honom stå och slicka på tik-urin, gå en annan väg,

inte förbi tiken om det går. Aktivera er hund extra vid tik löpen, så mår han lite mindre dåligt, han är nämligen störtkär när tikarna löper.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en schäfer som är mellan 2 och 2,5 år. Han är väldigt rädd för trafiken och för andra människor och ljud. Ibland försöker han gömma sig på de mest underliga ställen. Finns det något man kan göra och i så fall vad? Det är faktiskt synd om honom, och jag tror att han har haft det väldigt svårt där han var tidigare. Han verkar vara en hund som har blivit slagen, och jag är lite nervös för att han en dag plötsligt ska bita någon i stället för att springa iväg eller gömma sig bakom mig. Det är bara några få människor som får komma nära honom innan han går fram till dem. Please, hjälp mig för det är synd om hunden. Jag har nu haft honom i 5–6 veckor.

Du bör ta kontakt med en hundpsykolog via min hemsida www.fidos.se/lankar/ för att få en konsultation där denne kan få svar på alla frågor man som hundpsykolog behöver för att kunna hjälpa en hund som inte mår bra.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Vi har en yorkshirevalp på sju månader och som plötsligt har blivit rädd för att åka bil. Den har tidigare alltid gillat att åka bil, men från en dag till en annan blev den skräckslagen, hoppar ur sin korg och springer oroligt runt i baksätet. Den är inte åksjuk och verkar inte må dåligt. Hunden reagerar kraftigast när man kör snabbt. Har ni något förslag?

Hunden skall sitta fast i säkerhetsbälte eller i bur, se till att ni kör varligt, prata inte med hunden om den verkar bli orolig, stanna på trevliga hundpromenadställen och se till att hunden får vatten innan avfärd.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en tik på 15 mån. och hon känner sig fortfarande osäker inför andra människor som hon möter på gatan. När hon gör det så angriper hon ibland. Borde jag vara orolig? Det är som om det slår slint för henne och plötsligt löper hon amok. Det gäller inte vår familj. Jag har köpt en sorts munkorg till henne och som sitter lite runt munnen så att jag har bättre koll på henne. Men räcker det eller borde jag göra något mer? Jag säger nej varje gång hon gör så. Finns det något sätt att lära henne känna sig säkrare när hon går förbi folk? Hjälp mig, jag är rädd att det kan hända något en dag.

Oj, ja så kan man inte ha hund, din hund mår inte bra om/när hon gör utfall mot människor. Sök hjälp hos en hundpsykolog via www.immi.nu eller via länkarna på min hemsida www.fidos.se

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein

Jag har en härlig cairn på två år. Hans problem är fyrverkerier som han inte gillar. Har hört att man kan skaffa en cd – var kan man köpa den? Han skäller också åt personer som går förbi huset. Vad kan man göra åt det?

Den CD:n är utmärkt och bör inhandlas direkt för att hinna träna inför nyår, köp den via www.jycke-tryck.se

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Vi har en berner sennen, en hanhund på 3½ år. Vi har två barnbarn som vi hade redan innan vi skaffade hunden. Han är inte så snäll mot det äldsta barnet. För ca två veckor sedan lekte de på golvet och plötsligt for hunden upp och skällde upp i ansiktet på pojken så att han fick skrapsår och blåmärken efter tänderna. Vi känner stor oro för detta och vet inte riktigt vad vi ska göra, vi kanske blir tvungna att göra oss av med hunden. Han skäller åt allt och alla som kommer till vår dörr, han är hotfull och morrar varnande. Vi har gått på kurs i Bernerklubben, där var han väldigt aggressiv mot alla hanhundar, han tror han är överhane. Vi har pratat med en hundpsykolog, men hon hade glömt bort oss, hon gav oss inget vi kunde jobba med. Vad ska vi göra? Vi är nervösa när det är barn eller vuxna i närheten av vårt hus. Vi har en hundgård han får vara i kl. 8–15 på vardagarna, vi går långa promenader med honom varje dag. När jag tränar med honom på ängen är han otroligt lydig och gör allt som vi lärt oss i Bernerklubben. Vi tycker det är väldigt tråkigt om vi måste göra oss av med honom, men vi törs inte riskera att han biter våra barnbarn.

Barn skall inte störa hundar som ligger ner, se till att hunden har en plats dit det är Barnförbjudet. Hunden verkar ha för lite att göra. En vuxen Berner har stort behov av att jobba och dessutom är det en vaktande hund. Ut i skog och mark mer och ge barnbarnen regler, så blir allt bra. Tänk på att er hundras är gjord för att dra mindre kärror, både kul för barnbarnen och praktiskt vid storhandel.

**Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Hur kan man undvika att hunden blir rädd för fyrverkerier. Är det något man kan komma tillrätta med eller är avlivning det enda alternativet?

Är den inte rädd, se till att den slipper komma i vägen/närheten vid sådana platser och att den inte är ensam vid sådana kvällar hemma, uppmärksamma inte om hunden söker stöd, var rolig istället. Är den rädd redan, sök hundpsykolog för hjälp via www.immi.nu.

**Hälsningar
Hundpsykolog
Charlotte Swanstein**

Har övertagit en tvåårig beaglehane. Han har blivit slagen och sparkad ett par gånger av sin tidigare ägare, så han tolererar inte att man höjer rösten eller att man lyfter upp honom eller dylikt. Vad ska jag göra? Han skäller ganska mycket, varje gång någon går förbi utanför. Om han är ute i trädgården springer han efter bilarna längs staketet och skäller åt dem. Vad kan jag göra?

Du behöver hjälp med en hel del ”små” problem, din hund behöver få känna sig trygg. Beagle är en av våra mest sociala hundar som har extremt lätt för signalspråk. Mitt förslag är att du läser två böcker för tips, inspiration och förståelse. Dessa böcker och ditt engagemang från dem kommer att blåsa bort problemen. Läs Anders Hallgrens Hundars gyllene regler, Marie Hansson Min bästa vän, finns på bibliotek, bokhandeln eller via förlaget på, www.jycketryck.se.

Extra viktigt när man tagit hand om en tidigare misshandlad hund är att se till att inget får skrämma den igen i sitt nya hem, vissa upplevelser sitter hårt rotat i slagna individer och de är bara hunden som vet vad den är rädd för, så var en lugn och trygg hundägare.

Hundpsykolog

Charlotte Swanstein